

ஸ்ரீமதோமாநுஜாயநமஃ.

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்

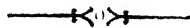
இச்சபாபண்டிதரான

சிங்கப்பெருமாள்நோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட தாத்பர்யஸுறிகம்

அநேக தேசாந்த ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

லேககப்ரமாதாதி ஜதிததோஷங்களில்லாமல்

மேற்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

ஸி - முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்) யாரால்

சென்னைப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராசூரசமஸ்யில்

ஸ்ரீபராங்குசஜிருவதாராதி (அடியை)

பலவஸம்வத்ஸரத்தில்

பதிப்பித்த ப்ராசாரம் 'சென்னைப்பட்டணம்'

கூடுதல்

விஜயநகரம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ரபகஸபை (ஸ்டிரிடெட்.)

1882 - ஸ்தித்திய ஆறுவது ஆக்டோபர்காரம் ரிஜிஸ்டர் செய்து
ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ப்ரதிமாதம் 5 - பரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்வதமாய் அச்சிட்டல்
மூன்றுதலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாகஸ்தர்களுக்கு
5 - காபிகளும் போஷகர்களுக்கு 1 - காபியும் ப்ரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாகஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100,
போஷகர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது ப்ரதி இக்கிஸிஷன்
15உக்குள் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ரா
வேசவர்த்தனைக்ரமமாக ரூபா. 2-0-0, ரூபா. 1-0-0, ரூபா. 0-4-0.

மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்டபுஸ்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்
டும். இதின் விலை, அணை 2.

இந்த ஸபையாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டல்

ப்ரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்மேலான

காகிதம் தமிழ்லிபி 3-4-0

பாரதாதிதனிஸ்லோகம் 0-5-0

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம் 0-14-0

ராமசரமஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் டி.டொ 0-3-0

இயற்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபதமகா அரும்

பதஸஹிதம் டி.டொ 1-2-0

டி.டொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டி.டொ டி.டொ 0-12-0

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்உயர்ந்த

காகிதம் தெலுங்குலிபி 3-4-0

ராமசரமஸ்லோகம் டி.டொ 0-3-0

பாரதாதி தனிஸ்லோகம் டி.டொ 0-5-0

இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபதமகா

அரும்பதஸஹிதம் 1-3-0

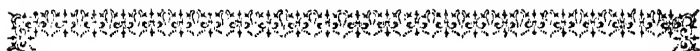
டி.டொ இரண்டாந்திருவந்தாதி டி.டொ 0-12-0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்யா.

கார்யதர்சி - தனாதிக்காரி,

நெ. 31, வெங்கடாசலமுதலிசெருறு, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மகேசுராமாதுஜாயநம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவகந்த முத்ராபகஸபை,
(விமலெட்).

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்திரம்.

பீடி-கை,

—-(10)—

இந்த கந்தம் பராசரமஹர்ஷி ப்ராணிதமான பராசாஸ்த்ருதியில் உத்தரபாகம், வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில் யஜுர்மந்திரமான ஸாமாயத்ரம்மங்களை விதித்து மேல்பாகத்தில் மொகஷத்துக்கு நெறனுவாகப் பரமாத்மன்ஸுரபுருசுணா விதித்துகோயம் பந்தியையும விதித்தது போல் முதல்பாகத்தில் வர்ணஸ்தரபாசாங்களை உபயிதித்து மேல்பாகமான இந்த கந்தத்தில் கிரஹஸ்தபாய் ஸர்வோத்த்ருஷ்டமான பரமகாந்தி தர்மத்தை உபயாதிக்கிற ப்ராணிக்ஷை இத்தந்த விசஷ்ட பரமதர்மசாஸ்திரம் என்று பெயர். ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்கிற மூன்றுவகைகளில் இந்த ஸ்த்ருதியை மத்யஸுராணத்திலும் பதம்புராணத்திலும் ஸாத்விகத்திற்குச் செத்திருக்கிறது. ஒருவகைப் பதம்புரண மந்த்ருரு வாகப் பட்டதாக வறியிடுகையாலின் நிச்சித வண்ண வின் ஸ்வரூபத்தை உணர்ப்படி. யறிவிக்கிற கந்தமின ஸாத்விகமொளப் பிடும்.

இந்த கந்த கந்தாவான பராசரமஹர்ஷிவையிடுகும் ப்ராணாஸிகபாக வேதத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறது. மேலும், இவ்வுருடய தகப்பனான கந்தி என்கிற மஹர்ஷியை விஸ்வாமித்ரராவிலெப்பிட்ட நடுபாகத்தைப் பங்கித்துவிட்டான் ; அதை இவர் கேட்டு இவ்வுருடயில் பாதஸம் பங்கிடுகையதற் கொன்று விதிக்கிறவென்று ஒருபாகம் பங்கிடுகார் ; அதற்குப் பாகம், பத்தில் இவ்வுருடய மத்தபாகத்திலுண் டானவன் பாதஸம் பங்கிடுகையதற்கு மண்ணகையாஸம் ; இந்த அருத்தத்திற்கு இவ்வுருடய பிதாமஹான கலிஷ்டமஸுரமூலிகர் பார்த்து, அப்பா ! மமபுரண தகப்பனார் தம் விதியினால் மண்ணகையர் ; அதற்குப் பாதஸம் மேல் கண்ணகத்திற்குக் கோபமெப்பது புருஷனைக் கிடுகிடுகையதன், அருடயால் கிரஹஸுரம் பங்கிடுகையதற்குக் கோபமது ; என்று உபநிஷத்தி, அதை அப்பாடுபே அருகிலிடுத்து அருடயாகத்தை நிறுத்திவிட்டான். அப்போது அருடயாகத்தை,

என்னுடைய வம்சத்தை யழித்து விடாமல் காப்பாற்றினபடியால் உமக்கு ஸகலமான வாஸ்தவார்த்தங்களும் செவ்வையாய் ப்ரகாசிக்கு மென்று வரங்கொடுத்தார். பின்பு வஸிஷ்டமஹாமுனியும் தான் சொன்னதை யங்கீகரித்ததற்காக ஸந்தோஷித்து அதே வரத்தைக் கொடுத்தார். எம்பெருமானுடைய ஸிம்ஹாஸனம்சமாய் பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரும் இவர் செய்த உபகாரத்தைப் பற்றித் தாம் செய்தருளின ஸ்தோத்ராதந்தத்தின் முதலில் இவர்க்கு ப்ராணமம் பண்ணி, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுங் காலத்தில், பரமோபகாரகரான இவருடைய திருநாமத்தை தர்சனப்ரவர்த்தகரான ஒருவருங்கிட்டு மறவாமற் செய்திலோமே என்னுங் குறையுடன் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். அக்குறையை தர்சனப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வான் திருக்குமாரருக்கு ஸ்ரீபராசரபட்டரென்று திருநாமஞ்சாத்தி எம்பெருமானார் தீர்த்தருளினார். ஆகையால் இவர் ஸகல வாஸ்தவார்த்த வேத்தாவுமாய் ப்ரமாணிகருமாகையாலே இவர்க்கு இந்த க்ரந்தம் எல்லா க்ரந்தங்களிலும் ஆப்ததமமாக சிஷ்டர்களு லங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவர் நாஸ்திகர் முதலான குத்தருஷ்டிகளுடைய குயுத்திகளைத் தம்முடைய ஸத்யுக்தியினால் கண்டித்து அவர்களை கசிப்பித்தபடியால் பராசரரென்னுந் திருநாமத்தையுடையாரானார். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள்: பராசரஸம்ஹிதை, புராணாத்நமான ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், இந்த பராசரஸ்மருதி என்பவைகளாம். இவைகளேப்ரஸித்தமாகக் காணவருகின்றன. இவருடைய தகப்பனார், வஸிஷ்டமஹாமுனியின் குமாராகிய சக்தி என்னும் மஹர்ஷி; இவர் சூமாரார், சுகமஹாமுனிவருடைய தகப்பனாரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான். இவர் மைத்ரேயர் முதலான அனேகம் சிஷ்யர்களுக்குப் பரமார்த்தங்களை யுபதேசித்து அவர்களடியாக ஜகத்தை வாழ்வித்ததுக்கொண்டு இந்த தலியுகத்திலுதி வரையிலும் கெடுங்காலம் எழுந்தருளிரிருந்தார்.

இப்படிக்கு,

ஸபாபண்டிதர்கள்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பராசர விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்.

க - வது அத்தியாயம்.

మూనయడ్డోచుః.

విస్తరణ సమాఖ్యాహి హరిసంశ్రయణమృతమ్ ।

కథ మాశ్రయణస్స నాణాజ్ఞ-ధమారాధనం విభోః ॥ ౧.

முதலானவை :

விஸ்தரணஸமாக்யாஹி ஒஹரிஸம்ஸ்ரயணம்பரம் |

கதமாஸ்யணம்ந்நுணைம் கதமாராதம் விபோஃ || க-

தா-ம். மைத்தேயர் முதலான ருஷிகள் பரீபராசரபகவானிடம் சென்று ஸாமான்ய தர்மங்களைக் கேட்டறிந்து, அவைகள் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதகங்க ளல்லாமையால் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷத்துக்கு நேரே ஸாதகமான பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்தைக் கேட்க விரும்பி அவரை ப்ரார்த்தித்து, தத்ப்ரஸ்னோத்தரஹ்யபாக ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கிறதிந்த ஸத்தர்ப்பம்.—ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.—நம்விரோதிகளைப்போக்கி இஷ்டத்தை யளிக்க ஸமர்த்தனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கும் விதமும் அதினங்கங்களும் ஆஸ்ரயித்தவந்தாரம் செய்யும் ஆராதனவிதிகளும் ஆகிய இந்த உத்க்ருஷ்ட தர்மங்களை நாங்களறியும்படி பரக்கச்சொல்லி யருளிர்.

4

ప్రతిపరాశరక్షివాచ.

పట్నామి మునయస్సర్యే విష్ణో రాశ్రయణక్రియామ్ |

మహావీర్య విధిశ్చైవ తస్య పూజావిధిస్తథా ॥ -౩-

ஸ்ரீ பரமசித்தி-விராஜ.

வசந்தயாமி முகயஸ்ஸர்வேவ விஷ்டேஹ ராஜ்யாணாம் |

மக்தர் தீகநா விதிஞ்சைவ தஸ்ய புஜாவிதிம்தகா ||

தர-ம. நுவிதிகள் இப்படி பீரர்த்திக்கு ஸ்ரீபராராகவான்சொல்லுகிறார்.—நுவிதிகளோ! ஸர்வ வ்யாபகனுள் ஸர்வேஸ்வரமான ஆரம்பமிக்ஞமும் க்ரமத்தையதும் அத்தகங்கமமான மத்தத்தையதும், மத்தமும் ஸர்வமான வர்தங்கமேயும், ஆரத்தபீரகாரத்தையதும் நீங்குவெல்லாது மத்தமும் படி சொல்லப்போகிறேன்; தீகுவங்கார்.

2.

அப்யஸ்து சஹ்நக்ரூபி ஥ாரணவெஸ்யஸ்ய ஸ்ரீமம் ॥

புண்ணிம் நாமுக்ரியா ஸ்வம ந்ரிஜைபவாருபநா ஸ்ரீமம் ॥ 3.

ஸம்ஸ்காரஃ பஞ்சுக் ரூப்ய னாஸ்தாஸ்ய வி஥ாஸஸி ॥

ஆத்யந்த சங்கசக்ரூபி தாரணம் வைஷ்ணவம் ஸம்ஸுதம் ॥
புண்டாம் நாமகரியாசைவ மந்த்ரஸ்சைவார்ச்சகம் பாரோஃ ॥ ௩.
ஸம்ஸ்காரஃ பஞ்சுக்ரூப்ய பாஷ்மமணஸ்ய விதாநகரீ ॥

தா-ம். பகவத் ஸமாஸ்ரயண மாவது:—முதலாவது—ஒரு ஸேவகன் தன்னை இன்னார் மனுவதெனென்று நிறாநிலைக்காகத் தன் எஜமானனுடைய அடையாளத்தைத் தரிப்பதுபோல் ஸ்ரியா பதியினுடைய தாஸரான நாமும் அவனுடைய ஆபத்தங்களான சங்கடச்சகரம் முதலானவைகளைத் தரித்தல். இரண்டாவது—சேஷியான அவனுடைய பாதாக்குதியான ஊர்த்வ புண்டத்தை உத்தமமாங்கமான முகத்திலும் தரித்தல். முன்றாவது—ஸ்வாபியான அவனுடைய ஸம்பந்தியான நிருநாமத்தைதகாஸபத்தத்தைச் சேர்த்துத் தரித்தல். நாலாவது—அவனுக்கும் நமக்கு முண்டான ஸம்பந்தத்திற்குரிய உபாயோபேயங்களுக்கும் வாசகமான மந்த்ரந்த அனுஸந்தித்தல். ஐந்தாவது—தன்னுடைய அடிமை எடுத்துக்கொள்ளக் ஸ்ரியாபதியையாராநித்தல். ஆக முகநி யாடவதற்கு யோக்யதைையை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கும் இவையையெல்லாம் வேதசாஸ்த்ராகமநிகுரிந் சொன்னகரமப்படி பராஷ்மனாநி வர்ணங்குகளின்வர்களுக்கும் அவஸ்யம் அநுஷ்டிக்கத்தக்க பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களாம். ௩௨.

வந யஜ்ஞஃ பவீதேந வந சக்ரஸ்ய ஥ாரணவெ ॥ ௪.

வந யஜ்ஞஃ பவீதேந வந சக்ரஸ்ய ஥ாரணவெ ॥

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநாசக்ரஸ்ய தாரணவெ ॥ ௪.

விநாசக்ரஸ்ய விநாசக்ரஸ்ய தாரணவெ ॥

தா-ம். சக்ரதாரணம் என்கிற தரப ஸம்ஸ்காரமும் தவயாதுவந்தாரம் என்கிற மந்த்ர ஸம்ஸ்காரமும் இல்லாதவன், பூஷண ஸம்ஸ்காரம் பராஷ்மமணன்போல் நீசனாவான். ௪௩.

விநாசக்ரஸ்ய ஥ாரணவெஸ்ய ஥ாரணவெ ॥ ௫.

விநாசக்ரஸ்ய ஥ாரணவெஸ்ய ஥ாரணவெ ॥

சக்ரஸ்ய ஥ாரணவெஸ்ய ஥ாரணவெ ॥

விதிநாசங்க சக்ராதி தாரணஞ் சோர்த்வ புண்ட்ரகம் || ௫.

உபவீதம் சிகாபக்தம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் |

சக்ரலாஞ்சர ஹிகஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்பலம் பவேத் || ௬.

தா-ம். சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய க்ரமப்படி சங்க சக்ரங்கள் முதலிய ஆபத்தங்களைத் தடுத்தம் செய்து தரித்தல், ஊர்தவ புண்ட்ரம், புணூல், சிகை, இவைகளையும் ஸர்வகாலத்தினு மணிதல் ப்ராஹ்ம ணனுக்கு ஆவஸ்யக மென்று தர்மசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லப் பட்டது. எவனுடைய சரீரத்தில் நிறு வாழியின் சிற்ற க மிஸ்ஸையோ? அவனுடைய ப்ராஹ்மணத்வம் ஒரு பலத்தையும் கொடுக்காது. இத்தான், ஸமாஸ்ராயண மில்லாதவன் தாகம் முதலானவை வாங்க யோக்யனென்றென்றது.

சா.

அக்ர ஹிணம் விசம் யசுஸ்ய ஸி ஸ்மஸ்ய ||

ரீதீமூத்ரு புரிமூகீந் ஸிஸ்யஸ்ய ஸ்மஸ்ய || ௭.

அசக்ராதா ஹிணம் விப்ரம் யஸ்ஸராதே போஜயேக்கம ||

மோதோ ஸூதா புரிஷாதிக் ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி || ௮.

தா-ம். சக்ரங்கக மில்லாத ப்ராஹ்மணனை எந்தப் புருஷன் ஸ்ராதத்தின் நிமித்தித்து போஜகம் செய்க்கி முடினா; அவன் தன் சித்தருங்களுக்கு கல்பம், ஸூத்ரம், அஸ்திரம், இவை முதலான நிஷித்தங்களைக் கொடுத்தவ னாகினான். அவர்களுக்குக் கொடுத்தது திஷமையே விசைக்குமென்றபடி.

௮.

சக்ர ஸ்மஸ்ய ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி ||

ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி || ௯.

சங்க சக்ரோர்த்வ புண்ட்ராதி ஸ்மஸ்யோ ப்ராஹ்மணதம ||

ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி || ௧௦.

தா-ம். சங்கசக்ர ஊர்தவ புண்ட்ராதாரணங்கள் முதலானவற்றை ஸம்ஸ்கார மில்லாத ப்ராஹ்மணன், தன் ஜாதியில் தாழ்த்து இந்த ஜந்மத்திலேயே நிசுருஷ யாதோருவாழிக கர்மத்துள்ளும் உபயோகிப்பாக மாட்டான்.

௧௦.

ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி ||

ஸிசிக்ருப்யா ப்ரயச்சதி || ௧௧.

தஸ்மாச்சக்ராதி ஸம்ஸ்காராஃ கர்த்தவ்யா முநிஸத்தமாஃ |

சக்ர லாஞ்சக ஹிநேக க்ருதம் கர்மச நிஷ்பலம் || கூ.

தா-ம். ரூஷிகளே ! சக்ரதாரண மில்லாதவன் செய்த கர்மம் பலமின்றியே யொழியு மாகையால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களை அவ ஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும்.

கூ.

தஃபஸஸ்காரதீதீந் கீரயம்.

ஸ்வாஸ்ய ஸஹீஸ்ய பூர்வாஸ்யே நமஸ்ய கஹ்யஸ்ய க்ஷயஸ்ய |

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய || ௧௦.

அசாரீய விதிவத்யுத்தாபுஷ்ய நமஸ்ய ||

ஸ்வாத்வா சுபேஷ்வி பூர்வாஸ்யே ஸம்யக்யாப்யகேசவா ||

ஸ்வாத்வா சுபேஷ்வி பூர்வாஸ்யே ஸம்யக்யாப்யகேசவா || ௧௦.

ஆசாரீயோவிதிவத்யுத்தாபுஷ்ய நமஸ்ய ||

தா-ம். சுபமான திதி வாரம் முதலானவைகளோடு கூடின திக த்தில் ஆசார்யன் முதல் யாமத்தில் ஸ்வாத்வா முதலான தித்ய நர்மங் களை யதவ்ஷித்து பகவானுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்துப், பி ன்பு ஸ்வாத்வா பண்ணி, பரிசுத்தன யிருக்கிற சிஷ்யனை யபிஷேகித்து, கங்கணங்கட்டி சாஸ்த்ர விதிப்படி பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்ய க்கடவன்.

கஉ௦.

காரயே ஸ்ருஷ்ய சக்ராதி ஹேதிப்ரதிக்கூலி ஸ்ருஷ்ய || ௧௧.

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய ||

காரயேச்சங்க சக்ராதி ஹேதிப்ரதிக்கூலி ஸ்ருஷ்ய || ௧௧.

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய ||

தா-ம். ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய, வெள் ளியினாலாவது, தா-ம். ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய, சங்கசக்ரம் முதலான ஆயுதங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகாயிருக்கும் படி செய்விக்கவேண்டியது.

கக௦.

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய || ௧௨.

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய ||

ஸ்வாஸ்யே நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய நமஸ்ய || ௧௩.

சங்கம்சக்ரம் கதாமக்ட்கம் சார்க்கம் பஞ்சாயுதம் க்ரமாத் || கஉ.
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம் ருதைச்சுத்தை: பூஜயேத்புரதோஷமரோ |
தத்தத்ப்ரகாச கைர்மத்தரை: பூஜயேத்குஸுமாதபி: || கக.

தா-ம், சங்கம், க. சக்ரம், உ. கதை, க. கட்கம், (மந்தகமென் னும் கத்தி), ச. ததுஸ்ஸு, ரு. என்கிற பகவானுடைய இந்த ஐந்தா யுதங்களுக்கும் க்ரமமாகப் பரிசுத்தமாய்ச்சேர்த்திருக்கும்பஞ்சாம்ரு தத்தைக் கொண்டு திரு மஞ்சனம் செய்து, அவ்வவ ஆயுதங்களின் ப்ரபாவங்களை நன்றா யுரைக்கும் மந்த்ரங்களை யறுஸந்தித்துக் கொ ண்டு புஷ்பம் தூபம் தீபம் முதலானவைகளால் பகவானுக்கு முன் னே அவைகளுக்குத் திருவாராதம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கக.

புரதோக்ரிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருந்தயோக்த விதாநத: |

ஏஹ்நாநாபி ஸர்யஸ்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || ௧௪.

புரதோக்சிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்வக்ருந்தயோக்த விதாநத: |

இம்மாதர நாதி பர்யந்தம் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் || கச.

தா-ம், பின்பு தன் முன்னிலையில் அக்ரிப்ரதிஷ்டை பண்ணி, அந்த அக்ரியில் தங்கள் தங்களுடையக்ருந்தியம் என்கிற அறுஷ்டாக ப்ரகாசகமான கல்பஸூத்ர விதி ப்ரகாரம் ஸித்திஹோமம்முதல் தாம் பூல நிவேதமவரையிலானாஹோமங்களைமுடிவுவரையில் நடத்தவும்.

ஶஷ்புஷ்பஞ்ஞயுதாஸ்யக்ஷு ப்ரக்ஷிப்ய ஸுதாவிதி |

ஶஸ்யஸுக்ஷிப்ய ம் ப்ரதிஷ்டாப்ய நிவேதயேத் || ௧௫.

ஸஸுக்ஷிப்ய நிவேதயேத் || ௧௬.

பஞ்சாத் பஞ்சாயுதாங்க்கௌ ப்ரக்ஷிப்யச யதாவிதி |

ஜாநுமபாந்திதி மந்த்ராரஞ்ச விஷயேண ஸ்நிதோரு || ௧௭.
மமஸ்குந்தாந் ததேதா பக்த்யா தேவதேவாந் ஜநார்த்தகம் |

தா-ம், பிறகு அந்த அக்ரியில் ஐந்து ஆயுதங்களையும் வைத்து அந்த ஆயுதங்களின் முறையின்படியே ப்ரதிபாதிக்கிற மந்த்ரங்களினால் ஆசார்யன் ஹோமம் செய்து, அதந்தாம் நிஷ்பதினாடு கூடி தேவாதி தேவானுந் ப்ரியாயபிலாப பக்தியுடன் கமஸ்கரிக்கக்கடவன். க௭.

ஸ்நாநுந் ஸஸுக்ஷிப்ய நிவேதயேத் || ௧௮.

ஸ்நாநுந் ஸஸுக்ஷிப்ய நிவேதயேத் || ௧௯.

ஸஸுக்ஷிப்ய நிவேதயேத் || ௨௦.

சுஜீன ஸ்ரீபீத்யஸ்யம் கதயா ஸா மஹிமம் |

தேவாநாம் ஸுபயம் சாஜீன வஸு மஸ்தம் || ௧௦.

ஸ்ரீபீத்ய விமலாகாரை ஸாஸ்த்ய ஸுபயம் |

ஸாஸ்த்ய ஸுபயம் ஸாஸ்த்ய ஸுபயம் || ௧௧.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௨.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௩.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௪.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௫.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௬.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௭.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௮.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௧௯.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௦.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௧.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௨.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௩.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௪.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௫.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௬.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௭.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௮.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௨௯.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௦.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௧.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௨.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௩.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௪.

பரமதர்மசாஸ்திரம் மஹிமம் மஹிமம் || ௩௫.

புருஷனென்றும் நியமமு மில்லை; எந்த ஆஸ்ரமத்திருந்தாலும் எவராயிருந்தாலும் ஸகலரும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில் முதன்மையான தாப ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்வித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கர்ம யோக நிஷ்டரும் ஜ்ஞானயோக நிஷ்டருமான ருஷிகள் பரதிபாதித்தார்கள். ௨௦௨.

கருஸம்ஸூர சித்திஷ்டம் ஜாதகர்மாதி காரயேத் || ௨௦௩.

மஸுஸம்ஸூர சித்திஷ்டம் மஸுஸீகூவிதி ஸகா |

கர்ம ஸம்ஸ்கார வித்யார்த்தம் ஜாதகர்மாதி காரயேத் || ௨௦௪.

மந்திர ஸம்ஸ்கார வித்யார்த்தம் மந்திர ஜிக்ஷாவிதிம் ததா |

தா-ம். ஜாதகர்மம் முதலான ஸம்ஸ்கார மில்லாதவன் ஒரு யாகத்தைச் செய்தால் அந்த யாகம் ஸ்வர்க்கம் முதலான பலங்களைக்கொடாது. ஆகையால் முதலில் அந்த ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்து, பின்பு யஜ்ஞம் செய்து ஸ்வர்க்காதி பலங்களை ஸாதிக்கவேண்டும். அப்படியே, மந்திர ஜிக்ஷையை ஸாங்கோபாங்கமாய்ப் பெறுதலுக்குத் திருவஷ்டாசுஷரம் முதலான மந்திரம் மோக்ஷத்தைக் கொடா தாகையால் மந்திர ஜிக்ஷைக்கு அங்கமான இந்த தாப ஸம்ஸ்காரத்தை அவஸ்யம் பெறவேண்டும். ௨௦௫.

கூட்யஹஸமயே ஸ்ரீஹம் புஸ்புஷைவோபநாயநீ || ௨௦௬.

வசுநாதிதாரணம் ஸ்ரீஹம் மஸுஸீகூவிதி ஸகா ||

உத்வாஹஸமயே ஸ்திரீஹம் புஸ்புஷைவோபநாயநீ ||

சுக்ராதி தாரணம் ப்ரோக்தம் மந்திரம் பஞ்சாயுதஸ்யசு |

தா-ம். மந்திர யுக்தமான பஞ்சாயுத தாரணமாகிற இந்ததாப ஸம்ஸ்காரம் புருஷக்கருளுக்கு உபநயக காலத்திலும் பெண்கருளுக்கு உபநயக ஸ்தாநத்தில் செய்யப்படும் விவாஹ காலத்திலும் செய்யவேண்டும். ௨௦௬.

ஓமி ஸ்ரீஸம்ஸூர சித்திஷ்டம் ஜாதகர்மாதி காரயேத் || ௨௦௭.

மஸுஸம்ஸூர சித்திஷ்டம் மஸுஸீகூவிதி ஸகா ||

௨ - வது அத்தியாயம்.

புண்டி ஸம்ஸ்காரத்தின் காமம்.

ஸ்ரீபரமேஸ்வர உவாச.

அதேவரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்டி தாரண மூத்தமம் |

யஸ்ய தாரண மாத்ரேண ஸர்வ தீர்த்த பலம் லபேத் || ௧.

பராசரர் அருளிச்செய்கிறார்.

தா-ம் தாப ஸம்ஸ்காரம் நிரூபித்த பின்பு புண்டி தாரணம்

என்கிற உத்தமமான ஸம்ஸ்காரத்தைப் பரக்கச் சொல்லுகிறேன்.

மேல் சொல்லப் போகிற புண்டித்தைத் தரித்தவன் கங்காதி ஸர்வ

தீர்த்தங்களிலும் ஸ்காகம் செய்த பலத்தை யடைவான். ௧.

பூர்வாஹ்ணே பூர்வாஹ்ணே பூர்வாஹ்ணே பூர்வாஹ்ணே |

சிஷ்யம் ஸ்காத மலங்கிருத்ய புண்டி தாரணமாத்ரேண || ௨.

தா-ம். தாபஸம்ஸ்காரத்திற்கெல்லையுடைய பாரதீகத்துப், பின்பு ஸ்காகம் செய்

து பரிசுத்தனாய் நிற்கிற சிஷ்யனை வஸ்திரம் பூஷணம் முதலியவை

களினாலலங்கரித்துப் புண்டி ஸம்ஸ்காரம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி.

நியமிக்க வேண்டியது. ௨.

ஸுவிதி ஸேவா பி மஹாஸிவ்ய ஸ்ரீமதேவ |

தா-ம். புல் மூதலான பூண்டு களில்லாத ப்ரதேசத்தி லாவது

மணல் ப்ரதேசத்திலாவது கோமயத்தினால் லேபகம் பண்ணப்படா

து உடத்தில் கிழக்கு முதலான திக்குகளில் கோமயக் தூக்கப் பண்ணி

உடத்தில் புண்டி ரங்கையும் எழுத வேண்டியது. ௩.

அப்யுபாஸி மஹாஸிவ்ய ஸ்ரீமதேவ |

யா-ம். புல் மூதலான பூண்டு களில்லாத ப்ரதேசத்தி லாவது

அவாஹாந்யுயி பாவ்யேஷு ஸாபதீப நிவேதயை ||

ஸம்பூஜ்யஸிம் ஸ்ரீஸிம்ஹ மஹிமம் பூர்வபவ வாகரேத் ||

பாருக்ஷேயம் ஸூத்ரீந கீர்ஷாவ்யேஷு நாமபிஃ |

மூலமஸ்த்ரீஸ வ்யைஸ்யா மஹிமசேஷம் ஸம்மாதயேத் || ௨.

அத்தடபுண் டிராணயஷ்டெநிக்ஷுமத்தயேசுத்வாரிவித்யஸைத் |

வ்யாஹரக்ஷர்வபுண் டிரேஷுமகேசுவாதி க்யதாந்ரமம் || ௪.

ஆவாஹநார்க்யபாத்ஸயஸ்ச தூவஜிபநிவேதயாதஃ |

ஸாந்நுபா க்சிம்ப்ர திஷ்டாப்ய ஸீஹாமம் பூர்வவாதாசரோத் || ௫.

பொருதேஷணாஸு ஸூக்தேதக கேசவாத்ஸயஸ்ச காமரீஃ |

புலமத்திரேஷணவா ஹூக்யவா ஸீஹாமகேஷம் ஸமாப்யேத் || ௬.

தர-ம், அநிஸ் பிறங்கு முதலாக எட்டுத் திக்குக்களில் எட்டும், கடுவில் புலகளைவிட்டுக்கிழக்கு முதலான எழுதிக்குக்களில் எல்லாம், ஆகப்பவ்விரண்டு ஊர்த்தவபுண்டிரக்களைப்போதி, அவ்வளவில் எழுதின க்ராமமாக கேசவன் முதலாக மெஸ் சொல்லப் போகிற பன்னிரண்டு திருகாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவ்வவர்கள் பிறகாமங்களைக்கொண்டே அகம்பம், பாத்தம், ஆசமகீயம், தூபம், திரம் இவை முதலியவைகளா வாராதித்துப் பழம் முதலாகத் தாமப்பலாத்தமாகக் கண்டருளப் பண்ணி, அகத்தாம முன்ஸம்ஸ்கார ப்ரகாரணத்திற் சொல்லியபடி அவ்வவர்கள் கல்பாநுஸாரமாய் அக்சிப்ரதிஷ்டை பண்ணி, புருஷஸூக்த நுக்குக்களினாலும் கேசவாதித்வாதசகாமங்களினாலும் பிருமத்தரத்தினாலும் ஸீஹாமத்தை ஸம்பூர்ணமாகச்செய்து முடித்து விடவேண்டியது.

கூ.

ஸுத்யைஸ ச்சை க்ருஷ்ணமஸு-ரேஷு வு ப்ரீதஃ |

புஷ்டிஸி தா-ஸி டிப்யு மஹிமம் விநமாரூபம் || ௩.

ஸஸு-ரேஷு ச்சை க்ருஷ்ணமஸு-ரேஷு வு க்ருஷ்ணமஸு-ரேஷு ||

சு-ரேஷு வு புஷ்டிஸி மஹிமம் விநமாரூபம் || ௪.

பாதகூலிணம், தகசூர்யா க்ரமஸ்கூர்யாச்சபத்திதஃ |

புண் டிராணிதா-ஸிஸ்சேஷா யாஸி கம்ஷிகயா க்ஷிதம் || ௫.

கமஸ்கூர்யாத்ஸாரிஷ்டேயா சூர்யாஸ்வகூர்யாச்சபத்திதம் |

தகஸ்பா-ரூபிணம், தகசூர்யா க்ரமஸ்கூர்யாச்சபத்திதம் || ௬.

தா-ம். அந்தரம், பக்தியுடன் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைப் பண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் பக்கத்திலுட்கார்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுக்கு மேல் சொல்லப்போகிற க்ரமமாக ஊர்த்வபுண்டராகாரணம் செய்யிக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனும் ஸமஸ்தமான ஆசார்யகுண யுத்தனான குருவுக்குத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அதுமுதல் நித்யமாய் ம்ருத்திகைகயினால் ஊர்த்வபுண்டரங்களைத் தரிக்கக்கடவன்.

அ.

ಆದಾಯ ವೈಷ್ಣವೇ ತ್ರೈಲೋ ಮ್ಯ ೀಷಾಂ ವಿಮಲಾಂ ஸுಭாమ్ |

மூலமந்திரேணாஹம்ஸ்ரீ சூர்யபுஷ்டாஸி ஸாரயேத் ||

ಲಲಾಟಾದಿಘಂ ಪಾಠೇಘಂ ಕೇಶವಾದೀ ಯಥಾಕ್ರಮಮ್

ஆதாயவஷ்ணவேகேஷத்தே ம்ருத்திகை ம்விமலாம்கபாம் |

மூலமந்திரேணாயிமந்த்ரிய சோர்த்வபுண்டராணிதாராயேத் || க.

லலாடாதிஷாசாங்கேஷா கேசவாதீந்யதாஃரமம் |

தா-ம். அந்த ம்ருத்திகையை எம்பெருமானுக்கத்ருளின ஸ்ரீரங்காதி திவ்யவேஷத்தரத்தில் நின்றும் ஸங்க்ரஹித்து, வெண்மையாய், ம்ருதுவாய், வாஸநையுடையதாம்படிசெய்து திருமந்த்ரத்திலுலரிமக்தரித்து, நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் ஊர்த்வபுண்டரமாகத்தரித்து அவயவங்களில் கேசவாதி மூர்த்திகளை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டியது.

கூபி.

ஊர்த்வபுண்டரக்ஷணம்.

ಸ್ವಸ್ಥஸுலಂ த்ரஸுலம் வாபி ஸ்ய ஸ்ரரஃஸம் ப்ரகல்பயேத் || ௧௦.

பார்ஷ்ண மஞ்ஜலமாத்ரம் ஸ்ய ஸூர்யபுஷ்டாஸி லக்ஷணம் |

தவ்யங்குலமந்த்ரியங்குலமவாதி ஸ்வயந்தராராமப்ரகல்பயேத் || ௧௦.

பார்ஷ்ணங்குலமாத்ரமஸ்யா ஸூர்த்வபுண்டரஸ்யலக்ஷணம் |

தா-ம். இரண்டங்குலமாவது, மூன்றங்குலமாவது, இவைகளில் விட்டு, இரண்டு பக்கங்களில் ஒவ்வொருங்குலம் அகலமுடையதாய், (ஹரிபாதாக்ருதியாய்வேண்ம்ருத்திகைகயினால்) தரிக்கப்பட்டது ஊர்த்வபுண்டரமென்று சொல்லப்படும்.

கூபி.

ಪಾಠೇ ಪಾದಾಕೃತಿಂ ರಮ್ಯಂ ಸುಪಾರ್ಶ್ವಂ ಸುಮಹಿಮಾಂ ||

ನாகாமூಲ மூரಭ್ಯ லலாಟாஸ்தா விந்யஸித் |

ವಿசಂஸಂஸுஷ்டாஸி ಸದ್ಭிட್ರாஸீಶ்வ ஸாரயேத் ||

கூபி.

ஹரேபாதாக்ருதிம்ரம்பம் ஸுபார்ஸ்வம்ஸுமனோஹம்|| கக.
நாஸிகாமுலமாரப்ய லலாடாந்தஞ்சவிந்யஸேத் |

ஏவம்ஸர்வாணிபுண்ட்ராணி ஸச்சித்ராண்மேவதாரயேத் || கஉ.

தா-ம். ஹரிபாதாக்ருதியாய், பஹுகுண ஸம்ருத்தமாய், மனஸ்ஸுக்கு ஆஹ்வாத ஜகதமான ஊர்த்வபுண்டரத்தை நாஸிகாமுலமென்று சாஸ்த்ரங்களில் வித்தமான நாஸிகையின் மூன்றாவது பாசம் தொடங்கி நெற்றிக்கூட்டுவரையில் அழகாகத் தரிக்கவேணும். இப்படியே ஹரிபாதாக்ருதியான மற்ற ஊர்த்வபுண்டரங்களையும் இடையில் இடம்விட்டே தரிக்கவேணும். கஉ.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்டரத்துக்கு நிஷேதம்.

प्रमाणसिंसं बद्धाग्र मुच्छिद्रञ्च निवर्जयेत् ।

अच्छिद्र मूर्ध्न्युपप्लुप्तं यः करोति विमूर्ध्नी ॥ १३.

தேனவ ஹி துத ஸ்ரஸ்யஸுபுநஃ சாநீ ந சஞ்ஜயஃ ।

तन्त्रं च्छिद्रान्निष्ठं प्लुप्तं ब्रह्म सृष्टेः धरेत् ॥ १४.

பரமரணஹீநம்பத்தாக்ர மச்சித்ரஞ்சவிந்யேயத்|

அச்சித்ரமூர்த்வபுண்டரத்து யஃ கரோதிவிமுடதீஃ|| கங.

தேனாவஹித்ருதஸ்ஸம்யக் சநஃபாதோநஸம்சயஃ|

தஸ்மாச்சித்ராந்விதம்புண்ட்ரம் ப்ராஹ்மணஸ்ஸைததம்தரேத் ||

தா-ம். கிரஹதஹரித்த னீளம்அகலங்களில் குறைந்தாலும் அதி கரித்தாலும், நுனிசெர்ந்து நுத்தாலும், இடைவெளியில்லாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட புண்டரத்தைத் தரிக்கக்கூடாது. ஊர்த்வபுண்டரத்தின் ஸ்வரூபமறிவாத ஒருமுடன் அந்தபுண்டரத்தைத் தரித்தானே யானால், அவன் நாயின் காலைத் தரித்தவனுயான்; இந்நிஸம்சயாவில்லை. ஆகையால் இடைவெளியுள்ள ஊர்த்வபுண்டரத்தையே ப்ராஹ்மணன் தரிக்கக்கூடாது. கசு.

வாழிகளையங்குளில் ஊர்த்வபுண்டரநா ரணவிதி.

संस्पर्शकाले जले पौलुषीं स्पर्शान्ध्रुयैः पश्येत् ॥

प्राज्ञे नाने च यज्ञे च धारयैः स्पर्शप्लुप्तैः ॥ १५.

ஸத்தயாகாலேஜலேபௌஸீமே ஸ்வாத்யாலே படித்தூகர்ப்வேண |

ஸ்ராத்விததானேசயந்த்வேச தாநயோதார்த்வபுண்ட்ரகம் || கரு.

தா-ம். நினைத்தாலும், பிடிபடாத் தாமது அதுபற்றிக்கவேண்டும் ஸத்தயாவந்தகம் ஆபரணமும், சீவதாத்யாலம், பட்டநாலங்களில்

செய்யவேண்டும் பித்தருதர்பணம், ஸ்ராதந்தம், தாகம், ஒரு பலந்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் யாகம், இவை முதலான நிகர்பலநித்திக காம்ய கர்மங்களை ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தே அதுஷ்டிகை வேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரமில்லாமல் செய்த கர்மம் பலமின்றி யோழிகை.

ஊர்த்வபுண்டரம் விசுரணம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

சுரணகாலே விசேஷே ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் || ௧௬.

ஊர்த்வபுண்டரம் விசுரணம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

சுரணகாலே விசேஷே ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் || ௧௭.

ஊர்த்வபுண்டரம் விசுரணம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

ஸ்ராதந்தகாலே விசேஷே ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் || ௧௮.

ஊர்த்வபுண்டரம் விசுரணம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

தத்ஸர்வம் விபலம் யாயா திஷ்டாபூர்த்தம் || ௧௯.

தா-ம். பராஹ்மணஸுக்ரு ஸந்தயாவத்த கர்மபால் ஸந்த்வபுண்டர தாரணம் ஆவஸ்பகம். அதிலும் ஸ்ராதந்தகாலத்தில் ஸ்ராதந்தந்தப் பண்ணுகிறவனும் அதில் புரிகின்றவனும் ஊர்த்வபுண்டரத்தை விடாமல் தரிக்கக்கூடவன். ஊர்த்வபுண்டர மில்லாதவன் யாகத்தித்ய நைமித்திக கர்மங்களும், யாகமும், சூளம் கிணறு முதலியனவாகளும் பலமின்றி யோய்விடும்.

கௌ.

ஊர்த்வபுண்டர துந்யசரீரதர்சன நிகேதம்.

யுச்சரீரம் மச்சுஷ்டம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

சுரணகாலே விசேஷே ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் || ௨௦.

யுச்சரீரம் மச்சுஷ்டம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

தத்ஸர்வம் விபலம் யாயா திஷ்டாபூர்த்தம் || ௨௧.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாத சரீரம் ஸ்ராதந்தாஸ்யமாவதால் அதைப் பார்த்துக்கூடாது.

கௌ.

ஊர்த்வபுண்டர தாரணபலம்.

மூலம் மூலம் க்ருஷ்டம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

தத்ஸர்வம் விபலம் யாயா திஷ்டாபூர்த்தம் || ௨௨.

யுச்சரீரம் மச்சுஷ்டம் ஸ்நாநஸூனகர்வ சத் |

தத்ஸர்வம் விபலம் யாயா திஷ்டாபூர்த்தம் || ௨௩.

ம்ருதமாதாயக்ருஷ்ணாபாஸ்துலஸ்யாமூலஸம்பவாம் |
தாரயேதுர்த்வபுண்டராணி தஸ்யாபலமகந்தகம் || ௧௬
யத்துதிவ்யம்ஹரேகேக்ஷத்ரம் ம்ருதமாதாயதத்ரவை |
தாரயேதுர்த்வபுண்டராணி த்ரிஸந்த்யாஸுத்விஜோத்தமாஃ ||

தா-ம். பராஹ்மஜேனோத்தமர்களை! க்ருஷ்ணதுளஸியின் மூலத்தி
விருக்கும் ம்ருத்துவிஷ்ணுவானு, ப்ரீரங்காநிபகவத்தேக்ஷத்ரத்தின் ம்ருத்
துவிஷ்ணுவானு, உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம், ஆகிற மூன்றுஸந்
த்யாகாலங்களிலும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரித்தால் அந்தமான
பலத்தைப் பாடையக்கூடவன். ௨௦.

வேறுவிதமான புண்டரங்களைநீதிநீதால் சூந்ரானுத்.

அபிபுட்ர ஸூர்ட்ஸுஷ்ணோவா ப்ரிபுஷ்ணோ யஸு ஹரயேத் |
ஸ ஜீவநீவ சூந்ரஸு மூல கஷ்ய ஸ்ரீஸந்த்யாஸு || ௨௧.

அச்சித்ரமூர்த்வபுண்டரம்வா த்ரிபுண்டரம்வாஸ்துதாரயேத் |
ஸ ஜீவநீவசூந்ரஸு த்வ மாகசுசந்த்யஸம்சயம் || ௨௧.

தா-ம். இஹைவெளியில்லாத ஊர்த்வபுண்டரத்தையாவது, திரீ
யக் புண்டரத்தையாவது எவ்வென நான் தரிக்கிறேனோ? அவன் இந்த
ஜம்மத்திலேயே வைதிக கர்மங்களுக்கு யோக்யதை யில்லாத சூத்ர
னையே சித்திரத்திலாய் விடுவன். இது நிச்சயம். ௨௧.

த்ரிபுண்டரதாரிணோ ஸுஹவாஸநிவேதம்.

கஸால ஸீமாப்தஸூர்ட்ஸுஷ்ணோவா ப்ரிபுஷ்ணோ யஸு ஹரயேத் |
ஸ ஜீவநீவ சூந்ரஸு மூல கஷ்ய ஸ்ரீஸந்த்யாஸு || ௨௨.

கபாலதேஹபஸ்மாஸ்தி சுக்திபாஷாணதாரிணம் |
த்ரிபுண்டரதாரிணம்விப்ரம் சண்டாளமிவஸந்த்யஜேத் || ௨௨.

தா-ம். மண்ணையோடு, உடலின் எம்பல், எறுப்பு, சங்கு,
ஹேமமென்று கூட்டிக்கொள்ளும் கல்லு, இவைகளையாவது, த்ரிபுண்
டரத்தையாவது எவன் தரிக்கிறானோ? அவனை ஸஹவாஸ ஸம்பாஷ
ணங்களுக்கு யோக்யநையில்லாத சண்டாளனைப்போல் தூரத்தில்
விசைக்கவேண்டியது. ௨௨.

த்ரிபுண்டரதாரிணோ ஸுஹவாஸநிவேதம்.

அபிபுட்ர ஸூர்ட்ஸுஷ்ணோவா ப்ரிபுஷ்ணோ யஸு ஹரயேத் |
ஸ ஜீவநீவ சூந்ரஸு மூல கஷ்ய ஸ்ரீஸந்த்யாஸு || ௨௩.

அகந்திதம்கரதஞ்சைவ விங்கபாஷாணதாரிணம் |

திர்யக்புண்டரதாம்விப்ரம் ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத் || ௨௩.

தா-ம். வீட்டில் நெருப்பு வைக்கிறவன், அந்நாழிகளில் விஷத்தை யிடுகிறவன், விங்கதாரி, த்ரிபுண்டரதாரி, ஆன இப்படிப்பட்ட ப்ராஹ்மணர்களை ராஜா தன் ராஜ்யத்துக்கு வெளியில் தூறத்தி விடக்கடவன்.

௨௩.

த்ரிபுண்டரதாரிக்ரு கோஷ்டியில் நிவேதம்.

திர்யக்புண்டரதாம் விப்ரம் ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத் || ௨௩.

சா பக்ஷி ப்ரஹ்மணோ ஸாஸ்யோ நாமுத்யே நாமுத்யே ||

திர்யக்புண்டரதாம் விப்ரம் ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத் || ௨௩.

நதீசு சாபஸம்ஸுதி ச்சம்சாரஸத்ருசோபவேத் || ௨௪.

திர்யக்புண்டரதரோவிப்ரம் பங்க்ருதமத்யேஸ்திரோயதி |

ஸாபங்க்ருத்ப்ரஹ்மணத்தயாயாம் யுஜ்யதேநாக்ரஸம்சய || ௨௪.

திர்யக்புண்டரதரோவிப்ரோ யத்ரஹிஷ்டதிராமதி |

ஸதேசுபாபஸம்பூதி ச்சம்சாரஸத்ருசோபவேத் || ௨௫.

தா-ம். த்ரிபுண்டரதாரியான ப்ராஹ்மணனோடு கூட ஒருவரிசையில்கின்றவர்கள் ப்ரஹ்மணத்தயா பாபத்தையடைவார்கள். ஸவதர்மத்தை விட்டு, துர்புத்தியுடையனாய் த்ரிபுண்டரத்தைத் தரித்தவன் வளிக் கும் தேசம் பாபிஷ்டமாய் சம்சாரம்போல் அசுகியாயிடுங்கூடும். ௨௫.

த்ரிபுண்டரதாரிக்ரு தண்டம்.

ப்ரஹ்மணோ ஸாஸ்யோ நாமுத்யே நாமுத்யே || ௨௪.

தம் க்ருதபம்ஸமாரோப்ய ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத் || ௨௪.

ப்ராஹ்மணோ ஸாஸ்யோ நாமுத்யே நாமுத்யே || ௨௪.

தம்க்ருதபம்ஸமாரோப்ய ராஜாராஷ்ட்ராத்ப்ரவாஸயேத் || ௨௪.

தா-ம். ப்ராஹ்மணஜாதியில் அதிகனும் ஸதாசாரமுள்ளவருடைய பிறந்து வேதசாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்தவன் திர்யக்புண்டரத்தைத் தரித்தால், ராஜா அவனை எழுதைமேலேற்றித் தேசத்துக்கு வெளியில் விட்டுவிட வேண்டியது.

௨௪.

தஸ்து ப்ரஹ்மணோ ஸாஸ்யோ நாமுத்யே நாமுத்யே || ௨௪.

தஸ்து ப்ரஹ்மணோ ஸாஸ்யோ நாமுத்யே நாமுத்யே || ௨௪.

தஸ்மாத்துப்ராஹ்மணோநித்ய ஸூர்த்வபுண்ட்ரம்ஹிதாரயேத்|
ஹர்த்வபுண்ட்ரேணஸம்ஸித்திம்ஸப்தேகநாத்ரஸம்யய|| உ.எ.

தா-ம். ஆகையால் பிரான்ஸ்மான் எப்போதும் ஈனர்துவடிவம்
ரத்தையே தரித்தங்கடவன். அதினால் ஸம்ஸ்தமான் கர்மம், மத்
ரம், தத்தரம் இவைமுதலானவை வறள் வித்தித்துப் படைத்தங்கொடு
கும். இதிலேயு ஸம்சயமும் கிடையாது. ௨௪.

ஊர்ஜிவாடிப் பங்குகளின் ஸ்தூதந்ரம், ஸ்தூதந்ரங்களுந்ரந்ரத்கம்
பிரமாணமும், சேவையையும்.

ఉద్ధృష్ట) ప్రమాణాని స్థానాని మునిసత్వముగఁ

వ్యాహాభేదేన నామూని పత్యూమి చ పృథక్ పృథక్॥ ౨౮.

ஊர்த்வட்டி: ராஜமாணசி ஸ்தாபதி முதிஸத்தமா |

வாயுஹிதேயகாமாநி வஜ்ஜயாநிசங்குதத்ப்புதகம்|| ௨௮.

தா-ம். இப்படி ஸ்வபொருளைப் பண வளத்தாழ்வுண்டாக்கித் தர மாறா த்மத்தையும் இத்தாழ்வுண்டாக்கலின் தித்தாழ்வொத்தவையும் சொல் னேன். இனி ஆகின் ப்ரமாவாத்தவையும் இஃகக்கோபும் ஆகவாக னில் ஆவாழ்வமம் செய்பாடுவென்றும் திருநாமக்கோபும் சொல்லாநீரா கிறேன். (மணிதனை! சொல்கங்கள். ௨ அடி.

చతుష్ప్రస్థానికములం వాటి విస్తారం పరికల్పయిం.

சு. நு. ஸ்தூத்திரத்தின்படி கருவம் லாபி விஸ்வரூபம் பரிகல்பம் ||

தூதர். கருவி அங்கு வரவந்தது, பூவூர் அங்கு வரவந்தது, தூ
ண்டு அங்கு வரவந்தது, அந்தந்த இடங்களிலுக்குத் தந்த வரவு அங்கு வர
வர தாது வரவந்தது, இவ்வாறு தந்திருக்கின்றவர்களுடையது. (அ. ௨)

ಲಲಾಹಿ ಕಿಣ್ವಾಂಧೇಶಿ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖಃ || ೨೯.

చిత్తగోచరభరణీయం శుద్ధా-మూర్తిన ప్రకాశితం ।

[illegible]

A. J. F. M. G. H. N. L. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

[illegible][illegible]

நாஹி நாராயணயேலி ஹரயேது பசுஜ்ஜுலம் || 30.

சதுஷ்ஜபர ஸ்வம் நிலஃசுமாதஸந்நிபம் |

நாபௌ நாராயணயேதி தாரயேத்துகசாங்குலம் || ௩௦.

சதுச்சந்தரந்தேவம் நிலஜீமுதஸந்திபம் |

தா-ம். கொப்பூழின் மேலே நடு உதரத்தில், நாலு சங்கங்களை யும் நிலமேகம்போன்ற காந்தியையுமுடைய நாராயணனை நாராய ணையநம: என்னும் மந்த்ரத்தினால் பத்து அங்குல ப்ரமாணம் தரி ச்கவேணும். ௩௦. ௨.

மூபயே மூபவாயேலி ஸ்ரீ பசுஜ்ஜுலம் || 31.

சதுர்வாபர ஸ்வம் விநீவரதத்ப்ரபம் |

ஹ்ருதயேமாதவாயேதி ந்யஸேதஷ்டாங்குலத்ததா || ௩௧.

சதுர்க்கதாதரந்தேவ மிந்தீவரதளப்ரபம் |

தா-ம். மார்பில், கருநெய்தல்போன்ற காந்தியையும் நாலு களை தையுமுடைய மாதவனை மாதவாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொ ல்வி எட்டங்குல ப்ரமாணம் தரிக்கவும். ௩௧. ௨.

கோவந்தாயேலி கஜேன ஹரயே ப்ருதரஜ்ஜுலம் || 32.

சதுர்வாபர ஸ்வம் கோபிசுந்நிபம் |

கோவிந்தாயேதி கஜேன தாரயேச்சதுரங்குலம் || ௩௨.

சதுர்த்ததரந்தேவம் கோடிசந்த்ரஸம்ப்ரபம் |

தா-ம். கோடி சந்த்ரனுக்கு ஸமாசமான ஒளிமையும் நாலு தனுஸ்ஸுக்களையுமுடைய கோவிந்தனை கோவிந்தாயநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச்சொல்லி நாலங்குல ப்ரமாணம் கழுத்தில் தரிக்கவும்.

விஷ்ணு பக்ஷீ க்ருதாஹரயேது பசுஜ்ஜுலம் || 33.

சதுர்வாபர ஸ்வம் பக்ஷீஜ்ஜுலம் ||

விஷ்ணுஞ்சதக்ஷிணே குக்ஷிண தாரயேத்துகசாங்குலம் || ௩௩.

சதுர்ஹஸ்தரந்தேவம் பத்மகிஞ்சல்குலந்திபம் |

தா-ம். தாமரைப்பூவின் தாதுபோன்ற வர்ணத்தையும் நாலு கலப்பைகளையுமுடைய ஸ்ரீ விஷ்ணுவை விஷ்ணுவேநம: என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பத்தங்குல ப்ரமாணம் வயிற்றின் வலது பக்க த்தில் தரிக்கவும். ௩௩. ௨.

மஹுஸூதநம் வாஹுமஹீ ந்யநீ தஹ்ஜுல நஹா || 38.

சநுர்புலபுஜீவ மரவிநாப மீவ ச |

மதுஸூதநம்பாஹுமத்யே ந்யஸேதஷ்டாங்குலத்ததா || கூச.
சதுர்முஸலப்ருத்தேவ மரவிந்தாபமேவச |

தா-ம். தாமரைப் பூப்போன்ற காந்தியையும் நாலு உலங்கை
கலையுமுடைய மதுஸூதநை மதுஸூதநாயநமஃ என்னும் மந்த்ரத்
தை யதுஸந்தித்து எட்டங்குல ப்ரமாணம் வலது புஜத்தில் தரி
க்கவும். கூசுற.

பிரிசுமாயேதி வாநீ தாரயே ந்யுரஜுலம் || 39.

சநுர்புஜீவ நேவ ஜுலபுஜி நமஸுபம் |

தரிவிசுமாயேதிசாம்ஸே தாரயேச்சதுரங்குலம் || கூசு.
சதுர்கட்கதரந்தேவம் ஜ்வலதகநிஸம்பரபம் |

தா-ம். ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்ரியோடொதத கேஜ
ஸஸையும் நாலு கத்திகளையுமுடைய தரிவிசுமனை தரிவிசுமாயநமஃ
என்னும் மந்த்ரத்தை யதுஸந்தித்து நாலங்குல ப்ரமாணம் வலது
தோளில் தரிக்கவும். கூசுற.

வாமநம் வாமகூரேது தாரயே ந்யுரஜுலம் || 40.

சநுர்புஜீவ நேவ ஜுலபுஜி நமஸுபம் |

வாமநம்வாமகூரேஷுந தாரயேத்துதசாங்குலம் || கூசு.
சதுர்வஜ்ரதரந்தேவம் தநுரூபித்யஸந்திபம் |

தா-ம். மத்யாஸ்தத்து ஸூர்யன்யோபாந்ர ஓவியையும் நாலு
வஜ்ராயுதங்கலையுமுடைய வாமநனை வாமநாயநமஃ என்னும் மந்த்ரத்
தை யதுஸந்தித்துப் பத்தங்குல ப்ரமாணம் வலிற்றி னிடையாகத்
தில் தரிக்கவும். கூசுற.

பிரிசுமாயேதி வாநீ தாரயே ந்யுரஜுலம் || 41.

சநுர்புஜீவ நேவ ஜுலபுஜி நமஸுபம் |

பிரிதரம்பாஹுமத்யே ந்யஸேதஷ்டாங்குலத்ததா || கூசு.
பட்டஸாயுதப்ருத்தேவம் புண்டரீகாபமேவச |

தா-ம். புண்டரீகஸமாநவண்ணத்தையும் நாலு பட்டஸாயுதங்க
லையுமுடைய ப்ரீதரனை ப்ரீதராயநமஃ என்னும் மந்த்ரத்தைச் சொ
ல்லி எட்டங்குல ப்ரமாணம் இடையு புஜத்தில் தரிக்கவும். கூசுற.

மூர்த்தே நமஸ்கரம் || ௨௦,

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் ||

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் || ௨௧.

தா-ம். பின்னலுக்கு ஸமாநமான தேவஸ்தையும் காணுதல்
தடிகளையுமுடைய ஸ்ருஷ்டிபுத்திரனை ஸ்ருஷ்டிபுத்திரமாய்க்
கருவதே யதுஸந்தித்து நாலங்குல பரமானம் இடமுதிரை
கருவதே || ௨௧.

மூர்த்தே நமஸ்கரம் || ௨௨,

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் ||

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் || ௨௩.

தா-ம். கோடிஸ்திரங்களுக்கு ஸமாநமான சாக்தியையும் ஸமா
ஸ்தமான ஆயுதங்களை யுமுடைய பத்திரகாபினை பத்திரகாபாய்க்
கருவதே யதுஸந்தித்து நாலங்குல பரமானம் முதுகில் தரி
கருவதே || ௨௩.

மூர்த்தே நமஸ்கரம் || ௨௪,

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் ||

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் || ௨௫.

தா-ம். பட்டுப்பூச்சிக்கு ஸமாநமான நிதந்தையும் காணுதல்
புத்திரகாபிமுடைய தாமோதரனை தாமோதரமாய்க்
கருவதே யதுஸந்தித்து நாலங்குல பரமானம் கழுத்துப் பிடரில் தரி
கருவதே || ௨௫.

மூர்த்தே நமஸ்கரம் || ௨௬,

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் ||

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் || ௨௭.

தா-ம். இப்படி தரித்து நிகுத்த நிருமண்காபினை வஸஸ்தி
வாய்க் கருவதே யதுஸந்தித்து நாலங்குல பரமானம் கழுத்துப் பிடரில் தரி
கருவதே || ௨௭.

மூர்த்தே நமஸ்கரம் || ௨௮,

சுருஷ்டிபுத்திரம் விஷ்ணுநாமஸம் || ௨௯.

தாரணாதூர் தவபுண்டரஸ்ய சரீரம் மந்திரம் ஹரே ||

தஸ்மா த் துஸ்ததம் தார்ய மூர்த்வபுண்டரம் த்விஜோத்தமம் ||

தா-ம். பன்னிரண்டு திருநாமங்களை யுடைய இந்து ஊர்த்வபுண்டரங்கள் எந்தச் சரீரத்தில் தரிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சரீரம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கோயிலாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் முதலானவர்கள் ஸர்வகாலமும் ஊர்த்வபுண்டரங்களை யணிப்பகடவர்கள்.

சு௨.

அதிலேயாகில் அவநீயம்.

सुहृद्विपुला विना यस्तु सन्तोषो न विद्यते ।

த சூஹ்ருவ்விபுலா விநா யஸ்து சந்ஸ்தோஷோ ந வித்யதே || ௪3.

ஊர்த்வபுண்டரம் விநா யஸ்து ஸந்த்யாகாரமாகி கருச்சரே ||

தத்ஸர்வம் ராக்யஸாரீதம் ஐரோஹமாதிந் ததா ||

சு௩.

தா-ம். ஊர்த்வபுண்டரதாரணம் செய்து கொள்ளாமல் ஸந்த்யாகாரம், மந்தாராபம், நித்தாகமித்திகமான ஹோமம் இது முதலான எந்தக் கர்மங்களை யந்நிதித்தாலும் அவைகளை ராக்யஸர்கள் கொண்டு போவர்கள். என்றால், அவைகளால் தேவர்கள் த்ருப்தியடையார்கள்; இவனுக்குப் பலத்தை யுங் கொடார்கள்; அவைகள் நிதிபலங்களாய் விடும் என்பதாகம்.

சு௩.

तैश्चैव पुनरुवाच लोके नैवैवम् पुनः ।

தேசவாஸ்புநரவாஸோ லோகே ந சைவம் புநர்வாஸம் || ௪௪.

தேசவாஸ்புநரவாஸோ லோகே ந சைவம் புநர்வாஸம் ||

தேசவாஸ்புநரவாஸோ லோகே ந சைவம் புநர்வாஸம் ||

சு௪.

தா-ம். உலகத்தில் பிணங்கொன்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யாரெனில்; அவர்களுடைய ஸ்ருதயத்தில் ஸ்ரியை பதிவளிக்கவில்லை யோ? அவர்களின் பிணங்கிலைபவர்கள்; அவர்கள் ஓநகரயத்துக்கும் உபநிபாகமின்றி அபரிபத்தாபி நுப்பர்கள். அவர்கள் ஸ்ருதயத்தில் ஸர்வகாலமும் பகவான் வளிக்கிறதோ? அவர்களுடைய ஓநமம் ஸபலமாகையால் அவர்கள் பிணமாகச் சொல்லப்பட்டவர்கள்; இவ்வுலகத்தில் ஸ்ருதயத்தையு மடையார்கள்.

சு௪.

நாமஸம்ஸ்காரத்தின் கோமம்.

सामुक्ते प्रवक्ष्यामि पंचमोऽथ नमस्तुतम् ।

சாமுக்தே ப்ரவக்ஷ்யாம் பஞ்சமோஸ்த நஸ்துதம் || ௪௫.

மஹாபுஷ்யம் லோகே நாமஸம்ஸ்காரம் ||

நாமகர்மப்ரவக்ஷ்யாயி பாபநாசநமுத்தமம்|
ஜாதகர்மணிவாக்ஷௌரே ததாமௌஞ்சிநிபத்தநே|| சடு.
மந்த்ராத்யயநகாலேவா நாமகுர்யாத்விதாநத:|

தா-ம். பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தில் நாமத்ரிபையென்பது நான்காவது ஸம்ஸ்காரம். அஸ்தச் சொல்லப்போகிறேன். அது ஸமஸ்தமான பாபங்களையும் போக்கும். எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. இதை ஜாதகர்மம் செய்யும்போதாவது, சௌகளகாலத்திலாவது, உபநயனகாலத்திலாவது, இந்தக்காலங்கள் தப்பினால் மந்த்ரோபதேசகாலத்திலாவது மேல் சொல்லப்போகிற விதிப்படி செய்யவேண்டும். சடு.உ.

வாஸுதேவாதயோயேசமூர்த்தய:கேசவாதய: || ௪௬.
மத்யஸ்கூர்மாதயோவ்யூஹா விபவாச்சததாபரே |
தேஷாமாந்யதமந்நாம தத்யாத்வாந்யம்சபாஹ்வயம் || ௪௭.

தா-ம். நாமகரணமென்பது-பெயரிடுதல். அதில் வாஸுதேவன் ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹாவதாரங்களென்ன, கேசவன் நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தரங்களென்ன, மத்யம், கூர்மம், வராஹம் முதலான விபவாவதாரங்களென்ன, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீநிவாஸன் முதலான அர்ச்சாவதாரங்களென்ன, இவைகளில் தனக்கபிமதமான தொரு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தையாவது, பூர்வாசார்யர்களுக்கு வாசகமான சுடகேரபன் இராமானுஜன் முதலான இவைகளிலொரு திருநாமத்தை யாவது, இடவேண்டும். ச௭.

அப்யர்ச்சயவிதிவத்விஷ்ணும நாமமூர்த்திமதுஸ்மரண் |
ஆவாஹநாரக்யபாத்யைச்ச தூபதிபாதிபிஸ்ததா || ௪௮.
கந்தபுஷ்பாதிநாப்யர்ச்சய ஜஹ்ருபாச்சவிதாநத: |

அப்யர்ச்சயவிதிவத்விஷ்ணும நாமமூர்த்திமதுஸ்மரண்|
ஆவாஹநாரக்யபாத்யைச்ச தூபதிபாதிபிஸ்ததா|| ௪௮.
கந்தபுஷ்பாதிநாப்யர்ச்சய ஜஹ்ருபாச்சவிதாநத:|

தா-ம. ஆசார்யன், முன்மை ஸர்வேஸுவரனுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பித்து அநந்தரம் சிஷ்யனுக் கிடப்போகிற திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை தயாரித்து அந்த விக்ரஹயுக்தனுள் ஸ்ரியஃபதியைக் கலசத்திலாவது, கூர்ச்சத்திலாவது, ஆவாஹநம்பண்ணி அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்து தூபம் தீபம் சத்ரம் சாமரம் தர்சிப்பித்து திருமாலே சந்தநம் திருவாபரணம் முதலானவைகளாலலங்கரித்து இப்படிஷோ டசோபசாரங்களினு லாராதித்து அநந்தரம் நாமகரணத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அக்ஷியில் ஹோமம் பண்ணவேணும். சஅடி.

ஸ்ரூதி ஸாரணம் யத்ர யத்ரவாநாமகர்மசு || ௪௬.

த ந்நாஸாதிபதேந் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசீர்ஷாத்ரிமாஸபாஃ || ௫௦.

சக்ராதிதாரணம் யத்ர யத்ரவாநாமகர்மசு || ௪௬.

தந்நாஸாதிபதேந் நாம மாஸபேஷாப்ரசஸ்யதே |

மூர்த்தயுகேசவாத்யாஸ்ச மார்க்கசீர்ஷாத்ரிமாஸபாஃ || ௫௦.

தா-ம். கேசவன் முதலாய் தாமோதரன் பர்யந்தமான பன்னிரண்டு திருநாமங்களும் மார்க்கசீர்ஷம் என்கிற மார்கழிமாஸம் முதல் கார்த்திகைமாஸம் வரைக்குமான பன்னிரண்டு மாஸங்களுக்கும் க்ரமமாக தேவதைகள். ஆகையால் அந்தத் திருநாமங்களை யிடும்போது எந்தமாஸத்தில் ஸமாப்ரயணம் செய்யப்பட்டதோ? எந்த மாஸத்தில் நாமகர்மம் செய்யப்படுகிறதோ? அந்த மாஸத்துக்கற்பதியான மூர்த்தியின் திருநாமத்தை யிடுவது மிகவும் ஸ்லாக்யமாயிருக்கும்.

யா தந்நாஸபதேந்மூர்த்தி ஸ்தத்தர்தாமதேசிகஸஸ்வயம் |

பரிக்ரமயநஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்யபுரதேஷஹரே || ௫௧.

தந்மூர்த்திம்நஸாத்யாத்வாநாமதஸ் பாஃப்ரேசோதயேத் |

தா-ம். கேசவன் முதலான திருநாமங்களை யிடும்போதும் அந்தமாஸத்துக்கு அதுபதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை பகவத் ஸந்நிதிக்ஷேத்ரியில் ஆவாஹநம்பண்ணி முன்சொன்ன ஸமஸ்ததய

சாரங்களையும் செய்து ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களையும் செய்து அந்த விக்ரஹத்தை மகஸ்ஸில் த்ரபாதித்து ஆராயன் அந்த நாமத்தைச் சிஷ்யனுக்கு இடவேண்டியது. (௩௧௭)

நாமவெஹ்வதாபாஸம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥ ௨௨ ॥

மொஹ்வதாபாஸம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥

ததாபாஸம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥ ௨௩ ॥

நாமவைஷ்ணவதாபாஸம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥ (௩௧௮)

யோஜயேந்ராமதாஸநாதம் பகவத்நாமபூர்வகம்

ததாபாகவதாநாஞ்ச நாமஸம்நாமபூர்வகம் ॥ (௩௧௯)

தாம் அந்த நாமத்தில் முதலில் பகவத்நாமம் தவிர்த்து தாஸபதத்தையும் சேர்க்கவும். காராயணத்தாஸன் ப்ரதிபலிதாஸன் என்று, பாகவதர்களுடைய நாமத்தைச் சிஷ்யர்களுக்கும் முதலில் பாகவதர்களுடைய திருநாமத்தையும் கையிலில் தாஸபதத்தையும் சேர்க்க வேணும். சடசோபதாஸன் ராமநாமதாஸன் என்று, பகவத் நாமம் ந்தம் பெற்று வைஷ்ணவனுலுக்கு இந்த நாமஸம்ஸ்காரம் முதல் காரணமாம். இதில்லாவிரிஷில் வைஷ்ணவதவம் கிடைப்பதென்றாலும்தான் ஸ்வரூபமறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுபவர்கள்.

ஐதி ஸ்ரீபஞ்சரத்தாபாஸம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥

புஜ்யநாமஸம்நாமபூர்வகம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥

இரண்டாவது அத்யாயம் முடிந்தது.

௩ - வது அதிகாரம்.

மிந்தாஸம்ஸ்காரத்தின் காரணம்.

பஞ்சரத்தாபாஸம்.

பகவதஸம்நாமபூர்வகம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥

பராசர உவாச.

அதாதஸம்நாமபூர்வகம் நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ॥

தாம், ப்ரதிபலிதாஸபகவான் நுஸ்திகபாஸம் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். நாமஸம்ஸ்காரத்தை கிஞ்சித்தவந்தாம் நாமஸம்ஸ்காரமாக ரத்தம் செய்யவேண்டிய மக்தாஸம்ஸ்காரம் சொல்லவேண்டிப் பகவதத்தைச் சொல்லுகிறேன் சொல்லுகள்.

తేనెసమూరయేచ్ఛిష్యం మస్త్ర రత్నోనదేశికః॥

సమూహయేచ్ఛతంతిష్యం మూలమస్త్ర మనుస్థరన్ ॥ ౬.

ప్రాశయే త్వలిలంపశ్చ త్రివారం ముక్తవిజృంభే ।

தகைகலசத்தையுவிஞ்ஞாஸம்முதே|| 9.

ஆளஸீம் சக்தி தூர்வாக்னோ கௌமேசயாம் கௌரஸர்ஷ்யம் |

அபிமந்திரத்வயோபாசாத முலமக்தீரணமந்த்ரவித்|| ௫.

தேவஸம்மார்ஜயேச்சிஷ்யம் மக்த்ராத்நேகவேதிகை ||

ஸம்மார்ஜனேச்சதம்சிஷ்யம் ப்ரலமக்த்ராமதுஸ்மரகம்|| ௭௪.

பிராசுமேதஸலிலம் பஸ்தாக் த்ரிவா ரம்மந்தரன்சீசுதம்)

தா-ம். அதுக்கருந்தரத்தில் மந்த்ரவித்தாள் ஆசார்யன் (பரிசுத்தமான ஒரு கலசத்தில் காவேரி முகலான புஷ்யதீர்த்தங்களின் ஜலத்தை மிடைத்து, அதில் திருத்தழாய் சந்தநம் அமுகம்புல் வெண் கடுகு இவைகளைச் சேர்த்து, பட்டுவஸ்திரத்தைச் சுற்றி திருமந்த்ர த்வய மந்த்ரங்களினு லபிமத்தரிக்கா, அந்த ஜலத்தினால் திருமந்த்ரத்வய மந்த்ரங்களை யுணர்ந்துதாய் கொண்டு சிஷ்யனைப் பிரோக்ஷித்த அந்த ஜலத்தை மூன்றுதடம் ப்ராசகம்பண்ணி வைக்க வேண்டியது.

சுரபு

మూర్ధ్ని హస్తం వినిక్షిప్త్య దక్షిణం జానవత్సేనమ్ ॥ ౭.

సప్తాక్షరహృదయే శ్లోకే కృపయా వీక్షయే ద్దురుః ।

புரர் தநிலை ஸ்தம்ப விரி கழிப் ப தகழி ணம் || ௭ || தகழி ணம் || ௭ ||

ஸவ்யஞ்சஹ்ருதயேந்யஸ்ய க்ருபயாஹி க்ஷயேயத்ருந||

தா-ம். ஆசார்யன், ஜூனாகபிரதமான தன்ஷஸ்டைய வஸ்துவை யை சிஷ்யனுடைய சிரஸஸில் பொருத்தும்படி. புவத்தா இடதுகை வய அவன்மார்பில் வைத்து தயையையுடையனும் சிஷ்யனைப் பார் க்கவேணும்.

స్వాచార్యం హృదయే ధ్యాత్వా జప్త్వా గురువరచంద్రమ్ ||

తతః స్వప్నార్థయే ద్దేవీం సర్వలోకేశ్వరీం || యామే ।

ஸ்வாசார்யம், நாகேந்திரா த்வாஜித்வாசுநாம்பாம்பி || 2.

ததஸ்ஸம்ப்ரார்த்தயேத்தேவீம் ஸர்வவிஸாதிதம்ப்ராரம்

தா-ம். ஆதல்கூறந்தாம் ஆசார்யன், தனக்கு மகத்தொப்பித்தம
பண்ணின வாசார்யன் தீவிரித்து (நீதான் பரியத்துமான் எதிர்ப்பம்

பரையை யறுஸக்தித்து, பின்பு, ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸ்வாமிநி
யாய் சேதநர்விஷயத்தில் ப்ரியத்தையே செய்யுமவளான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
தேவியை மேற்சொல்லுகிறபடி ப்ரார்த்திக்கக்கடவன். அஹ்.

மூஹே ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வலோகேஸ்வரபுத்ரே || ௬.

ஸ்ராயஸ்ய ஸ்ரீநம ஸுதீப்யம் ஸுபாஹிஷ் ஸ்ரீஸ்ரீமே ||

வீசவரமூஹர்ஸுபுஷ்ய ஸஷுப்தீவம் ஸமூத்ரஸீத் || ௧௦.

மாதா த்வம் ஸர்வலோகாபாம் ஸர்வலோகேஸ்வரப்ரியே || கூ.

ஸ்ராயஸ்ய ஸ்வநமத்யேம் மபராதசுதநர்வ்ருதம் |

ஏவம் ரமாம்புரஸ்க்ருத்ய பஸ்சாத் தேவம் ஸமாஸ்யேத் || ௧௦.

தாம். ஸ்ரீமஹாஸஷ்டியே ! ஸர்வேஸ்வரான் ஜநங்களுடைய

பாபங்களைப்பார்த்து அவர்களைத் தண்டிக்கமுயன்றபோது, இந்தச் சே
தநன் அநேகமான அபாதிநங்களைப்பண்ணி ஸமீபத்தில் நெருங்கவும்
யோக்யாத யில்லாதவனு யிருக்கிறான்; தேவரீர் யாரேனும் எவ்வித
மான பிழையைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைப் பொறுத்து அந்த
ஸர்வஜநங்களுக்குள்ளுந் தவிர மொருநிற்கும்வாராதபடி காக்கும்படி
யான மாதாவாயிருக்கிறீர்; ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியான ஸர்
வேஸ்வரனுக்குத் தாமதமாகச் சொல்லிலும் மறுசொல்லில்லாதபடி
செய்யும்படி அத்தயந்த மாயிமையையாய் யிருக்கிறீர். ஆகையால் இவ
னபாதிநங்களைப் பொறுப்பித்து இவனை ஸர்வேஸ்வரான் நிரூபித்தவனாயி
லாஸ்ரயிப்பிக்கவேண்டும். என்றிப்படி ஆசாரியன் ப்ரார்த்தனைமுன்னி
ட்டுக்கொண்டு பிறகு ஸர்வேஸ்வரனைப் பற்றக்கடவன். கூ.

நாமோ நமஸ்கரிநாம் ஸுபுஷ்யகூஸஸ்கர |

ஸ்ராயஸ்ய ஸுபிந ஸீவ க்ருபயம் ஸமூஹேத் || ௧௧.

வீசவரஸ்ய ஸீவீந் மூஹர்ஸுபுஷ்ய ஸுதீப்யம் ||

ஸ்ராயஸ்ய ஸுபிந ஸீவ க்ருபயம் ஸமூஹேத் || ௧௨.

காராயணதயாஸித்திதா வாதஸ்ஸயக்ருண ஸாகா |

த்யாஸ்ய ஸாகாஸ்யாகிந் தீதவ ச்ஞபாஸமு. ஸாகதம் || கூ.

ஏவம் ப்ரபத்யதீவோ மாகாஸ்யக்ருபாஸ ஸ்வயம் |

ஸ்வாசாரயம்ஸ்ருததீவதீவாசாஸா மக்ரமத்யாஸ்யேத் ||

தாம். ஸகல ஜநங்களுக்கும் மாதாபிதா என்றிஸை முதலாகச்

சொல்லப்பட்ட ஸகலவிக பந்துவான ஸ்ரீயோபிவ ! தூதவன் துக்

கப்பட்டானான் அவனுடைய அந்தத் துக்கத்தைக்கண்டு பொறுக்க மாட்டாமல் தானவனைக் காட்டிலும் அழிகமாய்த் துக்கிக்கையாகிற தயாகுணமென்ன, பசுவானது தன் வயிற்றிற் பிறக்க கன்றின் சரீரத்திலப்போதுள்ள மலங்களை வேறாயமென்று பாராதிே தன் காக்கினால் நக்கி, போக்யமாகக் கொள்ளுமாபோலே தன்னை யாப்ரயித்தவன் பக்கல் தோஷமுண்டாகில் அந்த வேறாயமாக நினைத்து அவனை விட்டு விடாமல் அக்கிரகிக்கைக்கு வேறாயவாக அதையே போக்யமாகக் கொள்ளுதையாகித் தவாத்ஸல்யகுணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸமுத்ரமன்றோ தேவரீர்? எப்போதும் பாபத்தையே பண்ணிக் கிறவன் தேவரீருடைய க்ருபையினால் அப்பாப வ்ருத்தியில் நின் னும்திரும்பி ஸமுதாயத் தேவரீர் ஸந்திநிலைய இப்போதையென்றான். இவனை க்ருதபயினால் ரக்ஷித்தருளவேண்டும். என்று தன்னுடைய ஆசாரியன் தன்னிடத்தில் பண்ணின க்ருபையினால் இப்படி தான் ஸர்வேஸ்வரனிடத்தில் பரபத்திபண்ணி தன்னுடைய ஆசாரியனோ ஹ்ருதயத்தில் தயாநித்தனக்கொண்டு ஆசாரியன் நிஷயனுக்கு மந்த் ரோபதேசம் செய்யவேண்டியது.

௧௨

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸர்வஸர்வஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧3.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧4.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧5.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧6.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧7.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் | ௧8.

ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் ஸஸூநோஹ்யூஹ்ரஹிதம் |

தாம். இப்பொழுது உபதேசிக்கவேண்டும். மந்த்ரத்திற்கு மந்த்ரத்தம் என்றுபெயர். எல்லா மந்த்ரத்தளைக்காட்டிலும் உயர்ந்த பாவமுடைய தானையால் மந்த்ரத்தம் என்று தனித்தனித்த தானையால்

மம். மாஹாத்ம்யத்தில் இதுக்கு ஸ்மாநராவது இதை யதிகரித்ததா
வதுவேறொரு மந்திரம் கிடையாது. இதை யொருகா லுச்சரித்தால்
உடனே ஸம்ஸாரத்தை யறுத்துவிடும். இதரமான எல்லா மந்திரங்
களிலும் போக்கத்தக்கதாயும் போக்கத்தகாததாயுமுள்ள ஸகல பா
பங்களையும்போக்கி அவைகளால் ஸாத்யமாயும் அஸாத்யமாயுமுள்ள
ஸகல பலங்களையும் தானென்றே கொடுக்கும். இது ஸர்வேஸ்வர
னுக்கு மிகவும் ப்ரியமானது. இதை ருஷி, சந்தஸ்ஸு, தேவதை,
அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்கள், முத்தார, இவ்வகளுடன் உபதேசித்து
அர்த்தத்தையும் தானே உபதேசிக்கவேண்டியது. அங்கந்யாஸ கர
ந்யாஸங்கள், முத்தார, சந்தஸ்ஸு, தேவதை, இவ்வகளில்லாமல்
வெறும் மந்திரத்தை யுச்சரித்தாலும் இதர மந்திரங்களின் விநிதிபிண
னுண்டாகும் பலத்தை யடைவன். கரு.

అనధీశ్య ద్వయమ్మస్త్రం సవిప్రైః బేదికోభవేత్ ।

మత్స్య రత్న సరహితం గ్రాహణం దూరత స్యజేత్ ॥ ౧౬.

அருதி, தயவுசெய்து மந்திரம் கவிர்ப்போரெவனுமேயாவேயுதி

மாந்தரத்தினை உரவினம் பிராழ்ந்தனம், தூரத்தினை உரவினம் || கக.

தா-ர். தவயமந்தரத்தை நியமன்குடன் ஆசார்யரிடத்து விரு
ந்து எவன் க்ரஹிக்கவிலேயோ? அவன் ப்ராஹ்மணத்தலத்திற் பிற
ந்த போதினும் வேதோக்தமான ஒரு கர்மங்களுக்கு முப்போகியாக
மாட்டான். ஆகையால் அவனை தூரத்திலே விட்டுவிடவேண்டியது.

అథ్యాసయే ద్దవమంనుప్త హుచార్య శ్చిష్యవత్స॥

అధ్యాపయే త్తతఃపశ్చాత్తన నమస్తాక్షరంతఃకా॥ ౧౭.

ஆத்யாபயோத்த்வயம் மந்திர மாசார்யாச்சிஷ்யாவதிஸஸஃ |

அத்யாபிஷேத்தகம் பச்சாக மந்திரமஹா சூக்திம்துதி || ௧௭.

தா-ம். அரசராய்வுச் செய்தவரிடத்தில் பரிசுரிசுடையனும் தவறாமல் தீர்த்துத் தருவதே உபதேசிக்கின்ற அங்கநகரத்தினில் அங்கநகர தவறாமல் தவறாமல் முத்திரை முத்திரை தேவனாகவேளாடு உபதேசிக்க வேண்டும். ௧௭

అనుక్రమణిక విషయము మోక్షమునకు నుపయోగము

సగురు ర్నరకంయూతి కల్పకోటిశంధిజాః॥ ౧౮

வாராக்ஷத்ரங்கள் கூடினா திருத்தில் நித்யாகர்மங்களை யறுத்தடித்தவனாய் ஆசார்யன் ஸந்திதியில் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அனாநுநாஸிநித்னாதந்த பகவாஹஸ்தய அர்ச்சாவிக்கரஹக்ஷத, ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளென்ன, திருவாழி முதலான ஆபதங்களைன்ன, அந் தன் முதலான பரிஹங்களைன்ன, இவைகளுடன் கூட எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு ஆயுஸ்ஸுள்ள வனரயிலும் மீசாம்பலிவிட்டுத் திருவாராதம் செய்யக்கடவன்.

சுரோஸ்தாஹம் கமோக்தாஹம் க்யஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ |

அர்ப்யமே ஷ்ருத்யுஸாநிஷ்யம் தீவ ஸ்ஹரவாஸிஸம் || 3.

ஸ்ரௌதஸமாந்தராக்ஷிபாக்தாகாம் க்ருஹீத்வாஸம்ஸதம்சுரோஃ |

அர்ச்சயேச்சரத்தபாநித்யம் தேவத்தஹரவாஸிஸம் || ௩.

தா-ம். வேதங்ககளிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்ககளிலும் ஸ்ரீபரந்தராதா த்ரதிலும் சொல்லப்பட்ட திருவாராத கர்மங்களில் தன்முண்டைய ஆசார்யனுக்கு எது இஷ்டமோ? அந்த கர்மத்தினால் ஸர்வாத்நர்யா மியான ஸ்ரீமந்த்ராராயணனை மிக ஸ்ரத்தையுடன் திருத்தேவாஹ மாராதி க்கக்கடவன்.

அர்ப்யமேத்யுர்ப்யம் த்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ |

ஹோம ஷ்ருத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ || 4.

மஸ்த்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ ||

ஸுக்ஷிப்யமேத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ || 5.

ஸத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ ||

ஸுக்ஷிப்யமேத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ || 6.

ஸத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ ||

ஸுக்ஷிப்யமேத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ || 7.

ஸத்யுஹித்வாஸம்ஸத்குரோஃ ||

அர்ச்சயேத்ஸுரவதஸ்நாத்வாஹஸேஸ்ஸாஸ்த்ரத்யவரித்வாஸம் |

ஹோமங்குரயாத்விகாநேகஸர்மதந்தடா க்ஷதேஹஸம் || ௪.

மந்த்ரத்வயேகசதநாஹோதவ்யம்விநிதாஹவரி |

ஸூக்தேகசதநாஹோமபொளநுமேஷணவிநிதய || 5.

சதமஷ்டாக்ஷராத்ஹோமோ மந்த்ராயோஞ்சதகோதிதஃ |
ஸூக்தேநப்ரத்ய்ருசம்ஹோமே ஹோதவ்யம்விதிகாஹவீரஃ || கூ.

தத்தந்நாமகாததையவக முத்திஸ்பாவாணஸ்ஸுராக் |
ஹுத்வாப்ரதக்ஷிணங்க்ருத்வா நாமஸ்க்ருத்வாஜகார்த்தகம் || எ.
தஸ்ஸமதத்விக்கரஹந்தத்வா வ்ருத்திமஸம்பயக்ப்ரஸோதயேத் |

தா-ம். ஆசார்யன் பிரதநகாலத்தில் ஸ்னாகம் முகலாஸ நித்ய கர்மங்களை யநுஷ்டித்து, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டிய திவ்யமங்களை விக்ரஹத்தாக்ருத்த திருவாராதகம் கண்டருளப்பண்ணி, விதிபூர்வகமாய் பிரதிஷ்டா பண்ணப்பட்டு அக்நிசில் ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தினாலும் த்வயத்தினாலும், புருஷஸூக்தத்தினாலும் ஹவிஸ்ஸஸ ஹோமம் பண்ணவேண்டியது. அந்நிதிருவஷ்டாக்ஷரத்தினாலும் த்வயத்தினாலும் யாதுநாது ஆவ்ருத்தமும் புருஷஸூக்தத்தினுடைய பதினாறு குக்குந்நிதியைப் பதினாறு ஆவ்ருத்தமும் நியமத்துடன் ஹோமம் செய்யவேண்டியது. விமானபாலகர்களென்ன, ஸுதர்ஸநாக்ருதாநிகளென்ன, பகவானே யாதுஸரித்திருக்கிற இந்த தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஒவ்வொரு ஆவ்ருத்தி அவ்வவர்கள் நாமங்களினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் முடிந்த பின்பு பகவத் விக்ரஹத்தையும் அக்நியையும்ப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி, தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அந்த திவ்யமங்களை விக்ரஹத்தை சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்து எப்போது மாராதிக்கும்படி நன்றா யுபதேசிக்கக்கடவன். எழ.

यज्जगत्तु विधा नैनं सव्यं स्यात्सुखं सुखं ॥ ७. ॥

यज्यते द्विषमं यज्ञो वैश्वं सुखं ॥ ८. ॥

யஜ்ஞகர்மவிதானேக ஸம்யக்ஸ்காத்வாகுருஸ்ததா || அ.

யாஜயேத்ஸவஷ்ணவம் பக்த்யாவைஷ்ணவாப்பரிதேரஷ்யேத் |

தா-ம். ஆசார்யன் மாத்யாஹ்நிக ஸ்காதத்தாதச் செய்து அப்பொழுது யாக ஸம்ஸ்காரத்திற் சொல்லிய விதிப்படி வைஷ்ணவ ணுன சிஷ்யனைக்கொண்டு பகவதாராதகமாகிற யாகத்தைச் செய்விக் கவேண்டியது. அந்தநாம் பந்தியுத்தராய் ஸ்ரீஸவஷ்ணவர்களை யழுது செய்விக் கவேண்டியது. அறி.

विष्णो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो ॥ ९. ॥

विष्णो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो यज्ञो ॥ १०. ॥

எவம்யாகாந்தஸம்ஸ்காராஃ கர்த்தவ்யாவிதிவத்தவிஜாஃ|| கூ.
ப்ராஹ்மணாநாமவிஸேஷேண பாரமைகார்த்த்யஸித்தயே|

தா-ம். மஹர்ஷிகளே ! இவ்விதமாய் தாபம் முதல் யாகம்வரை யிலுமான ஸம்ஸ்காரங்களை ஸர்வேஸ்வரனிடத்திலேயே அந்தரங்க னாத ஸித்திக்கைக்காக எல்லாரும் விதிபூர்வமாய்ச் செய்து கொள்ள வேணும். அதிலும் ப்ராஹ்மண்யத்துக்கு இவைகள் முக்யகாரண மாயசையால் ப்ராஹ்மணர்களவஸ்யம் செய்துகொள்ளவேணும். கூற.

ஒஹி ஸீபராசரஸ்யுதா புத்ரஹ்ணீ விஷ்ணுபரமஹ்நாஸீ
யாநஸம்ஸ்காரவந்நாஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஃ.
ச-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது அத்யாயம்.

இனி பகவதாராதநமும் ஆஸ்ரமதர்மமும் சொல்லுகிறது.

ஸீபராசர உவாச.

ஸித்ய மஹ்நாஸீ விஷ்ணு புராணம் புருஷோத்தமம்|
அப்யுஷ்யிஷ்ய தநாஸ்யுதாஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஃ||
புராண மஹ்நாஸீ விஷ்ணு புராணம் விஷ்ணுதாஃ|
ஸ்ரீபராசர உவாச.

நித்யமப்யர்ச்சயேத் விஷ்ணும் புராணம்புருஷோத்தமம்|
அபஸுஷ்யேயாம்நித கார்ச்சராயாம் வஹ்நெளஹ்ருதிதகாருரௌ||
தரிகாஸமர்ச்சயேத்தேவம் ப்ரீதிமாநஸுவிசேஷதஃ|

தா-ம். ஸர்வவ்யாபியாய் ஸர்வேவாத்தமமாய் அநாதியாயுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஜலத்திலும், ஆகாசத்திலும், அர்ச்சாக்ரஹத்தி லும், அக்ஷியிலும், ஹ்ருதயத்திலும், ஆசார்யனிடத்திலும் நிகந்தோ றும் மூன்று காலங்களிலும் மிகுந்த பக்தியுடையவனாய் அர்ச்சிக்கக் கூடவன். கூற.

ஸுநகாஸீ பாரிஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஃ||
ஸுநகாஸீ பாரிஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஸம்ஸுஹீநாஸ்யுதாஃ||

தா-ம். அர்ச்சாவிச்சுரஹம் ஆகப்படாவிதிஸ் பரிசுத்தமாய். அழகாய் புல்லு முதலானவைகளில்லாத தேசத்துலே சித்ராத்தை யெழுதி அதில் பகவானை மனத்தினால் தபாநிக்கவேண்டியது. ௯௨.

சுபே ஸ்வேய ஸ்வேய ரத்னம் ஹ்யை ந்ஸ்வரகலம் ஸுரீஸ்!

ஜபேபத்தவயம்மந்த்ராதநம் த்யாயத்ஸர்வா தம்ஹரிம்|

தா-ம். மந்த்ரங்களில் உத்த்ருஷ்டமான த்வயம்ந்த்ரத்தை ஸர்வவ்யாபியான பாமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்.

பாஷணம் பாஷணம் நிபந்தனம் நிபந்தனம் 2.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் |

பாஷணம் பாஷணம் நிபந்தனம் நிபந்தனம் ௩.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் |

தா-ம். பகவத் பாகவதர்களோடு த்வேஷம் பண்ணித் திரிகிற பாஷணங்களோடும், பாசுபதம் என்கிற ஸைவமதத்தை யவலம்பித்தவர்களோடும், கரம்பர்ஷ்டர்களோடும் ஈஸ்வரனெருவனில்லையென்று சொல்லுகிற நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் ஸம்பாஷிக்கவுங் கூடாது; அவர்களை உத்த்ரவித்துச் சொல்லவுங் கூடாது. ௪௨.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் | ௪.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் |

உபவீதம்சிகரபந்த முர்த்தவபுண்டரம்ததைவச|| ௫.

பத்மாஷ்டமாலாம்கௌசேயம் ஸததம் தாரயேத் த்விஜ||

தா-ம். ப்ராஹ்மணன் பூணூலும் சூடுரியும் லக்ஷ்மணன் மும் தாமரைமணி மாலையும் வெண்வஸ்திரமும் எப்போதுக்கூடிக் கவேண்டும். ௫௩.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் | ௬.

நஸம் பாஷணம் நிபந்தனம் வாஜ்ஜீவநாந்யயேத் |

எகோபவீதம் தாரயம்ஸ்யாத் யஜ்ஜீகம் ப்ராஹ்மணாந்யயேத் || ௭.

க்ருஹஸ்தாராமவஸ்தாநா ப்ரபவீதத்த்வயம்விது ||

தா-ம். அதில் ப்ராஹ்மசாரிக்கும் ஸம்மாரிக்கும் ஒரு பூணூலும், க்ருஹஸ்தானுக்கும் வாக்பரஸ்தானுக்கும் இரண்டு பூணூலும் தாராக் களென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். ௫௪.

மாஜ்ஜீ மஃஜிதஹீன வ்ருச்சாரிதரேஷ்வரம் | ௧௦.

மௌஞ்சிமஜிததண்டௌச ப்ரஹ்மசாரிதரேஷ்வரம் || ௧௦.

தா-ம். முஞ்சமென் னும் புல்லினால் பின்னப்பட்ட மௌஞ்சி
யென்பலையும் க்ருஷ்ணஜிதத்தையும் பாலாசம் முதலான தண்டத்
தையும் ப்ரஹ்மசாரி தரிக்கக்கடவன். ௧௦.

கடீஸூத்ரஜ்ஞ காபீனம் ஸுக்லவஸ்த்ரயம் ஸுஹம் |
நலயாப்யஜ்ஞலீயாதி க்ருஹஸ்தாநாம்விதீயதே || ௧௧.

கடீஸூத்ரஞ்சகௌபீநம் சுக்லவஸ்த்ரத்யயம்சபம் |
வலயாத்யங்குலீயாதி க்ருஹஸ்தாநாம்விதீயதே || ௧௧.

தா-ம். அரைநாண், கௌபீநம், மங்களகரமான இரண்டு வெண்
வஸ்த்ரம், ஸகவகீ, மோதிரம் முதலான ஆபரணங்கள், இவைகளைப்
போதும் க்ருஹஸ்தர்களுக்கு தராயங்களாக விதிக்கப்பட்டன. ௧௧.

ஜ்ஞஸூத்ரம் ஜடாநைவ த்ஹ வஸ்த்ரபாஹஸம் |
பிராஜநதஸ்தீரணம் வஸ்த்ரய விதீயதே || ௧௨.

ஸ்ரீமஹேஸ்வரமஜடாஸகவ ததாவஸ்த்ரதாரணம் |
சோதிகதபேரணயாம் வஸ்த்ரயவிதீயதே || ௧௨.

தா-ம். நீலச மயிர் ஜடை இவைகளைக் கொளரஞ் செய்யாமல்
வளர்த்தல், ஆராரில் மரவுரியாத் தரித்தல், மரவுரியாவது க்ருஷ்ண
ஜிகமாவது உத்தரீயமாகத் தரித்தல், தபஸ்ஸுபண்ணுதல், காட்டில்
வளர்த்தல் இவைகள் வாக்பரஸ்தனுக்கு விதிக்கப்பட்டன. ௧௨.

பிரஹ்ம மஃஜிதஹீன ஜீவகாஷாஸுமவ்யம் |
கமஸ்து ஜீவகாஷாஸுமவ்யம் நுவிதீயதே || ௧௩.

தரித்தண்டமுபவீ ததஸ்த்ரம் க்ருஷ்ணகாஷாஸுமவ்யம் |
கமஸ்து ஜீவகாஷாஸுமவ்யம் நுவிதீயதே || ௧௩.

தா-ம். தரித்தண்டம், க்ருஷ்ணகாஷாஸுமவ்யம் வாக்ருஷகக்
காக முபவீதிடு வயத்திருக்குறம் சித்யம், காஷாஸுமவ்யம், கமஸ்து ஜீ
இவைகளைத் தரித்தல், பிக்ஷாடகஞ் செய்தல் இவை யாதிகளுக்கு
விதிக்கப்பட்டன. ௧௩.

பாஹாரஸு நரேஹாந்தரஸு மூநிநி ஸ்ருதம்||

அபக்யோகூலம் பிஸா பரஸ்ரீவ்யஸிஸிஸா|| ௧௪.

பரேஹாந்தரஸு மூநிநி ஸ்ருதம்||

ஸாதாரணத்துஸர்வேஷாம் தர்மத்துமுநிபிஸம்நுதம்|

அபக்யோபக்யணம்ஹிஸர் பரஸ்தர்வேஷபிலாஷிதா|| ௧௫.

பரேஷாந்தோஷாதத மநர்த்தாயப்ரகல்பதே|

தா-ம். இந்த நாலு ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் நிஷித்தமான கர்மங்களைச் செய்யாதொழிவது பொதுவான தர்மமென்று நுஷிகள் சொன்னார்கள். நிஷித்தங்களைது வென்றால்-புறங்கத்தகாததென்று சாஸ்தரத்திலும் சிஷ்டாசாரத்திலும் கழித்து விட்டதை புஜித்தல், ஒரு ஜீவனைக் கொல்லுதல், பரஸ்தர்மையை இச்சித்தல், பிறர் கோஷத்தையச் சொல்லுதல், மற்றும் பிறர் வருத்தமுறும் வ்யாபாரத்தைச் செய்தல் இவைகள்.

௧௫.

பூர்வாஸ்ரம துரியஸு நாரீஸஸு விஸ்வயே|| ௧௬.

க்யஸ்ய வஸ்யஸ்ய ஸ்வாநந்தபுஷா||

பூர்வாஸ்ரமத்தாஸிஸஸ்து நாரீஸங்கமவிஸர்ஸதே|| ௧௭.

ந்ருஹஸ்தஸ்சவஸ்தஸ்ச ஸ்வதாரநிரதாவிபௌ||

தா-ம். க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தையும் வானப்ரஸ்தாஸ்ரமத்தையும் விட்டு ஸயாஸியாகும்போது தன் ஸ்திரீயை விட்டுவிட வேண்டியது. க்ருஹஸ்தனும் வானப்ரஸ்தனும் தங்கள் ஸ்திரீகளிடத்திலேயே போகேச்சையுடையவர்களாக ஆகக்கூடவர்கள்.

௧௭.

ஸ்ருதிஸம்நுத்யுதிதம் ஸம்யங் நித்யமாசாரமாசரேத்|| ௧௮.

ஸ்ருதிஸம்நுத்யுதிதம் ஸம்யங் நித்யமாசாரமாசரேத்|| ௧௯.

தா-ம். எந்த வர்ணத்துக்கு எந்த ஆஸ்ரமத்துக்கு எந்த ஆசாரம் வேதத்திலும் தர்மசாஸ்தரத்திலுஞ் சொல்லி யிருக்கிறதோ? அந்த வர்ணத்தில் அந்த ஆஸ்ரமத்திலுள்ளவன் அந்த ஆசாரத்தைச் செய்யக்கூடவன்.

௧௯.

பாஷணேடிஸகூணம்.

ஸ்ருதிஸ்யுத்யுதிதம் நித்யம் யஸு நாவரவி ட்யுஜ||

ந சாஷணே விஜ்ஜேய ஸ்ருதகர்மஸுநுதிதம்|| ௨௦.

யில் தனக்குக் குறைத்திருந்தால் அதிதியாக மாட்டான். அப்படியே தர்சனபொன்ற மாஸங்கள் முதலாகிய யஜ்ஞங்களை யும் செய்யக் கடவன்.

கக.

ஸந்யாஸிசெய்யவேண்டும் நித்யநிந்யம்.

ஸ்நஹம் ப்ரிஸந்த்யமிஹி யதிநாக்நுனிதியேத்|

ஐபமௌநதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா|| ௨௦.

காமஸ்ரோஹ மோஹமாமதாமஸ்த்யதேத்|

மத்ஸரத்வஷ்ணுக்ஷேத்ரி நித்ராஸ்யாதிவரூபேத்|| ௨௧.

ஸநாகம் த்ரிஸந்த்யமிஹி யதிநாக்நுனிதியேத்|
ஐபமௌநதபோயோக ப்ரஹ்மசர்யதமாஸ்ததா|| ௨௦.

காமக்ரோதௌ ததாலோப மோஹமாமதாமஸ்த்யதேத்|
மத்ஸரத்வஷ்ணுக்ஷேத்ரி நித்ராஸ்யாதிவரூபேத்|| ௨௧.

தா-ம். ஸந்யாஸி உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் ஆகிய இம் மூன்று காலங்களிலும் ஸநாகம் செய்யவேண்டும். திருவஷ்டாக்காரம் முதலிய மஹாமக்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். வாயர்த்தமாயம் பேசக் கூடாது. சரீரமிளைக்கும்படி உபவாஸம் சாந்த்ராயணம் முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டும். பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்திசெய்யவேண்டும். ஸ்கீரியோடு ஸம்பாஷணம் முதலியவைகளும் செய்யக் கூடாது. இந்திரியங்களை அதன் வழிகளில் யதேச்சையாய்ப் பேராகவொட்டாமல் அடக்கவேண்டும். தந்திலாவது பந்துக்களிடத்திலாவது ப்ரீதிவைக்கக் கூடாது. ஒருவரைக் கோபிக்கக் கூடாது. பிறர் வஸ்துவை ஆசைபடக்கூடாது. நச்வரமான இந்த லோகத்தை சாச்வதமென்றெண்ணி மோஹிதக்கூடாது. நான் பெரியனென்கிற கர்வம்கூடாது. ஒருவன் பரிஹாஸம் செய்தால் அது னால் வெட்கப்படக்கூடாது. ஒருவன் மேன்மையைக்கண்டு பொறமை யடையக்கூடாது. ஒருவனோடு தீவேஷம் செய்யக்கூடாது. ஒருவனை கோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தூங்கும், சோம்பல் இவை முதலியவைகளை விட்டுவிடவேண்டும்.

௨௧.

ஒதி ஸீவராசரஸ்து உவா ஸ்ரஹஸ்தேவிஷ்ணுபரமதர்மசாஸ்த்ரி

புநவதாரா தநாஸ்ரமதர்ம வர்த்தநா முஷ்யமூக்யாநி

௫-வது அத்தியாயம் முத்திரிதம்.

சு-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீபராசரஊவாச.

விஸ்வரூபவிஷ்ணு ராஜ்யஸூக்யம்।

ஸ்ரீபராசரஊவாச.

விஸ்தரேணப்ரஹ்மயத்ர விஷ்டேணாராஸ்யணக்ரியாம்।

தா-ம்.—ஸ்ரீபராசரமஹர்ஷி சொல்வதுகற்றா.—ருஷிகளே! முன் சுருக்கமாகச்சொன்ன பகவதாராயணத்தை இந்த அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஊதாய ஷ்விமே யாம அசமய ச்ரயதா த்வநீ॥ ௧.

நிவேதே ஷுபா ஜேதே சமாநீன ஸுபாசநீ

அத்யாயம் ஸ்ரீபராசரஊவாச பரேசமஹர்ஷி தயேத்॥ ௨.

உத்தராயணம் பரமயாம ஆசமயப்ரயதாத்மவாக்॥ ௩.

நிவேசனேதேசசௌதேசே ஸமாஸீகஸஸகாஸநே

ஆத்மாநம்ஸவசரீரஞ்ச பரேசமஹர்ஷி தயேத்॥ ௪.

தா-ம்.—இரவில் நான்காவது யாமத்திலுமுத்திருந்து கைகால் களைச் சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசமநமசெய்து எழுப்புமுதலியுபுழுக்களில்லாமல் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்தில் மருதுவாயிருக்கிற ஆஸகத்தையிட்டு அநிலுட்கார்த்து மஃஸஸப் பெண்டாட்டி பிள்ளை முதலிய விஷயங்களிற் செல்லாமற்படிசெய்து பின்பு தண்ணீரும் தண்ணுவையும் சரீரத்தை யும் தனக்கு ஸ்வாமிபான பரமாத்மாவையும் த்யானம் செய்யக்கடவன்.

சரிதத்தை த்யானிக்கும் விதம் சொல்லுகிறார்.

ஷ்ருதோதிதஸம்ஸாரம் ஷ்ரீரம் ஷ்ருதோதிதம்

ஷ்ருதோதிதம்ஸாரம்ஸாரம் ஷ்ருதோதிதம்ஸாரம்॥ ௫.

அவ்யக்தபுத்தயாஜாநசசகார்யஸுபுத்தயுதம்

வசாமுத்திரிஷ்டி ச ர்ஷணம்ஸாரம்ஸாரம்॥ ௬.

பிஷ்டிஷ்டி காமகாராயே ரஸிசம் பிஷ்டிஷ்டிஷ்டி

தா-ம்.—அவ்யக்தபுத்தயாஜாநசசகார்யஸுபுத்தயுதம்॥ ௭.

ఈ సకాంత్రయత్యస్తాభి ర్ని బద్ధం మలసూరితమ్ |

ద్విసప్తతిసహస్రాభి రాక్షసిభిః పరివేష్టితః॥

५.

சுகரட்சரணிகஸம்பூதம் சரீரம்பாஞ்சபௌதிகம்।

சப்தாநிவிஷயோபேசுதர் யுதமேகாதசேக்தரிஸயே||

五、

அவ்யக்து; த்யஹங்கார தசசார்யகுணைர்யுகம்)

வஸாபுத்தாபுரீஷாஸ்தி சர்வமாம்ஸாவிராபுதம் ||

47.

தவிஷ். தபிஷ். காமசாரத்தை ரசிசம்பிடி தார்தாம்

தாபதிராயமஹாஜுவாஸவஹநிபிடி பரிவேஷ்டி. தம்

⑤

சாஷுணாக்ராயத்ருஷ்டிணைபிரீநிபத்தம்மவபூரிதம்

சுவிஸ்ப் + துஸுதறஸ்ராபிர் கார்டிபெரிவேஷ்டி தம்||

Fin.

தா-ம்.—இந்தச் சரீரமானது சுக்ரமென்கிற புருஷனுடைய விரியத்தினாலும், சோணிதமென்கிற ஸ்திரீயினுடைய ரஜஸ்வினாலுமுண்டானது. மண், ஜலம், தீ, காற்று, ஆகாரமாய் ஆகிய ஐந்து பூதங்கள் செர்ந்து இவ்விதமாய் விகாரத்தை யடைந்துநிற்கின்றன. இது தவக், சக்ஷஸ், ஸ்ரோத்ரம், ஜிஹ்வை, க்ராணம், என்கிற ஐந்து நுகராகேந்தரியங்களும், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தமனென்கிற ஐந்து காமேந்தரியங்களும், மனஸ்ஸு என்கிற ஆத்திரித்தரியமும் ஆகிய பதினொரு இந்தரியங்களுளொடு கூடிநிற்கிறது. தவக் என்பது—வெம்மை குளிர்ச்சி முதலிய ஸ்பர்சங்களை யறிக்கெஞ் றேறுதலாய் சரீரமெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். சக்ஷஸ் என்பது வெண்ணை, நீலம், முதலிய ரூபங்களை யறிக்கெஞ் ஸாதகமாய்க் கண்ணின் சந்திரியின் மத்திரியிருக்கும். ஸ்ரோத்ரம் என்பது—சந்திரியைக் கேட்கஸாதகமாய் செவிக்குள்ளிருக்கும். ஜிஹ்வை என்பது—தித்திப்பு, சைப்பு முதலிய ரஸங்களை யறிக்கெஞ் க்ராணமாய் காவின் துறியிலிருக்கும். க்ராணம் என்பது—பரிமளம், அர்க்கக்தம் முதலியவைகளை யறிக்கெஞ் க்ராணமாய் மூக்கின் துறியிலிருக்கும். ஜிஹ்வையைந்தும் அறிவுக்கு ஸாதகமாகையால் நுகராகேந்தரியங்களென்ற சொல்லப்படுகின்றன. வாக் என்பது—வாத்தியைப் பேசுதல் க்ராணமாய் கடைவாய்முதலிய இடங்களிலிருக்கும். பாதம் என்பது—ஒன்மை எடுத்தல், பிடித்தல் முதலியவை சொல்லப்பட்ட மற்றைய இருண்டுக்களின் தலங்களிலிருக்கும். பாதம் என்பது—கட்டிக்கெஞ் றேறுதலாய் இரண்டு பாதங்களிலிருக்கும். பாயு என்பது—மலத்து

தை விடுகக்கு ஹேதுவாய்க் சூதத்திலிருந்தும். உபஸ்கமென்பது-
 ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் புணர்ந்து ஸுகந்த யதுபவி
 க்குணைக்கு ஸாதகமாய் ஆண்பெண்குறிகளிலிருந்தும். இவ்வாயத்தம்
 செயலுக்கு ஸாதகமாகையால் கூர்மேந்த்ரியங்களை உண்டாக்கப்படு
 கின்றன. மதஸ்ஸு என்பது—எல்லாவற்றிலுக்கும் ஸாதகமாய்ச் சீரத்
 தினுள்ளே யிருக்கும். ஆகையால் இதற்கு ஆத்திரத்திரியமென்று
 பெயர். இப்பதினானும் தத்தம் வ்யாபாரத்தோடு கூடியதாய்இந்தச்
 சீரத்தால் வளர்கின்றன. மூலப்ரக்ருதி, புத்தி என்கிற மூலத்தத்
 வம், அஹங்காரம், அஹங்காரத்தவற்றில் பின்று மூண்டான (சப்த
 தம்மாத்தரை, ஸ்பர்சதம்மாத்தரை, ரூபதம்மாத்தரை, ரஸதம்மாத்தரை-
 கந்ததம்மாத்தரை ஆகிய ஐக்க தம்மாத்தரைகள், ப்ருதீசீ, ஜலம்,
 தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், ஆகிய ஐந்து பூசங்கள், இந்த) பத்து
 தத்வங்கள், ஸத்வகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம், ஆகிய
 மூன்று குணங்கள் இவைகளோடும் கூடியதாயிருந்து மிக்தச் சீரம்,
 சுவரீசீ, மூதாம், விஷ்ணு, வஸுமதி, தேரஸ், மாம்ஸம், கரம்பு,
 இவைகளோடும் கூடியிருக்கிறது. தனக்கு சத்ருக்களாகிற காமம்
 (ஒரு வஸ்துவில் ஆசை), க்ரோதம் (ஆசைமட்ட வஸ்துவை
 அகற்படாமல் செய்யவர்க்கிடத்திலுண்டான கோபம்), மோஹம்
 (செய்யவேண்டியவை செய்யாதத்காதலவகளை உள்ளமடி யறியா
 ளம்), லோபம் (அயலாருடைய பொருளை யாணசப்படல்), மதம்
 (தானே பெரியவென்கிற கர்வம்), மாதஸ்யம் (ஆயலார் மேன்
 மையைக்கண்டு பொறுடம்), இவைகளின் வெப்பமும் கொத்திரு
 க்கிறது. ஆத்யாத்மிகம் (சீரத்தால் வாதம்பரித்தம்) ஸ்வம் மூந்த
 தானுக்களினுடைய உயர்வுதாழ்வுகளினுண்டான த்வம் முதலிய
 உபத்தவம், ஆதிபொதிகம் (மாம்பு தேள் முதலானவைகளினு
 ண்டான உபத்தவம்), அதுஸ்ததிகம் (பின்னால் இடி முதலானவைக
 ளினுண்டான உபத்தவம்) என்கிற மூன்றுவிதமான தாபக்களா
 கிற பெரிய எரிச்சலோடு கூடிய மூன்றாக்களினுக் காலுபங்குகளி
 னும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புத்திவாது (மோகனமாய் த்துவாசை),
 வித்திதவ்ஸம் (தத்தம்மாத்தரை மீட்கவ்ஸம்) இவர்க்கும் முதலான
 லோகங்களிலானவை) என்கிற மூன்று சகஜைகளினால் கெறுக்குண்டி
 ருக்கிறது. அறங்கிலை விபாதி பக்கிதம், விபாதிபரமபிரம கரம்
 புகளினால் சுற்றப்பட்டிருக்கிறது. என்று இவ்விதமாய் சீரத்தின்
 சிலநதைதையாரும் கல்வாததைதையார், இவை ஸம்பந்தம் ஆத்யாத்ம
 மித்து விடுமென்பதையும் உண்டி அதுஸாத்மிகங்கடவன், ச

ஸாதகம் வேண்டாமல் தீபம்போல் தனக்குத்தானே ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; நான் ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம்-ஐந்து தன்மா த்ரைகன், ஐந்துபூதங்கள், பதினொரு இந்த்ரியங்கள் ஆகிய இருப த்துநாலு தத்வங்கள் கழிந்து இருபத்தைந்தாம் தத்வமாய், சு-மூதல் இருபத்துதத்வாவது அக்ஷரமான ம-என்கிற அக்ஷரத்தினால் சொல்ல ப்பட்டவனாய், (ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்). உத்பத்தி விநாச மில்லாதவனாயி ருக்கிறேன். பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத் கரிக் கைக்கு யோக்யமானபக்தி யோகத்தை யறுஷ்டிக் கைக்கு யோக்யதையுடையவன்; பகவானுன ஸ்ரியபதிக்கே அடியன், வேறொருவனுக்கு அடிமைப்படயோக்ய னல்லன்; ஞானமில்லாத அசித்தைத் தாட்டிலும் விலகஷணமாயிருக் கிறவன், அதெப்படியெனில்: அசித்து சிறிதாகவும் பெரிதாகவும் பரிணாமத்தை யடையும்; பெரிதாகக்காணும்; பிறக்கும்; அழியும்; மூலப் ப்ரக்ருதியைத் தாட்டிலும் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்; ஜ்ஞாநமில்லாம லிருக்கும்; எல்லாராலும் காணக்கூடியதாய் ஜடமாயிருக்கும், பலவி தமாயிருக்கும்; ஒன்றால்வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆத்மாவானான் எப்போதும் ஏகரூபமாய், அணுவாய், பிறப்பிதர்ப்பில்லாதவனாய், மூ லப் ப்ரக்ருதிக்கும்மேலாய், ஜ்ஞாநரூபுடையவனாய், எல்லாருக்கும் ஸ்ப ஷ்டமாகக்காணக்கூடாதவனாய்; ஜ்ஞாநாத் தங்கனையே ஸ்வரூபமாக வுடையவனாயிருக்கிறேன். பல்விதவின்றிக்கே மற்ற ஆத்மாக்கள் போல விருக்கின்றேன்; எல்லாவஸ்துக்களிலும் உள்ளே ப்ரவே சிக்க சக்தியுடையனாயிருக்கிறேன். நான் சரீரத்தையுடையவன். ச ரீரத்தை இது வென்றும் என்று என்னும் அறிகிறேன். அடையவே ண்டும் பலத்தையும் அதற்குபாயத்தையுமறிந்து அவ்வுபாயத்தைச் செய்து அந்த பலத்தை யநுபவிக்கிறேன். அஹம் என்று நானே தோற்றுகிறேன். அழிவில்லாமைக்குக் காரணமென்னென்னில்; ஜ லம், தீ, வாயு, ஆயுதம், இவைகளினால் நனைக்கவும் எரிக்கவும் வறட் டவும் வெட்டவும் செய்யாததகாதவன். இவைகள் உள்ளே றுழை ந்து தந்தம் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்; ஆத்மா மிகவும் ஸூஷ்ம மாகையால் இதற்குள்ளே ப்ரவேசிக்க அவாவகளுக்கு ஸாமர்த்ய மில்லை. ஆகையாலழிவில்லை. என்று இவ்விதமாக தேக முதலியவை களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனாக ஆத்மாவை எப்போதும் த்யா நம் செய்யவேண்டும்.

ॐ ஸுஹஸம் கருணம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ॥

ॐ ஸுஹஸம் கருணம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ஸுஹஸம் ॥ ௧௨.

இத்யாத்மாநமத்ருடம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மீதமாத்மாவிதமேத் |
பரேவ்யோம்கிரஹீசரகந்ததாஷ்டாபுநாபிபிபததே || க௭.

தா-ம்.—இப்படி. ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்றியறிந்து
பின்பு தனக்கு ஸ்வாத்மியாய் ப்ரீதியுணர்ந்துகொள்ளும் தித்யாத்மாநமத்ரு
முதலிய விபூஹங்களுமும் ஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் தியாமகனாகிய
மூந்தருளியிருக்கிற பரமாத்மாவை தியாமம் செய்யக்கூடவன். க௭.

லீலா விபூதியை தீயாநிக்கும் விதம்.

ಅಣ್ಣ ಮಣ್ಣು ಕಾನ್‌ಲಿ ಕಾನ್‌ ಉದ್‌ನೈತ್‌ವಿಗ್ರಹೇನ್ |
ಉದಂಕಾಂಶಸಮಾಹಂ ಉದ್‌ನೈತ್‌ವಿಗ್ರಹೇನ್ ಮುತ್‌ನೈ || ೧೩.

ದಣ್ಣಿ ತಣ್‌ ನಾವರಣೇನ್‌ ಉದ್‌ನೈತ್‌ವಿಗ್ರಹೇನ್ |
ಪ್ರಧಾನಂ ಪುರುಷಂಽಪಿ ತ್ರಿಗುಣಂ ಉತ್‌ ಸಂಘಪಃ || ೧೪.

அண்டமண்டகதாந்தோகாரத் தந்தர்கதவிக்கரஹாக |
ததம்சாந்தாஸுபூஹம்த தந்தர்யாமித்வமாத்மந || க௮.

தசோத்தாரநாவரணத் தந்தத்தஸ்தசராசாரம் |
பாதாநமபுருஷம்சைவ த்ரிகுணம்ததர்ஸமபவம் || ௧௪

தா-ம்.—பகவானுடைய விபூதியான பரமமாண்டத்தையும், அ
தினுள்ள ஸத்யலோகம் முதலிய பதினானுலோகங்களையும், ஆஸ்ரித
ஸம்ரக்ஷணர்த்தமாக அங்கங்கே எழுந்தருளியிருக்கிற அகிருதன்
முதலிய அவதாரங்களையும், அவருடைய அம்ச பூதர்களான த்ரு
வன், தந்வந்தரி, ப்ருது, வரஸூகி, முகலியவர்களையும், அவையவளில்
பரமாத்மா அந்தர்யாமியாய் வ்யாபித்திருப்பதையும், ஒன்றைக்காட்டி
பிறு மொன்று பத்துமடங்கு அகிகமாய் அண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்
கிற ப்ருதிக், ஜலம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாசம், அஹங்காரம்,
மஹத், என்கிற ஏழு தத்வங்களையும், அண்டத்தினுள்ள பசுபகூழி
முதலிய ஜங்கமங்களையும், மரம் கொடி மலை முதலிய ஸ்தாவரங்களையும்,
மூலபர்க்ருதியையும், அதினுள்ள ஸத்வம், ரஜஸு, தமஸ்ஸு
என்கிற மூன்று குணங்களையும், அம்மூலபர்க்ருதியி லெழுந்தருளிக்
கிற ஜீவன்களையும் த்யாகிக்கக்கூடவன்.

நீதியவிபூதியை தீயாநிக்கும் விதம்.

ಉದನ ಸತ್ಪರಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪಿರಣ್ಣಯ ಮನಾಮಯ ||
ಪರಮಂ ವೈಷ್ಣವಂ ಲೋಕಂ ನಿಶ್ಚಾನಸ್ತಸುಖಾಪಮ || ೧೫.

தமஸஸ்தத்பரம்சுத்தம்ஹிரண்மயமநாமயம்|

பரமம்வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்தஸுகாவஹம்|| கரு.

தாம்.—மூலப் பரகிருதிக்ருமேல் சுத்ததைவமயமாய் ஸுவர்ணம் போல் பரகாசித்துக்கொண்டு மிகவழகியதாய் ப்ரளயம்முதலிய உபத்ரவங்களின்றி ஸர்வோத்தக்ருஷ்டமாய் எப்போதும் ஆகந்தத்தைவிடே ஈக்ருமதான ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தைத் த்யாகிக்கக்கூடவன்.

త్రత్రసంవాహినిం దివ్యాం విరజాం వేదసంభవామ్।

తత్ర శుద్ధం పరం వ్యోమ హ్యస్త మస్మత్సాహ్వాయమ్॥ ౧౬.

నిర్మలం నిత్య మజడ మన స్వసుఖం సుఖమ్!

తప్తస్థితా నృసేకాని ఘోనాని సుఖవన్తీచ॥ ౧౭.

తేత్ర జానపదగ్రామనగ రణిమహా స్త్యకి:

సర్వే హిర ఇయా స్తత్ర సర్వే వేదమయా శ్శుభాః ౧౮.

అనాశ్చర్యతయో నిత్యః పునరాన్మత్తినర్హితాః।

தஞ்சாவூர் அருகே கி.பி. 17-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராம்

தஞ்சைத் தம்பராய்வீராமஹர்யாத்தமம்ருதாஹ்வயம்|| குசு.

தீர்மானம், தீர்மானம்! - மதந்தஸை - கருத்து - கருத்து

தத்தர்ஸ்திதா ப்யபீத காரிஸ்தாநாநிஸ-மதவாஹுஸ || க௭

தஞ்சாவூர் திருமலைக் கரையிலுள்ள திருமலை

ஸர்வேஸ்வரீரண்மயாஸ்துத்ரஸார்வீவேதமயாஸ்ஸாபா|| கரு.

அப்பாக்கு தகையாசி தயாபுர சரஸ்வதி இவற்றினை

தா-ம.—முன்பு பரந்திருந் தீர்ப்பாற் றெதையுந் ததத்தில் நின் னுமுன் டரம்பிவெறுகுகிற விரலறு வன் றுவெய்யவரமுனை. ம. சம்பேஷ்டமான நதி யைத் தாநிசிக்கக்கூ ளன். அதுதந்த மெல் றெதேஜாமாயாமாய், அளவில்லா மல் பாத்தா ியேகாத்தெமன் று கொள் ளப்படுகிற பாமரபாசமுண்டு. அது தந்தது உத்தமத்தி வகாசம் பன் றுதமெல் றெதாவுகங்கள் கிடை யாது. ஸ்வ யம் பாசாமாய், அங்குந் தவன் றெதேஜா அபரிந்தமான ஸுந்ததை யுண்டிபன் றுகிறததாய், அத்தத்தா தகூடாபத்திபுகும. அங்கு அநேக மான இடங்கள் ஸந்தகூதகக்காமாய் இருக்கின்றன, அங்கு தேசங்க

னும் ஊர்களும் பெரிய பட்டணங்களு மிருக்கின்றன. அங்குள்ள புருஷர்கள் எல்லாரும் ஸ்வர்ணம்போல் ஸௌந்தர்யமுடையவர்களாய், எப்போதும் வேதாத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்தமுர்த்திகளாய், ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மடியாகவந்த ஜநமரண சூர்யராய், இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் திருமயி வராமல் அங்கே யிருந்து பகவதனுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் தயாரிக்கக் கடவன்.

க.அ.பு.

தத்யே நகரம் திவ்யம் வై கௌண்ம நாமதம்॥ ௧௬.

தத்யே நகரம் திவ்யம் வై கௌண்ம நாமதம்॥ ௧௬.
சந்ரகா தமயை ரித்யே ரித்யை ரித்யை ரித்யை
சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௦.

திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
நாமதமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௧.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௨.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௩.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௪.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௫.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௬.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௭.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௮.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௨௯.

சந்ரகா தமயை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை
திவ்யரத்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ரித்யை ௩௦.

சக்ரசாபௌகஸங்காசைப் பராக்ரைஸ்ஸௌதைஸ்ஸமுச்ச்ரிதம்|
விவஸ்வத்தேகாடிஸங்காஸை ஸ்தேரணைருபசோபிதம்|| ௨௨.

ஸுதாசரஸஹஸ்ரானை புருஷைருபசோபிதம்|

ஸர்வேசுதூர் புஜாஸ்பாஸ்தாஸ்ஸவாத்மேச ஸமவிக்ரஹா||
சங்கசக்ரதராஸ்ஸர்வே ஸ்ரக்விணை பீதவாஸஸை|| ௨௩.

அநுரஜ்யந்திதேவேசம் பக்த்யாப்ருத்யரஸேநவை|
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சுகோடிசதஸம்பரபா|| ௨௪.

ஸர்வேலக்ஷண ஸம்பந்நா பக்த்மஹஸ்தாஸ்சுதூர் புஜா||
அநிசம்பக்திபிஸ்ப்ரீச மர்ச்சயந்திசகேசவம்|| ௨௫.

ஆருடயௌவநாஸ்ஸர்வே நார்யஸ்சபுருஷாஸ்ததா|
மோதந்தேபரமேவ்யோம்நி சாச்வதேப்ரபுகிங்கரா|| ௨௬.

தா-ம்.—அந்திதேசத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டமென்று ஒரு பட்டணமுண்டு. அங்கு சக்த்ரகாந்த மணிகளிழைத்த விமாநங்களும், உயர்ந்த ரத்தங்களினால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களும் ப்ராகாரங்களும், பலவிதமான மணிகளிழைத்து விசித்திரமாய் அநேகமான இந்ந்தர துஸஸூக்கள் கூடி னுற்போலிருக்கிற உப்பரிசைகளும், ஒரேகாலத்தில் கோடிஸூரியர்களுகித்தாற்போல் விளங்காநின்ற கோபுரதுவாரங்களும் சூழ்ந்துவிளங்குகின்றன. அங்குள்ள புருஷர்களெல்லாம் அநேக சக்த்ரஸ்தோத்த காந்தியுடையவர்களாய், பரமாத்மாவைப் போல நாலு திருக்கைகளையுடையவர்களாய், சங்கம் சக்ரம் வநமாலே பீதாம்பாங்களை யணிந்தவர்களாய், பக்தியுடன் கைங்கர்யம் செய்யுப பரமாத்மாவை ஆரத்திப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீகளும் அப்போது தயமான அநேககலிகாடிஸூரியர்களேபோன்ற காந்தியையுடையவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணங்களை யுமுடையவர்களாய், தாமஸரபூதங்களை நான்கு திருக்கைகளினுடையவர்களாய், ஸ்ரியை பதியான ஸ்ரீமத் நாராயணனை அத்யந்த பக்தியுத்தராய் ஆரத்திக்கிறார்கள். ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் எப்போதும் யௌவநத்தையுடையவர்களாய்த் தங்கள் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவுக்கும் ஸங்கசக்தத்தைச் செய்கு கொண்டு ஆரத்தித்துருகிறார்கள். ௨௬.

मोक्षं हि सर्वमेव हि विष्णुं साक्षात् प्रपूज्यते ॥ २७ ॥

सर्वं हि मुक्तिरं विष्णुं साक्षात् प्रपूज्यते ॥ २८ ॥

సుజ్ఞాపకార సంశోధి చతుర్థాకర సమన్వితం ।

చక్షూరి ద్వారచాలైశ్చ కుముద్వాహైశ్చ రక్షితమ్॥ ౨౮.

నానా రన్న మద్యైర్వైర్మహమ్మద్ సులొభితమో

சுந்தரேயமங்குலம் திவ்யாம் ப்ராஸாதசுதஸங்குலம்

மணிப்பரகாசம்மேசாடு சதார்த்வராஸமந்விதம்|| ௨௭.

சண்டாரதித்வாரபாலேய்ச் சூழ்தாத்நையச்சரசுதிதம்,

நாகராஜநமையாதிவ்யாயர் கிருஷ்ணபூக்ஷையஸ்ஸுமேசாரிதம். உ.அ.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீ வைகுண்டமென்றிதே திவ்யபாகாதத்தின் மத்தி

மரில் அதிகக் மண்டபங்கள், பதற்குகளின்மேல் தட்டா காரங்கள் இல்லை.

கள்ளாடுகிற யுகாயம், நா.இ.நா.பு. துறாக்களையுடைய கோரிடங்களை

மது. - அக்கத்தேசாயிலே + சண்டன் மடகனீரே சுவாரஸ்யம் + கரும

[illegible]

மாணார்க்குங்கவியின் மகன் மாணியைக்கொண்டு வருகின்றான். 2-2-10

మధ్యే మణిమయం దివ్యం సహస్ర స్తస్యసంయుతమ్॥ ౨౯.

నానారన్న విఠానామై శ్చిత్రితం సుసుఖాన్యదమ్ ।

విషయ చిహ్నము : కర్మము : కుముదాద్వైత స్మృతిభిక్షువు || 301

దివ్యా పురోగతార్థిని నేవీశం సకలంశుభః ।

மத்யோமணிமயம்(திவ்யம் ஸுஹஸ்ர ஸ்தம்பஸம்யுகம்)

நாநாரத் தவிர்தாவெளலக பர்சித்தி,தமஸு-ஸு-காஸ்பதம்|| உக.

திவ்யசந்தகர்ப்பூரை : குங்குமா த் தயாஸ்ஸ - சோபிதம்

திவ்யபார்ஸி மீரா கணேசுரித்யேய ஸ்வேஸுவிதம்ஸததமகவா|| ௨௦.

தா-ம்.—ஆப்தமாளிகைகளின் மத்தியில் ரகநங்கனியில் சட்டம்

மட்டு அப்பச்சாமிநாயக்காராமாய், அழிபுத்தூர் கங்கையாண்டியார், அருகிலிருந்து

ன மணி : எரினால் செய்யப்பட்ட மேற்கட்டுகளைத் தவிர்த்து விக்ரமராய்

நிகலு மாநகர் கஜநகமான மண்டபமிருக்கிறது. அது ஸ்ரீரேஷ்டமான

சந்தனம், பச்சைசந்தற்பூம், குங்குமப்ப, மருகலிய வாஸனைக் கால்யங்குளி

ஆல் பரிமலிக் துக்கி காண் மருக்கிற து. அந்த வர்வரலுந்தா பல்

உருகுகளாய் அமகான அம்மா ஸ்கீழ்வுய்யிபாகம் வாணம்புல்லு

திரு. டி. வி. சிவசாமிநாயகர்

[illegible]

+ சண்டனம், பரதசண்டனம், பதிரன், ஸுபதிரன், ஜெயன், விஜயன், தீர

† குமரதன், குமரதாசுதின், புண்டரீகன், வாமதத் சங்குதர்ணன், ஸர்வ

மேதான், ஸாமுக்கன். ஸாப்பாசிவீதி—என், இவர்கள் கண்டுபிடிப்புகள்.

மந்தேய சிம்ஹசனம் திவ்யம் தத்யைவ்யே ஸூரி ஷிர்வ்யம் || 3௦.

வேத ஞ்ரய மயம் திவ்யம் ஸாங்கோபாங்கபரிச் சதம் |

தந்தேயேஷ்டதலம் ஷ்ரீ மஹாசூர மயம் பரம் || 3௧.

அகாரஃ கரி கா த்ரத்ர ஸ்ரீரவ்ய ஜன ஸம்யுதஃ |

மத்தேயேஷ்டதலம் ஸாங்கோபாங்கபரிச் சதம் |

வேததாராயமயம் திவ்யம் ஸாங்கோபாங்கபரிச் சதம் || ௩௨.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் |

அகாரஃ கரி கா த்ரத்ர ஸ்ரீரவ்ய ஜன ஸம்யுதஃ || ௩௩.

தா-ம்.---அந்தமண்டலத்தின் மத்தியில் மூன்று வெதஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்தாவயவங்களுக்கும் ஸமஸ்தாஸங்காரங்களுக்கும் பரிபூர்ணமாய், * தர்மம் முதலிய நித்யஸாஸ்திரங்களினால் சூழப்பட்ட அதிபதமான விமலமாஸ்திரத்தித்யை. அதின் கருவில் ஸ்ரீமதேஷ்டதலம் ஸ்ரீரவ்ய ஜன ஸம்யுதஃ என்ற பெயர் வந்தது. பரம் மத்தேயேஷ்டதலம் என்ற பெயர் வந்தது. அந்தமண்டலம் அகாரஸ்வரூபமான கரி கா த்ரத்ர ஸ்ரீரவ்ய ஜன ஸம்யுதஃ என்ற பெயர் வந்தது. ௩௩.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 33.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 34.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 35.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 36.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 37.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 38.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 39.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 40.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 41.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 42.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 43.

தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் || 44.

* தந்தேயேஷ்டதலம் தளம் பதம் மத்தேயேஷ்டதலம் பரம் என்ற பெயர் வந்தது. பரம் மத்தேயேஷ்டதலம் என்ற பெயர் வந்தது. அந்தமண்டலம் அகாரஸ்வரூபமான கரி கா த்ரத்ர ஸ்ரீரவ்ய ஜன ஸம்யுதஃ என்ற பெயர் வந்தது. ௩௩.

- దివ్యచంద్రనలిప్తాం పీతవస్త్రం శుభాహ్వానమ్ ||
యువాకుమారం దివ్యాంశు శుద్ధసత్వమనోహరమ్ || ౩౯.
- కౌస్తుభోద్భాసితౌరస్కం వనమాలావిభూషితమ్ |
కేయూరపరకటకసూపురాద్యై రలంకృతమ్ || ౪౦.
- స్నిగ్ధరక్తరవిదాభపాదహస్తా మ్బుజాన్వితమ్ |
కన్దర్పకోటిలావణ్య జగన్తోహనవిగ్రహమ్ || ౪౧.
- సమానో త్కృష్ట రహితం యాపాదార్య గుణాదిభిః |
ప్రాతరుద్య త్సహస్రాంశు సదృశా స్వేనతేజసా || ౪౨.
- తన్వైవ సదృశీదేవీ శీలరూపగుణాదిభిః |
సర్వలక్షణసంపన్నా సర్వాభరణభూషితా | ౪౩.
- సుధాభిఃసంసంజ్ఞాత దివ్యవస్త్రేణ శోభితా ||
సుస్నిగ్ధనీలమటిలకేశభారైః సుశోభితా || ౪౪.
- చతుర్భుజైః ర్విరాజంతీ కేయూరాబ్జద భూషణైః |
హేమపద్మం మాతృలుబ్ధ ముద్వహంతీ కరద్వయే || ౪౫.
- ఇతరాభ్యాం వహంతీసా భర్తృపాదామ్బుజద్వయమ్ |
వసంభూమిశ్చ నీళాచ పార్శ్వయోస్సముపస్థితే || ౪౬.
- గృహీతచామరా దివ్యా శృక్త యోఽప్రదేశ్యుః |
విమలో త్కర్షిణీ జ్ఞానా క్రియా యోగా తథైవచ || ౪౭.
- ప్రసోప సత్యా తథేశానా మహిష్య స్సముపస్థితాః |
వసంవై కుణ్ఠనాథోసా రాజతే పరమేపదే || ౪౮.
- సేవ్యమాన సచాన్వితైర్ద్యుక్తై ర్భౌగపరాయణైః |
ఎవం విచిత్తయేన్నిత్యంపరే వ్యోమి మహేశ్వరమ్ || ౪౯.

இந்தீவரதளஸ்யாமம் பத்மபத்ராநிபேக்ஷணம்|| நசு.

ஸ்வக்ஷணநாஸம்லஸ்தகண்ட ஸுப்ரஸவல்ஷியுகாந்விதம்|
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ப்ராயகுண்டலசோபிதம்|| நடு.

ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிம ஸ்மிதயுக்தசுபாநகம்|
மஹாஹநம்பிரோநந்தாமஸம் தீர்க்கபாஹுசதுஷ்டயம்|| நசு.

மஹேரஸ்கம்ஸநிக்தவர்ணம் கோமலரவயவோஜவலம்|
ஸுஸ்நிக்தநீலகேசாந்த மந்தரரகபரீக்ருதம்|| ந௭.

சங்கசக்ரகதாகட்க சாந்ங்காத்யைராயுஸாதர்யுதம்|
அர்க்கபிம்பஸஹஸ்ராப கிரீடேநவிராஜிதம்|| நஅ.

திவ்யாசந்தநலிப்தாங்கம், பீதவஸ்த்ரம் சுபாஹ்வயம்|
யுவாருமாரமதிவ்யாங்கம் சுத்தஸத்வமநோஹரம்|| நசு.

கௌஸ்திபோத்பாஸநிதாரஸ்கம் வராமாலாஷ்டுஷிதம்|
கேசூரஹாரகட்க ஸூபுராத்தையரலங்க்ருதம்|| சய.

ஸநிக்தரக்தாரவிந்தாப பாதஹஸ்தாம்புஜாஹ்விதம்|
கந்தர்பிகோடிஸாவஸ்ய ஜகத்மோஹநவிக்ரஹம்|| சக.

ஸமாரோதக்ருஷ்டாஸநிதம் ஸுபௌதார்யகுணாதிபி |
ப்ராதருத்யத்ஸஹஸ்ராம்சு ஸத்ருசாஸ்வேவநேதஜஸா|| சஉ.

தஸ்ஸாவஸத்ருசீதேகவி சீஸுநபகுணாதிபி |
ஸர்வலக்ஷணஸம்பங்கா ஸர்வாரணாபூஷிதா|| ச௩.

ஸுதாப்துபேகஸங்காச திவ்யாவஸ்தரேண மோபிதா|
ஸுஸ்நிக்தநீலகுடில கேசபாரைஸ்ஸுசோபிதா|| சச.

சத்ரூபுஸ்தர்விராஜந்தி கேசூரங்கசபூஷணை |
ஹேமபத்மம் மாதாஸங்க முத்வஹந்திகரத்வயே|| சடு.

இதராப்யாந வ்யவந்திஸா பர்ஷா பாதாம்புஜத்வயம்|
ஏவம்பூநிஸாநீளாச பார்ச்வயேயாஸ்ஸமுபஸ்திதே|| சசு.

க்ருஷ்ணிகாமராதிவ்யாஸ்ய க்தமீயாஷ்டதமீயாஷுச |
விமலோதாந்ஷிஸி ஜ்ஞாநா க்ரியாபோகாதததவச |
பாஹ்வஸ்த்ரமாதேதாநா மலிஷ்டஸ்ஸமுபஸ்திதா |
வயம ஸவ்ருணடநாமீதா வெள ராஜதே பரமேபதே || சஅ.

ஸேவ்யமானஸ்தா நித்தையர் முக்ஷாதர்போகபராயணை |

ஏவம் விசிந்தயேந்தித்யம் பரேவ்யோம்நி மஹேஸ்வரம் || சுக.

தா-ம்.—அந்தக் கர்ணிகையில் மத்தியில் திருவந்தார்ப்புவான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் காத்தியினால் விசிந்தமான அழகையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தத் திருவந்தார்ப்புவானாகிற படுக்கையின்மேல் தனக்குப்பத்தியான ப்ரீமஹாலக்ஷ்மிபுடன்கூட எழுந்தருளியிருக்கிற ஜகதிஸ்வரான, ப்ரீமநாராயணனை தபாதம் செய்யக்கடவன். அந்த ஸர்வேஸ்வரன் தாமஸாப்துவினிதழ்வேரால் நீண்டழகிய திருக்கைகளையும், அழகிய நீண்டபூக்களையும் அழகிய கபோலத்தையும், கொடிபோன்ற புருவத்தையும், பூர்ணசந்தரன் போல் வெளுத்த புன்சிரிப்பையுடைய திருமுகமண்டலத்தையும், நீண்டு பருத்திருக்கிற தாடையையும், உயர்த்த தோள்களையும், நீண்டநான்கு திருக்கைகளையும், விசாலமாய் உயர்த்திருக்கிற திருமார்பையும், ம்ருதவான மற்ற அவயவங்களையுமுடையவராய், ம்ருதவாய் கறுத்து உள்ளே சொருகப்பட்டிருக்கிற மயிர் முடிவையுடையவராய், சங்கம், சங்கம், கலத், கத்தி, தளஸ்ஸு, இலவமுதலிய ஆயுதங்களையும், ஆயிரம் பாலஸூர்யர்களுக்கும் ஸமாமான காங்கையையுடைய குண்டலம், ஆயிரம் ஸூர்யர்களோடொத்த கிரீடம், பீதாம் பரம், கௌஸ்தபமணி, வகமாலை, தோள்வளை முத்துமலை, தோடா, அரைநூல்மாலை, இலவமுதலிய திருவாரணங்களையுமணித்து, உத்தமமான சந்தகத்தினால் பரிமணித்துக்கொண்டு யௌவகாவல்லையையும் கௌமராவஸ்தையையு முடையதாய், அத்தஸத்வமாய் மாய் அத்புதமாய் அழகாய் கர்செய்தவினிதழ்வேரால் ஸ்பாஸமாய், கொடிமந்தனபோன்ற லாவண்யத்தையுடையதாய் ஜகத்பைமோ ஹிப்பியாகின்ற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸௌந்தர்யம், ஓளதர்யம் முதலான குணங்களில் இவருக்கொத்தாரும் மிக்காரும்மில்லை; இவர் அபரிமிதமான குணங்களையும், பாலஸூர்யன்போன்ற தேஜஸ்ஸையுமுடையவர், ப்ரீமஹாலக்ஷ்மியும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் மற்றகுணங்களினாலும் ப்ரீமநாராயணனோடொத்தவளாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணாபிபூர்ணமாய், ஸமஸ்தமான ஆபரணங்களையும், திருப்பாற்கடல் துறைவேரால் வெளுத்த ஸ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற திருப்பரியட்டத்தைமணிகளும், கயத்துக்குண்டு அழகியதாயிருக்கிற மயிர்களினாலும், தோள்வளை பாநீர்தலையி பூஷணங்களணிந்த கான்கு திருக்கைகளினாலும் ஸ்ரேஷ்டமான

சோபையைபுடையளாய், ஒரு திருக்கையில் ஸுவர்ணமயமான தாமரஸ புஷ்பஞ்சையுந், மற்றொருதிருக்கையில் வில்லத்தையுந், தரித்து, மற்ற இரண்டுதிருக்கைகளினுல்தன் பதியானஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அவருடன் கூட அந்தத் திருவாரந்தாழ்வான் மேலே எழுந்தருளியிருக்கிறான். இவ்விதமாகவே பூமிதேவியும் நீளாதேவியும் எம்பெருமானுடைய இரண்டு பக்கங்களிலுமெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். மற்றமஹிஷிகளும் பக்கங்களிலெழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். ஆஸகமலத்தில் எட்டு இதழ்களிலும் விமலை, உத்கர்ஷணி, நுநாநை, க்ரிஸ்யா, யோகை, ப்ரஹ்மீ, ஸத்தயா, என்ற எட்டு சந்திகள் நின்ற சாமரம் வீசுகின்றார்கள். நித்யரும் முக்தரும் பரமாரந்த யந்தராய் என்போனும் எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் இவ்விதமாகவே த்யாரம் செய்யக்கடவன்.

சு.கூ.

అపై న్యైస్ స్యాహాభేదాశ్చ విభవార్థానిమూర్తయః ।

హిరణ్యయశ్శం మాస్త్రిభ్యం శుద్ధాభ్యం ప్రవిరాజితాః॥౫౦॥

தமிழகப்பெரியோர் பதாஸ்த விபவார்ச் சாதிரி ர்த்தயை

ஸ்ரீரங்கமயாப்ப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் சுத்தாப்யாம் ப்ரவிராஜிதா: ॥௫॥

தான்மேல் அந்தப் பரவாஸுதேவனுடைய (அநிருத்தன் கேசவன் முதலிய) பழங்காலதாரங்களுமும், (மரகதாமன் முதலிய) ஆவேசாவதாரங்களும், (மத்தஸ்யம், கூர்மம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும், (ஆபுசிய மாயவாஸன் முதலிய) அஞ்சாவதாரங்களும் ஸுவர்ணம் பொலுக்கியதாய் சிர்மஸ்பரபிநக்ஷித இரண்டு திருக்கைகளைமுடைய வர்களுள் அந்த நிலைக்குள்ளே வாழ்க்குநர் யிருக்கிறார்கள்.

శ్రీ శ్రీ సత్యనాథా! శ్రీ శ్రీ లక్ష్మీనాథా! శ్రీ శ్రీ

పరమః పురుషానాం తత్త్వే హరిమద్ధిరసే ॥ ౫౦

சங்கர சிவசுதா 41. 4. சாதிக்கலாக்கலா (புத்தகா:)

பரித : பழநிநகரநா நகரத்திற் றாசி மக்குரம்||

தர-மீ-உ-ச மகம், சம்பா, கருது, விகுத்து (குத்தி) சாரங்கம் தனுஸ்ஸை),
கவரிப்பலா, உயர்ச்சியாக இதை ஆழ்த்தங்கள் புந்வுன் வருபத்தை பெய்த
துக்கிக்குண்டு புகுவா மருதித் தாவற் சுற்றும் ரஷிக்கிறார்கள்.

வ்யூஹம் முதலிய அவதாரங்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தானம்.

தஸ்ய வைகுண்ட நாதஸ்ய பிரசர்யாம் சுபதரோஷிபோஃ |

வாஸுதேவஸ்ய விமலோ நோகோவைச்வநாரப்ரபஃ || ௫௨.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய கோயிலுக்குக் கிழக்

குத்திக்குள் மங்களகரமாய், சுத்தஸத்வமயமாய், அங்கிபோஸ் காந்

தியையுடைய தான வாஸுதேவனுடைய கோயில் இருக்கிறது. ௫௨.

தஸ்ய வைகுண்ட நாதஸ்ய பிரசர்யாம் சுபதரோஷிபோஃ |

வாஸுதேவஸ்ய விமலோ நோகோவைச்வநாரப்ரபஃ || ௫௩.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கோயிலுக்குத் தெற்குத்திக்குள் சுத்

தஸத்வமயமாய் ஆஸ்சர்யகரமான ஸங்கர்ஷணன் கோயில் இருக்கிறது. மேற்குத்திக்குள் சுபகரமாய் கொண்டாடத்தகுந்ததான பரத்யும் நன் கோயில் இருக்கிறது. ௫௩.

தஸ்ய வைகுண்ட நாதஸ்ய பிரசர்யாம் சுபதரோஷிபோஃ |

வாஸுதேவஸ்ய விமலோ நோகோவைச்வநாரப்ரபஃ || ௫௪.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கோயிலுக்கு வடக்குத்திக்குள் கோ

டிசுத்தரோஷிபொத்த காந்தியையுடையதான அகிருத்தன்கோயிலும், ஈசர்ய (வடகிழக்கு) மூலையில் (அகிருத்தனுடைய பத்னியான) காந் திதேவியின் கோயிலும், அங்கி (தென்கிழக்கு) மூலையில் (வாஸுதேவ னுடைய பத்னியான) லக்ஷ்மீதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. ௫௪.

தஸ்ய வைகுண்ட நாதஸ்ய பிரசர்யாம் சுபதரோஷிபோஃ |

வாஸுதேவஸ்ய விமலோ நோகோவைச்வநாரப்ரபஃ || ௫௫.

தா-ம்.—அந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கோயிலுக்கு வடக்குத்திக்குள் கோ

டிசுத்தரோஷிபொத்த காந்தியையுடையதான அகிருத்தன்கோயிலும், ஈசர்ய (வடகிழக்கு) மூலையில் (அகிருத்தனுடைய பத்னியான) காந் திதேவியின் கோயிலும், அங்கி (தென்கிழக்கு) மூலையில் (வாஸுதேவ னுடைய பத்னியான) லக்ஷ்மீதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. ௫௫.

தா-ம்.—நைர்ருதி (தென்மேற்கு) மூலையில் (ஸங்கர்ஷணனுடைய பத்தியான) ஸர்வதீதேவியின் கோயிலும், வாபு (வடமேற்கு) மூலையில் (ப்ரத்யும்னனுடைய பத்தியான) ரதீதேவியின் கோயிலும் இருக்கின்றன. இவைகள் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் முதல்பராகாரத்திலிருக்கின்றன. ௫௫.

द्वितीयोऽवरणं तस्य वैकुण्ठस्य शुभोन्नयम्।

अनन्तसत्यधामा ऋषिर्विश्वेन गङ्गाननाः ॥ ௫௬.

शङ्खपद्मनिधौ रौप्यं लोका निवृत्यं सुखप्रदाः।

தவிதீயாவரணம் தஸ்ய வைகுண்டஸ்ய சுபோந்நயம் |

அநந்தஸத்யதாமாக்ய ஷிஷ்வக்ஸேநகரநாஃ ॥ ௫௭.

சங்கபத்மநிதீதாரக்ஷபோ லோகாநித்யம்ஸுகப்ரதாஃ |

தா-ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மங்களகரமான இரண்டாவது பராகாரத்தில் அநந்தன், ஸத்யதாமன், ஷிஷ்வக்ஸேநர், கஜநகன், சங்ககிதி, பத்மநிதி, கருத்மான், இவர்களுடைய ஸுககரங்களான கோயில்களிருக்கின்றன. ௫௮.

तृतीयोऽवरणं तस्य ईश्वरदिभ्यः मूर्तिभिः। ௫௯.

தருதீயாவரணம் தஸ்ய இசுவாதிமபூர்த்திபிஃ | ௬௦.

தா-ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் மூன்றாவது பராகாரத்தில் இசுவான் முதல் தாமோதரனளவான பன்னிரண்டு திருகாமங்களின் கோயில்களிருக்கின்றன. ௬௧.

अर्द्धलोकं द्विषोऽन्तरं स्युः स्रष्टुर्नादिभिः।

அதிஷ்டிதாநித்யபலேமகாஸ்ததஸ்ஸங்கர்ஷணநிதிபிஃ |

தா-ம்.—ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன் கோயிலின் எண்காவது பராகாரத்தில் முதல்பராகாரத்திற்கொன்ன ஸங்கர்ஷணன் முதலியவர்களின் கோயில்களிருக்கின்றன. ௬௨.

सुहृदोऽनुश्रितोऽप्यहं नारसिंहाक्षः कामनाः ॥ ௬௩.

பாமஹ்ஸீநாந்ரதஃ சுஹ்ருதௌஹ்ஸுரேஸ்வரஃ |

சுஹ்ருதௌஹ்ஸுரேஸ்வரஃ சுஹ்ருதௌஹ்ஸுரேஸ்வரஃ ॥ ௬௪.

அக்ஷிதா நியுதா ஸ்ருதம் விஷ்வேத்யுதே ।

மதஸ் பகூர்மோவராஜமஸ்சு நாரஸிம்ஹேதா தவாமநஃ || ௫௮.

ஜாமதக் க்மோதாசர ஸிசுக்ருஷ்ணஸ்வசவஸுரேரஸ்வாஃ ।

ததிபக்ஷேதா ஹயக்ரீவஃ பஞ்சமாவாணேஸ்ஸிதாஃ || ௫௯.

அதிஷ்டிதா திவ்யயேலாகா ஸ்ஸததம்விபஸைவஸ்சஸைதஃ ।

தா-ம். -- மதஸ்யம், கூர்மம், வராஜம், நாரஸிம்ஹன், வாமநன், பரசராமன், ஸ்ரீராமன், தேவாதீதேவனுணக்ருஷ்ணன், ததிபக்தன், ஹயக்ரீவன், இந்த சுவதாரங்களுடையதேகாயிலுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடையதேகாயினி ஐந்தாவதுபராநாரதத்திலிருக்கின்றன. ௫௯௨.

வீசுமாவரணஃ ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௦.

ஸர்வேதேவகணஃ ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி ।

ஏவமாவரணஃ பஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி || ௬௦.

ஸர்வேதேவகணஃ பஞ்சநித்யாஸ்தஸ்யபரஸ்யஹி ।

தா-ம். -- இவ்விதமாய் ஐந்து பராகாரங்களும், அங்கங்குள்ள ஐந்துவிதமான தேவர்களின் ஸமுஹங்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்கேகாயிலி ஸப்போதம் இருக்கின்றன. ௬௦௨.

ஸர்வேதேவகணஃ ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௧.

ஸுதஸ்த்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி ।

அபிரக்யதா ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௨.

அநநித்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி ।

ஹிஸ்த்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௩.

ஸர்வேதேவகணஃ ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௪.

சுத்தஸ்த்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௫.

அபிரக்யதா ஷஷ்டு நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௬.

அநநித்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௭.

ஹிஸ்த்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௮.

தா-ம். -- அந்தந்தபராகாரங்களிலுள்ள இதரமான தேவர்களும் முன் சொன்ன வரஸுதேவன் முதலியதேவர்களோடு ஸமானமான விசுதஸ்த்யமயஸ்யஸ்ய நித்யஸ்த்ய பரஸ்யஹி || ௬௯.

அத்.]

பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம்.

நிக

ஷமாய்ரக்ஷிக்கிறார்கள். எல்லோரும் பாக்ருதிஸம்பந்தமின்றி சுத் தஸத்வஸ்வரூபமான வீக்ரஹத்தை யுடையவர்களாய் ஜகமரணங்க ளில்லாமல் எப்போது மங்குள்ளவர்களுக்கு அபாரமான ஆதர்த்தத்தை யுண்டிபண்ணுகிறவர்களாய் பகவத்கைங்கர்பத்தைமேல்மேல் அதிக மாகச்செய்கிறார்கள். எல்லோரும் ஸுவர்ணம்ஸீபால் ஸௌந்தர்ய முடையவர்களாய் வேதத்தினால் பரமாத்மாவைஸ்தோத்ரம்பண்ணி க்கொண்டு அளவில்லாத ஆதர்த்தத்தையடைந்து எப்போதும் ஸாம காகம்பண்ணுகிறார்கள்.

சூந்.

வீஹஸரமஹம் ஸ்யுஹாதிமபிசிந்தயேத் |

எவந்துபரமமதரம் வ்யூஹாதிமபிசிந்தயேத் |

தர-ம். - இவ்விதமாய்ப்ரீயவருண்டகாதனையும், வ்யூஹம்விபவம் முதலியமுன் சொல்லிய அவதாரங்களையும் அங்குள்ள தேவர்களை யும் தயாகம்செய்யக்கடவன்.

சூந் ௨.

பிரபுஹுமூதி ரூபஸ்து சமஸ்யுத்யா விசக்ஷம் || ௨௪.

சஸ்யபாபவிஹுமூதி ரூபஸ்து மநஸ்தம் |

தரிபாத்விபுருபாந்து ஸம்யந்தயாத் வாகிசகூலா ||

சூசு.

தஸயாத விபுருதேஸ்து ரூபம்ஜோருயமகந்தகம் |

தர-ம். - இப்படி பரமபதத்தையும் அங்குள்ள அவதாரங்களை யும் அறிந்து தயாகம்செய்த பின்ன ஸம்ஸாரமண்டலத்திலுள்ள அவதார ஸ்வரூபத்தையும் தயாதிக்கக்கடவன்.

சூசு ௨.

புருஷோத்தமஸ்து சமஸ்யுத்யா விசக்ஷம் || ௨௫.

ஸ்யுத்யாவிசக்ஷம் சமஸ்யுத்யா விசக்ஷம் |

ஸ்யுத்யாவிசக்ஷம் சமஸ்யுத்யா விசக்ஷம் சமஸ்யுத்யா விசக்ஷம் |

தர-ம். - ஸம்ஸாரங்களின் பரம்பரமுதலிய தேவர்கள் பரமபத த்தைக்கொட்டி அங்குள்ள பரமபதம்ஸ்வரூபத்தை யதுபவிக்க யோங்ய ர்களல்லாதவரால் ஆவர்கள் தீமைபுத்தியமடி. இந்தஸீலாவியுதிபிரிநு க்ஞம் காரணம் வத்யாத் தத்துவம், ஸத்யமீலாகத்தத்துவம், ஸ்வீவாத் த்விபத் தினும, திநுமபந்தம், சிவமபந்தத்தாஸிரிநுக்கிரபரமாத்மஸ்வரூபத் தை தயாகம்செய்யக்கடவன்.

சூந் ௨.

விபவாவதாரத்யாநமும் அந்த அவதாரபரியோஜநமும்.

லோகஸந்தரணாநாய வெஹ்வஸ சமாநதம் || ௬௬.

ஸுசிம்ஹாமவிஹ விக்ரஹஸிந்தயேச் |

தேவதிரயங்கமவ்யாநி விக்ரஹேஷஸமாஸ்திதாஃ || ௬௭.

லோகஸம்ரக்ஷணாத்நாய வைபவம் சஸமாகதம் || ௬௮.

ந்ருஸிம்ஹராமவிபவ விக்ரஹாநபிசிந்தயேச் |

தேவதிரயங்கமவ்யாநி விக்ரஹேஷஸமாஸ்திதாஃ || ௬௯.

தா-ம் — அஸுரர்களால் ஜனங்களுக்கு ஆபத்தான கோரிடும்போது அதைப்போக்கி ஜனங்களைக் காப்பாற்றக்கூடாதேவஜாதி, மதுஷ்ய ஜாதி, பசுஜாதி, இவைகளில் அவதரித்த மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய விபவாவதாரங்களையும், அதில் பூர்ணாவதாரமான நரஸிம்ஹாவதார ராமாவதாரங்களையும் த்யானிக்கக்கடவன். ௬௯.

அந்தரீயாமித்யாநமும் அந்த அவதாரத்தின்ஸ்தாநமும்.

ஜேயாந்ராம்ய வஸ்தாஹி விஷ்ணுஸ்ஸர்வகதஸ்யஸை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாத்நர் வேஸம்ரீஹஸவிக்ரஹ || ௭௦.

ஜேயாந்ராம்யம் யவஸ்தாஹி விஷ்ணுஸ்ஸர்வகதஸ்யஸை |

யோஹிஹ்ருத் புண்டரீகாத்நர் வேஸம்ரீஹஸவிக்ரஹ || ௭௧.

தா-ம்.— ஸர்வேஸ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கச் செய்தேயும் பக்தாநுகர்ஹார்த்தமாக பக்தஜனங்களுடைய மார்பின் நடுவிருக்கிற தாமரைமொக்குபோன்ற அவயவத்தில் பெருவிரல் ப்ரமாணம் துவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த அந்தரீயாமியான அவதாரத்தையும் த்யானிக்கக்கடவன். ௭௧.

அநீகாவதாரத்யாநமும் அந்நம்பரியோஜநமும்.

ஸௌஹார்த்யைவ ஸர்வேஸா மரூபாய மஹிநிதி |

ஸுரூபமீஸ்வரஸ்யைவ ஜாந்யாந்ருபாய || ௭௨.

ஸௌலப்யாயைவ ஸர்வேஷா மர்ச்சாயாமிஸந்திதி |

ஸௌரூபமீஸ்வரஸ்யைவ ஜாந்யாந்ருபாயஸ்தத்ருணாநி || ௭௩.

தா-ம் — பக்தியோகத்தினால் அந்தரீயாமியை வேளிக்கையாகிய கையில்லாத ப்ரூடஜங்கபூரம், ஸுலபமாக வேளிக்கூம்பாகிய ஸர்வேஸ்வர

வரன் அர்ச்சாவதாரம் செய்தருளினான். அந்த அர்ச்சாவதாரத்தையும் ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களையும் த்யானிக்கக்கடவன்.

சுக.

விபூதி யோகநியாதம்.

விபூதி யோக நியாதம் ஜாப்ய சூர்ய சஹிதஃ ।

விபூதி யோகஸ்தஸ்யவம் ஜ்ஞாதவ்யஸ் ஸர்வதேவஹிபிஃ ।

தா-ம்.—ஸர்வேஸ்வரன் எந்தெந்த வஸ்துக்களில் விசேஷ ஸாந்தியம் செய்திருக்கிறானோ? அவைகளையும் த்யானிக்கக்கடவன். சுக.

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ॥ 20,

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ।

ஷட்குணஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ॥ 21,

ஷட்குணஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ।

தா-ம்.—பரவாஸுதேவன் ஜ்ஞாதம், சந்திரபலம், ஸூர்யபலம், வீரபலம், தேஜஸ்ஸம், என்கிற ஆறு குணங்களை யுடையவராய் பரமபதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறார். விபூதிங்களில் ஸங்கர்ஷணன், அகிருத்தன், பரத்யும்பன், இம்முறையும் இரண்டிரண்டு குணங்களை யுடையவர்களாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள்.

எயி.

விபூதி யோக நியாதம் ஜாப்ய சூர்ய சஹிதஃ ।

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ॥ 20,

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ।

பரத்யும்பன் நஸ்சாநிருத்தம் ச ததாஸங்கர்ஷணே ஹிபிஃ ॥ 21,

ஜகத்ஸருஷ்டிஸ்திதிஸ்யாக் குர்வதேவ ஜ்ஞாதேவதஃ ।

தா-ம்.—விபூதி யோக நியாதம் ஜாப்ய சூர்ய சஹிதஃ, அகிருத்தன், ஸங்கர்ஷணன் இம்முறையும் வெவ்வேறு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்ஸருஷ்டிஸ்திதிஸ்யாக், குர்வதேவ ஜ்ஞாதேவதஃ, இவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

எக.

விபூதி யோக நியாதம் ஜாப்ய சூர்ய சஹிதஃ ।

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ॥ 22,

பஞ்சமஃ பரமேஸ்வரி வாமுதேவஸ்ய நாமஃ ।

ஜநவாந் பலவாந் லோகாந் த்ரஸேத்யபுஷ்ணோ஽ஹ்யம் || ௨3.

வீவம்ஸ்யஸ்தி ஸிதிலயூந் கரோதிபகவாந்ஸுரி: |

ஐஸ்வர்ய விரியவாந்ஸர்கே ப்ரத்யும்ப: ப்ரத்யபத்யச|| ௨௩.

தேஜஸ்ஸந்தி ஸமாவிஸ்ய ஹயநிருத்தோப்யபாலயத்|
ஜ்ஞாநவாந் பலவாந்லோகாந் க்ரோஸேத்ஸங்கர்ஷ்ணோவ்யயா|| ௨௩.
ஏவம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிவயாந் கரோதிபகவாந் ஹரி:|

தா-ம்.—ப்ரத்யும்பந், ஐஸ்வர்யம், விரியம், இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ஜகத்தாகத் ஸ்ருஷ்டி. ததார். அநிருத்தன், தேஜஸ்ஸம், சக்தி, இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கிறார். ஸங்கர்ஷணன், ஜ்ஞாநம், பலம் இவ்விரண்டு குணங்களை யங்கீகரித்து அழிக்கப் போகிறார். இப்படி ஸர்வோஸ்வரன் தானே மூன்றவதாரங்களை யெடுத்து மூன்றுவ்யாபாரங்களையும் செய்கிறார்.

௨௩. ௨.

ஸுரிஃப்தாநீதம்.

புஷ்ண மீஷம் ருத்ரம் யமம் வருண மீவவ | ௨௪.

புஷ்ண மீஷம் யஸ்து த்ருத்ரம் யஸ்து வருண மீவவ |

ப்ரஹ்மாண மீசம்ருத்ரம்ச யமம்வருணமேவச || ௨௪.

ப்ரஹ்மாஹரதேயஸ்மாத் தஸ்மாத்த ரிரிஹாச்யதே |

தா ம.—ஹரி: என்றால் அழிக்கின்றவன் என்றத்தம். ப்ரீமந் நாராயணன் சதர்மபுரஹ்மாவையும், ருத்ரனையும், யமனையும், வருணனையும், இந்திரனையும், ப்ரளய காலத்தில் அழிக்கிறபடியால் ஹரி: என்கிறபெயரையுடையவராகிறார்.

௨௪. ௨.

வீவ மூ த்ருத்ரம் யஸ்து த்ருத்ரம் யஸ்து வருண மீவவ | ௨௫.

வீவ மூ த்ருத்ரம் யஸ்து த்ருத்ரம் யஸ்து வருண மீவவ |

ஏவ மாத்மஸ்வரூபம்ச ததா சித்ரபமுஸ்ஸத || ௨௫.

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாந்வாபந்தாத்ப்ரமுக்யதே |

தா-ம்.—இவ்விரதமாய் ஜீவாத்மாவையும், ஜடமான சரீரத்தையும், ஸர்வரூபமுள்ளபடி யறிந்தால் இந்த ஸம்ஸாரத்தையவிட்டு நீங்கி மோக்ஷத்தை யடைவான்.

௨௫. ௨.

க்ஷேமம் ஸ்வாஸ்த்யம் பரமமாயுசு ஜகத்பதி: || 21.

அநந்தம் புருஷ ஸ்யகீ பரமபுருஷ சிவம் ப்ரஹ்ம.

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய பிஷ ஧்ருவ: பரமசேதன: || 22.

ஈஸ்வரோபகவான் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஜகத்பதி: || எசு.

அநந்த: புருஷஸ்ஸாக்ஷீ பரமபுருஷமசிவம்ப்ரபு: |

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய பிஷ ஧்ருவ: பரமசேதன: || எஎ.

தா.ம்.—இனி பரமாத்மாவின்னுடைய குணங்களை அறிகைக்காக அவனுடைய குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறான்.—அந்த பரமாத்மா எல்லாவஸ்துக்களையும் தன்னனுடைய ஆஜ்ஞையின்மீதுடக்கிப் பரிபாலனம் பண்ணுகிறார். ஸமஸ்தகல்யாணத்தையெல்லாம் பரிபூர்ணம். எல்லாவஸ்துக்களிலுமெப்போது முள்ளும் வெளியும் வ்யாபித்திருக்கிறார். ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கு மாதாரமானவர். ஜகத்குக்கு ரக்ஷகர். ஸ்வரூபத்திலும் மனவிமையிலுமளவில்லாதவர். ஆஸ்ரிதர்களுடைய அஸ்பமான குணத்தையும் பெரிதாகக்கொள்ளுகிறவர். ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஒரே காலத்தில் ப்ரஹ்மக்ஷமாகப்பார்க்கிறவர். ஆஸ்ரிதர்களுக்களை வருத்தி பண்ணிவைக்கிறவர். மங்களகரமானவர். ஸமர்த்தர். ப்ரஹ்மாவிற்கு அந்தர்யாமி. தேஜஸ்வியான ஸூர்யனுக்கு அந்தர்யாமி. உத்தமமான ஸ்தானத்தையடைந்தவர். ஜ்ஞாநமுடையவர்களில் ஸ்வேஷ்டம். எஎ.

நாமாயாஸ்வஸ்த்யம் பரமமாயுசு ஜகத்பதி: ||

மஹிமாம் பரமபுருஷம் ப்ரஹ்ம ஸ்வாஸ்த்யம் ப்ரஹ்ம || 23.

காராயணஸ்ஸர்வத: பரமபுருஷாத்மா ப்ரஹ்ம ||

மஹிமாம் பரமபுருஷம் ப்ரஹ்ம ஸ்வாஸ்த்யம் ப்ரஹ்ம || எஅ.

தா.ம்.—அந்த பரமாத்மா எல்லாவஸ்து மடையதக்கவருமாய் எல்லாவஸ்துக்களையெல்லாம் விபித்திக்குக் கொள்ளுகிறவருமானவர். எங்குமுள்ளவர். தேஜஸ்வியானவராய் அந்தி முதலியவர்களுக்கும் தேஜஸ்வியைக் கொடுத்தப்ரஹ்மசிவிக்ஷயாஸ்யகிதமஹாதேஜஸ்விஜகத்க்ஷேமகர்ப்பஸ்ய பிஷ ஧்ருவ: பரமசேதன: ஸ்வாத்மாவிற்கும் ஸ்வேஷ்டமானவர். மஹத்தான ஜ்ஞாநபுத்தையுடையவர். எல்லாவஸ்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்குகிறவர். அந்தர்யாமி. அந்தர்யாமியானவர். எப்போதும் ஸூர்யமாயிருக்கிறவர். ப்ரஹ்மனை ஸம்மார்க்கத்தில் ப்ரேஷணம்செய்கிறவர். ப்ரஹ்மனை ஆரத்திய நியமம் ரக்ஷிக்கிறவர். எஅ.

అగ్ని ర్యమః పతి ర్యజ్ఞో వాయు స్సోమ స్తథా మృతః!

హిరణ్మయ స్సపరశ్చ తాక్షోక్ పేదమయ స్త్రయా॥ ౭౯.

அக்கிரமபதிர்யஜ்ஜீநா வாயுஸ்ஸீஸாமஸ்ததாம்நதஃ|

ஹிரண்மயஸ்ஸ-பார்ணஸ் தார்சுத்தியோவேதமபஸ்தரயி|| என

தா-ம். அந்த பரமாத்மா உத்தமமான லோகங்களை யடைவிப்
பிச்சிறுவர். பாபிகளைத் தண்டிக்கிறவர். ஜநங்களுக்கு அந்நம் முதலி
யவைகளைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறவர். ஸமஸ்தயஜ்ஞங்களினுடைய ராஜிக்
கத்தருந்தவர். எங்கும் வ்பாபிக்கிறவர். மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறவர்.
அழிவிஸ்ஸாதவர். காந்தியையுடையவர். ஆஸ்ரிதர் மனோரதங்களைப்
பூரணம் பண்ணுகிறவர். கருத்மானுக் கந்தர்யாமி. வேதங்களினுல்
ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறவர். வேதபுருஷனுக்கு அந்தர்யாமியா
யானவர்.

బ్రహ్మణ్యో బ్రహ్మవిద్యహుః బ్రహ్మసస్యతి రేవచ।

మిత్ర స్పృహ సత్తా ధర్మ శూచి ర్వాచస్పతిః కవిః॥ ౮౦.

ப்ரஹ்மண யோப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மாப்ரஹ்மண ஸ்பதிரேவச|

மித்ரஸ்ஸத்யஸ்ததாதர்மஸ்யா-சிர்வாசஸ்தி: கவி: || ௮௦.

தா-ம்.—வைதிக கர்மங்களில் பூஜிக்கத்தக்கவர். வேதத்தின் வாஸ்தவார்த்தத்தை யறிந்தவர். பெரிய ப்ரபாவத்தையுடையவர். சதுர்முகப்ரஹ்மாவுக்கும் ரக்ஷகர். ஜநங்களிடத்தில் ப்ரீதியுடையவர். விகாரமின்றி எப்போது மொருபடியாயிருக்கிறவர். ஜகத்துக்கு ஆதாரமானவர். கபடம் முதலியதோஷங்களில்லாதவர். ஸமஸ்தவாந் தூக்களுக்கு மர்த்தமாயிருக்கிறவர். மரஸ்ஸு உருகும்படி சாதாயமாய் வார்த்தை சொல்லுகிறவர்.

அஃ.

ఎవరూ దీని నామాని వె ది కాని జగత్తు లే!

దేవానామపి నామాని విష్ణో శ్రీశస్యై వై విభోః॥ ౮౦.

వాచకాని భవశ్చైవ తత్రతత్ర వివక్షయా॥

నారాయణాదినామోని త్వస్యేషాం కుశ్రచి న్నతు॥ ౮౨.

ஏவமா தீநீநாமாநி வைதுகாநி ஜகத்பதேத|

தேவானா மபிநாமாநி விஷ்ணோஸ்ஸரீசஸ்யவைவிபோஃ|| ௨௫௧

வாசகாபிபவந்தீயவ தத்ரதத்ரவீவஷ்யா||

காராயணத் தாமாதி த்வக்யேஷாம் குத்ரசிந்தது|| அஉ.

தா-ம்.—இவைமுதலாக வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிற நாமங் களும், தேவர்களுக்கு வாசகமான இத்தரன் அக்கிரி முதலிய நாமங் களும் ஜகத்பதியாய் ஸர்வவ்யாபகஞான ஸ்ரியேபதியையே பரதிபாதிக்கின மன. ஸ்ரியேபதிக்குவாசகமாகில் இத்தரன் முதலிய சப்தங்கள் ஆத் தந்த தேவர்களைச் சொல்லுகிறதெப்படியெனில்; இவரிடத்திலுண் டான குணங்களினைக்கேச மவர்களிடத்திலிருக்கிறபடியால் அத்த குணத்துக்கு வாசகமான சப்தங்களினால் அவர்கள் சொல்லப்படுகிறா் கள். அதாவது—இத்தரன் என்றால் ஐஸ்வர்யத்தை அபுடையவன் என்றத் தம். அந்தபதம் பரிபூர்ணமான ஐஸ்வர்யத்தை அபுடைய ஸ்ரியேபதி யையே முக்யமாகவும் அல்பமான ஐஸ்வர்யத்தை அபுடைய இத்தரனை கெனனமாகவும் சொல்லுகிறது. பாராயணன் முதலிய பாமங்கள் ஸ்ரியேபதியைமொழிய மீவறு தேவர்களை எவ்விதத்திலும் சொல்ல மாட்டார்.

272.

అంకితః పుణితిః శ్శబ్దః సామాన్యస్య భవన్తి యే ।

తస్మాత్ భగవం నిష్కమః పరమో యోగ స తిశ్యుః ౫౩॥

பெளதிகா வைதிகாஸ்தா நாமாப்யஸ்ய பவந்திவா

தஸ்மா, தது || கவாந்திந்தாயு பதமா தமா ஸகஸ்வர || . 25.

[illegible]

۱۲۰

[illegible]

५४॥

ஸ்வரூப மீஸ்வரஸ்தையவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமா: |
ஸ்வரூபகுண ஸ்ஸ்வரீயம் விஜ்ஞேயம் பரமாத்மக: || அச.

தா-ம்.—ருஷிகளே! இவ்விதமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும்,
குணங்களையும், ஸ்ஸ்வரீயத்தையும் அறியக்கடவன். அச.

ஸ்வபஞ்ச ஸ்ஸ்வீய ஜ்ஞேய ஸ்ஸ்வரீயம் |
ஸம்பந்த ஆத்மஜ்ஞேய ஸ்ஸ்வரீயஸ்வரூபமீஸ்வர: |
தா-ம்.—தனக்கும் ஸ்ஸ்வரூபத்தையும் உண்டான ஸம்பந்தத்தையும்
தயாரிக்கக்கடவன். அசு.

கிருவஷ்டாஷ்டரத்தி வரீத்தாநஸந்தாந கீராமீ. |
அகாரவாயுஸ்யவஹ் ஸ்ஸ்வீய ஸ்ஸ்வரீயம் | ௫-
ஸவாபி மஸகஸ்தா ஸ்ஸ்வரீய ஸ்ஸ்வீயம் |
ஸிஸ்தாநாஸ்யஸ்யைவ ஜ்ஞேய ஸ்ஸ்வரீயம் கரவாஸ்யம் | ௬-
மஸ்தாஸ்தாபி ஸ்ஸ்வீய ஸ்ஸ்வரீயம் | ௭-
அகாரவாயுஸ்யவஹ் ஸ்ஸ்வீய ஸ்ஸ்வரீயம் | ௮-
ஸவாபி மஸகஸ்தா ஸ்ஸ்வரீய ஸ்ஸ்வீயம் | ௯-
ஸிஸ்தாநாஸ்யஸ்யைவ ஜ்ஞேய ஸ்ஸ்வரீயம் | ௧௦-
மஸ்தாஸ்தாபி ஸ்ஸ்வீய ஸ்ஸ்வரீயம் | ௧௧-

தா-ம்.—கிருவஷ்டாஷ்டரம் ஓம் - நம: - நாராயண - என்கிற
மூன்று பதங்கள் கூடிவிருக்கும். அதில் முதல்பதமான ஓம் என்கிற
அ, உ, ம், என்கிற மூன்றகூற்றங்களோடு கூடிவிருக்கும். அ-...என்
பதற்கு ஸர்வோஸ்வரன்பொருட்டு என்று, உ-...என்பதற்கு அவன்
பொருட்டே, வேடுகுருவானுக்கல்லென்கிற அவதாரணமும், ம்—
என்பதற்கு ஜீவனுநான் என்றும் அர்த்தங்கள். ஜடான இத்த
சரீரத்தைக்காட்டி, ஓம் மீவாய்ஜ்ஞாதஸ்வரூபனான நான் ஸகலஜகத்
ததும் காரணமான ஸ்ரீமகநாராயணனுக்கே சேஷபுகள்; வேடுகுருவ
ருக்கும் சேஷபுகளல்லன் என்று பரணவத்தினர்த்தம். இரண்டாவ
து பதமான “மஸ” என்பதை ஆவ்ருத்திசெய்துகொள்ளவும். அதி
ல் ஒன்று நம:—என்று ஒருபதமாயும், மற்றொன்று நம:—என்று
இரண்டிபதமாய்விருக்கும். மம்—என்பதற்கு காரணம் என்று,
ம:—என்பதற்கு என்னுடையது என்று, உ—என்பதற்கு ஆன்று

என்றும் அர்த்தங்கள். என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு கரணகர்த்தாவ
ன்று (என்னிஷ்டப்படிநான் ஒருகாரியம் செய்யத்தக்கவனுல்லன்)
ஈஸ்வரனுக்குப்பராதந்த்ரஸ்யஅவன் செய்கபடிபோல என்னிருக்கக்கடவன்
என்று கம்பதத்துக்கு அர்த்தம். (முன்னாவது பதமான நாராயணபத
த்துக்கு ப்ராப்யனென்றும், ப்ராபகனென்னும், அதன் பிறகுள்ள
ஆய—என்கிற சதுர்த்திக்குக்கைங்கல்யமும் அர்த்தங்கள். எனக்கு
ப்ராப்யனாயும் ப்ராபகனாயுமிருக்கிற ப்ரீமம் நாராயணனுக்கே எப்போ
தும் வைங்கல்யம் செய்யக்கடவேன் என்று நாராயணை—என்பதற்கு
அர்த்தம். ஆக இந்தத்திரும்த்தார்த்தத்தைப் ப்ரீயவண்ணவன் உதயத்தி
லெழுந்திருந்து அருஸந்திக்கக்கடவன்.

ఇత్యాశ్చైశ్వరయో దూపం ప్లాత్యా మస్త్ర)కం ప్రియం॥ ౮౭॥

స్వరూప దూతాత్మక జ్ఞాత్వా తస్యైవ తిథిమేవోద్భవ్యమానా

இக்கார்த்திகேயஸ்வராயாசுரமும் இப்போதவாமகம் 25 ஸரமகத்தாயிற்று. 244.
ஸ்வரூபமாத்மேஷா இப்போதவா ததவந்தித்திமேஷாபீயத்தவ்யாந்

[illegible]

సర్వేశ్వరునితా నిత్య సర్వ ౩౦ జగత్ ప్రయాణం ౧౦౦

ପି. ଶ୍ରୀନିବାସୀୟର ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଲ୍ଲେଖ : ପୃଷ୍ଠା ୧୫୫ ।

అయినచో, అది (3) యొక్క సమానమైనదిగా ఉంటుంది. అందుచేత

శివరాత్రి తీర్థం చక్కల" ప్రతిజ్ఞామృతం వాటిల్లును.

ప్రియం నామ హృదయే స్యాద్యతే చింతనాత్మనే || ౯౩

అప్పుడు చిత్తమంతా పాపములను విడిచి వేరొక పాపమును చేయును.

မိမိတို့အားလုံးက အတူတူပင် အသုံးပြုကြသော အရာများကို အတူတူပင် အသုံးပြုကြသည်။ ။

செய்யுதுவாய்வு எழுத்து எழுத்து சிறப்பும் முற்றும் முற்றும்

மேலே உள்ளவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது. 1991-92-ல்

2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100

Handwritten: *Handwritten text, possibly a signature or date, mostly illegible.*

தா-ம்.—பகவத்கைகங்கர்ய ஸ்ரபமாகக் கர்மயோகம் முதலியவை
களை அதுஷ்டிகக்ஞ்சந்தியில்லாதவன், பரமாத்மப்ரீத்யர்த்தமாக மேல்
சொல்லப்போகிற நிக்யகர்மங்களை யதுஷ்டிகக்ஞகடவன். அதாவது
உதயத்நிலைநிற்கிநுந்து தேகபாணையை நிவ்ருத்தி பண்ணிக்கொ
ண்டு சொஸத்ததைக் கர்மமாகச் செய்துகொண்டு கைகால்களை யலம்
பிப் பின்படி ஆசமகம்செய்யவேண்டியது. கூரு.

தேஹஸ்யநம் ப்ரஹ்மீதே த்நஹ்வநபூர்வகம் |

க்யுதாஸ்யமஷ்டாஸ்யநம் த்ரபயந்நித்யவதா || ௪௪ ||

ஸகாபீனம் ஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் |

ஸ்த்ரபயாஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் || ௪௫ ||

ததஸ்ஸநாநம் ப்ரஹ்மீதே த்நஹ்வநபூர்வகம் |

க்யுதாஸ்யமஷ்டாஸ்யநம் த்ரபயந்நித்யவதா || ௪௬ ||

ஸகொபிகம் தொதவஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் |

ஸ்த்ரபயாஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் || ௪௭ ||

தா-ம்.—பின்படித்ததாவதம்செய்து ஸகாநம்பண்ணி * அகமர்
ஷணமென்றெற மக்த்ரங்களைச் சொல்லி ஸகாநம்பண்ணி விதவாதித்ருதர்
பணத்ததைச் செய்து, கொபிகம், வொண்வஸ்த்ரம், வத்த்ரபயம், இவை
களையுடுத்து, வொண்மருத்தியாகவியைப் பரகாசமாக வஸித்யாஹ்
ததவஸித்யாஹ்வஸ்த்ரம்.

ததஸ்ஸநாநம் ப்ரஹ்மீதே த்நஹ்வநபூர்வகம் |

க்யுதாஸ்யமஷ்டாஸ்யநம் த்ரபயந்நித்யவதா || ௪௮ ||

ஸகாபீனம் ஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் |

ஸ்த்ரபயாஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் || ௪௯ ||

பவத்தாஸ்யநம் ப்ரஹ்மீதே த்நஹ்வநபூர்வகம் |

க்யுதாஸ்யமஷ்டாஸ்யநம் த்ரபயந்நித்யவதா || ௫௦ ||

ஸகொபிகம் தொதவஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் |

ஸ்த்ரபயாஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் || ௫௧ ||

தா-ம்.—இவ்வாறு வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் செய்து

பவத்தாஸ்யநம் ப்ரஹ்மீதே த்நஹ்வநபூர்வகம் |

க்யுதாஸ்யமஷ்டாஸ்யநம் த்ரபயந்நித்யவதா || ௫௨ ||

ஸகொபிகம் தொதவஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் |

ஸ்த்ரபயாஹ்வஸ்த்ரம் வஸித்யாஹ் த்ரபயகம் || ௫௩ ||

வந்தமெய்து, ஸாவித்ரி மந்தரத்தினால் ஸ-லாபமண்டலத்தில் ஸ-வாந்நமயமாண விக்ரஹத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரீமக் காராயணனை தயாகம்பண்ணிப் ப்ரதக்ஷிணம்செய்து, புஷ்பம் அக்ஷதைக் கொண்டு கூடிய ஜலத்தையெடுத்துப் பரமாத்மாவை யுத்தேசித்து அர்த்தம் கொடுக்கவேண்டியது, ௯௭.

ஐசு நஸ்ய க்யஸம் கஸ்ய சுஸுதந் சுயதேய்யம் |

ஸுஹ்ய வா வாசஸ்ய ஸாஸுஸ்ய மாவிகேத் || ௯௮ ||

ஜப்த்வாகத்வாக் நஹம்கத்வாஸம்ஸ்துவக்ஸம்யதேத்தரியஃ |

ப்ரக்ஷாஸ்யபாத்ரவாசம்யபூஜாமண்டலமாவிசேத் || ௯௮.

தர்ம-பின்பு காயத்தியை ஜபித்துப் பரமாத்மாவை ஸ்தோத்ரம்செய்து மெஸ்கரித்து க்ருஹத்திற்குச்சென்று ஜிதேத்தரியனாயிருந்து கைகால்சுளையலம்பி ஆசமம்செய்து பகவதாராதகம் செய்தும் ஸ்தாநத்தில் (பெருமான் ஸந்நிதியில்) ப்ரவேசிக்கக்கடவன். ௯௮.

ஸுஸத்ருதம் ஸுஸம் ரம்யம் ஸுஸமீபாதிசீரீதம் |

விகாஸை புஷ்பமாலாபூஜ்ய ஸ்ரீமலபூஜஸம் || ௯௯ ||

ஸுஸத்த்ருதம்ஸுபம்ரம்யம் தூபதீபாதிசோபிதம் |

விதானை புஷ்பமாலாத்ரையஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம் || ௯௯.

தர்ம-பின்பு அத்தனைநிதியாய் குப்பையிலிராமல் சோதித்து ஜலத்தினுலலம்பி மங்களகரமாய் மழகாய் மிருக்கும்படி. தேவ மிட்டுத் திருவிளக்கேற்றிப் பரிமாங்கமழும்படி தூபம்சேர்த்து மேல்கட்டுகளினாலும் புஷ்பங்களினாலுமலங்கரிக்கக்கடவன். ௯௯.

தத்ரேஹமஸுஸோபாப்யம் ரம்யாம்பரமகோஹரம் |

ஸம்யகாஸ்தீர்பர்பயங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுமாவஹம் || ௧௦௦ ||

தத்ரேஹமஸுஸோபாப்யம் ரம்யாம்பரமகோஹரம் |

ஸம்யகாஸ்தீர்பர்பயங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுமாவஹம் || ௧௦௦ ||

தத்ரேஹமஸுஸோபாப்யம் ரம்யாம்பரமகோஹரம் |

ஸம்யகாஸ்தீர்பர்பயங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுமாவஹம் || ௧௦௦ ||

தத்ரேஹமஸுஸோபாப்யம் ரம்யாம்பரமகோஹரம் |

ஸம்யகாஸ்தீர்பர்பயங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுமாவஹம் || ௧௦௦ ||

தத்ரேஹமஸுஸோபாப்யம் ரம்யாம்பரமகோஹரம் |

ஸம்யகாஸ்தீர்பர்பயங்கம் சித்ரம்ரம்யம்ஸுமாவஹம் || ௧௦௦ ||

தஸ்மிக்திவேஸ்யஸ்யஸக்ஷமீசம் நமாத்ருஷ்டம்பரபூஜயேத் |

தா-ம்.—அங்கு ஸுவர்ணமயமாய், உயர்ந்த வஸ்துந் தனை யுடையதாய், பார்வைக்கும் மகஸ்ஸுக்கும் ஆந்தரஜனாமாய் விசித்ரமான ஆஸகமிட்டு அதில் பகவானொழிந்தருளியிருக்கும் விம்ஹாஸநத்தைக் கால்கள் போல் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற தர்மஸ்முதையினர்களை அர்ச்சித்த, அளவிகளும் புஷ்பங்களும் காண்கு பக்தத்திலுமிறைந்து அழகியதாரிருக்கிற விம்ஹாஸகத்தின் மேல் வசுதேவஸமேதனான ப்ரீமநாராயணனை எழுந்தருள்பண்ணித் திருவாராதம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது. கருவு.

ఉపవిశ్వా ససే సమ్యక్ కౌ-శేకాష్టాయసే : పా || ౧౦.౦||

ప్రాణాయామశ్రయం కృత్వా పత్యాన్నిసం సహజేంద్రేణ

உ. ப. விஸ்வநாதன் இயற்றியது. சென்னை 99 ல் பதிப்பு. 1954. 11 பக்கங்கள்.

பிரதம அமைச்சர் அலுவலகம், சென்னை

தூ-ம்.- பின்பு தான் தப்பாது கத்தி வாயைச் சிறுத்துக் கொண்டு
வந்து உட்கார்ந்து நின்று பார்ப்பது போலக் காணப்படும். அகத்தாமத் தயை
மந்தரத்தினால் நெருங்கியுள்ள மக்களிடமிருந்து விலக்கு வன்மை.

పట్నం చింతామణి పాఠశాల పట్నం శాఖ నెంబర్ ౧౦౩౧

మూర్ఖుడే నేనని తెలుసుకొనినానంటే

భిక్షువుల రక్షణకు వేరే చర్యలు తీసుకోవాలని ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

అంబేద్కర్ బహుశా అత్యంత సామర్థ్యవంతులైన వ్యక్తులలో ఒకరు.

॥ कुं ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1948年11月10日 星期日 晴 11月10日 星期日 晴

1. 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1940年12月1日 星期日 晴 12月1日 星期日 晴

[illegible]

(க) கடுவிரல், (ச) மோதிரவிரல், (ரு) சின்னவிரல், (சா) உள்ளங்கை புற
நகைகள், இவைகளில் கரையாஸ்தையும், (க) ஹிருதயம், (உ) சிரஸ்
ஸம், (ங) குமீடி, (சா) கண், (ரு) புஜம், (சா) கண்ணீர்ச் சுழலும் ஆகிய
இந்த விடங்களில் அங்கந்யாஸத்தையும் செய்து, த்வயமந்தரத்திலு
ள்ள இருப்பத்தைத் து அக்ஷரங்களை (க) சிரஸ்ஸம், (உ) நெற்றிக்கட்டு,
(ங-ச) இரண்டு கண்கள், (ரு-சா) இரண்டு மூக்குகள், (எ-அ) இரண்டு
காதுகள், (கா) வாய், (கர-கக) இரண்டு புஜங்கள், (கஉ) மார்பு, (கங-
கச) இரண்டு ஸ்தனங்கள், (கரு) கொப்பூழ், (ககா) முதுகு, (கஎ) இடு
ப்புக்குமுன்பாகம், (கஅ-கக) இரண்டு இடுப்புக்கள், (உஉ-உங) இர
ண்டு துடைகள், (உஉ-உங) இரண்டு முழங்கால்கள், (உசா-உரு) இர
ண்டு பாதங்கள், ஆகிய இருபத்தைத் து இடங்களிலும் க்ராமமாக ந்யா
ஸம் செய்யவேண்டியது.

పశ్చాత్తాపనిషదాం న్యా సంతతస్త్రైరుపవిన్యసేత్ |

పరే వ్యోమ్న స్థితం దేవం శ్రీభూమిభ్యాం చ నీళయా॥ ౧౦౬

తత్రావాహ్య పరం వ్యోమ సవిమానం సమర్థమ్।

వీతంచ నాగపర్యజ్ఞం తత్రాసీనం శ్రియా సహ॥ ౧౦౭॥

చతుర్ముఖం సుందరార్జుం శశ్వచక్రగదాధరమ్ ।

వామాజ్ఞస్థశ్చియోపేత మర్చయే దచ్యుతం బుధః॥ ౧౦౮॥

ఆవాహ్య ముద్రయా సమ్య గాసనం చ నివేదయేత్ ।

பஞ்சோபநிஷதாம்ந்யாஸம் தம்மந்த்நாநுபவிந்யஸேத் |
பரேவ்யோம்நிஸ்திதம்மேதவம் ஸ்ரீபூமிபாயாஞ்சநீஸயா || ௧௦ ||

ததிராவுற்றியபரம்வ்யோம ஸவிமாகம்ஸம்ஸ்யம்|
 ஸீடஞ்சநாகபாயங்கம் ததிராஸீமம்ஸீரியாஸுறம்|

சதுர்புஜம்ஸ் ஸந்தராக்ம் சங்கசக்ரகதாத்ரம்|
வாமாங்கல் தஸ்ரியோபேத மர்ச்சயேதாதிபதி|| க.அ.

ஆவாஹ்யமுத்ரயாஸம்யகாஸநஞ்சநிலேதயேதி

தா-ம.—பஞ்சோபசிஷந்மந்த்ரங்களினால் பஞ்சோபசிஷத்திற்குக்
ஞானடய ந்யாஸத்தை பகவத்விக்ரஹத்திற்செய்து, பரமபதத்தில் ப்ரீ
கூமிரீளாதேவீஸமேதனும் கிரவதிகஸௌந்தர்யாயுட்குறும் திருவநம்
தாழ்வான் மேல்விற்றிநுக்கும் ப்ரீமந்தராயணனை, திருவநத்தாய்வா
ன், திவ்யஸி பஹாஸநம், திருமாமணிமண்டபம், திவ்யவிமாயர், பரம

பதம், இவைகளுடன்கூட அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலாவாய்
கம் செய்து, காங்குதிருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமோ
தகீ என்ஈற ஈகாத, ஆகிய இந்த திவ்யாயுதங்கள், ஸுந்தரமான திவ்
யமங்கள் விக்ரஹம் இவைகளையுடையவராய், இடதுமடிப்பின்பு
தருளியிருக்கிற சமீபஹாலக்ஷ்மியை யுடையவரான ச்ரீமந்தாராயண
னுக்குத் திருவாராதகம் செய்யவேண்டும். அப்பொழுது முத்திஸ்
முத்ரரயினு லாவாஹம் செய்து பின்பு அஸநம் ஸமர்ப்பிக்கவே
ண்டும்.

கரு.அ.ந்.

(பஞ்சோப நிஷத்தாக்களாவன—பரமேஷ்டி, புருஷன், வீஸ்வம், நிவ்ருத்தம், ஸர்வம் என்று பெயரையுடைய பசவாணுடைய ஐந்து சக்திகள், பஞ்சோப நிஷத்தம் தாங்களாவன—ஷெளம் நம: பராயபரமேஷ்ட்பாத்தமே வானஸுதேவாய நம: , யாம் நம: பராயபுருஷாத்மே ஸங்கர்ஷணாய நம: , ராம் நம: பராயசிவாத்மே ப்ரத்யுமநாய நம: , வாம் நம: பராய நிவ்ருத்தாத்மே அநிருத்தாய நம: , ஸாம் நம: பராய ஸர்வாத்மே பூரீமதேகாராயணாய நம: என்பவைகள், ஆவா ஹிநீ, ஸ்தாபிநீ, ஸந்திதாபிநீ, முதலியவைகளும், சக்ரமுத்தர, சங்க முத்தர முதலியவைகளும் முதல்கள். இவைகளின் ஸ்வரூபம் ஷுருவர்தேநிஸ் காட்டித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாகாகையால் இங்கு எழுதப்பட்டவில்லை).

అర్చయిత్వాగురూస్ సర్వాన్ వీరస్యై తరపార్కృతః ||౧౦౯||

హరి మధ్యస్థుడే త్వశ్చిదర్శనపాద్యాదిభి ర్నరః

ஆர்ச்சுயிர்க்குவாகுநகர்வாய் (பீடஸ்)பாத்தபாபார்வது|| கரும.

ஹரிமஹேச்சுசயேத்யம்பஸ்சா தூர்வபாத்தயாதிரிநரஃ |

தர-ம்.—தினா வியப் றாறா னவ த்துக்கு இட தபத்சத்தி னு த்ருவசார யர்க ளைக்கு ஆஸை ம ஸமர்ப்பித்தித் திருவாராதகம்'வெத்து, நின்பு ஆர்த்தம் பாதுரம் மதவியபாவகவெருந ஸ்ரீமத்காரபணை யாதநி க்தகக் கவன்.

 $A(t, f_{\text{in}}, v)$

స్వహృదే పూరణే గుర్-మృగ గన్ధపుష్ప యుతామృతా॥౧౦౦॥

సంపూర్ణ రక్షణ కోయిన అప్పుపాత్రలో పడ్డాడు!

ఏలా చట్టసభాపక్షాన్ని సామ్రాజ్య విప్లవం ౧౧౧

ஸ்வவாமேபூரயோத்தூம்பம் கந்தபுர்ப்புத்தாம்புரா|| கக௦.

ஸம்பூர்யதஸ்யதோயேந லக்ருபாத்ராணிபஞ்சச||

பலாசந்தககர்பூர கோஷ்டாந் பாதத்வோஷாவிக்கயேஸத்|| கக௧.

தா-ம்.—தண்ணுடைய இடனபங்கத்தில் பரிசுத்தமான தீர்த்தம் நிறைத்ததும்புத்வைதவைத்து அந்நில் சந்தனம் புஷ்பம் முதலான வாஸனைத்ரவ்யங்களைச்சேர்த்து, அந்த தீர்த்தத்தினால் ஐந்து வட்டில்களை நிறைத்து அவைகளில் எலக்காய், சந்தனம், பஞ்சைக்கற்பூரம், கோஷ்டிமாஞ்சரி, இவைகளைச் சேர்க்கவேண்டியது. கக௧.

அப்வா ஸ்ரீஸீகத்ரே நமஸு ஸ்ரீஸு ஸூரஸீகம் |

ஆர்ஜுன ஸாந்யஸ்தகா ஸாமம்ஸு ஸ்ரீ ஸீவ நிபேதஸீகம் || ௧௦௨ ||

அதவாதுளஸீபத்ரம் தத்வாமநத்தோணபூஜயேத்||

அர்க்யம்பாபாத்யந்ததாசாமம் மந்த்ரோஜைவநிவேதயேத் ||

தா-ம்.—அதவாஸூகத்ரவ்யங்கனில்லாவிடில் துளஸீதளத்தைச் சேர்க்கவும், பின்பு அந்த பாத்ரங்களைத் தவ்யத்தினால் மந்தரித்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினால் அர்க்யம், பாத்யம், ஆசாமம், இவைகளை மந்த்ரத்தைச்சொல்லி பகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. கக௨.

நமஸு ஸ்ரீஸீவஸாமம் ஸீவ ஜலம் ஸ்ரீஸுஜலம் ஸீகா |

தத்யாத்ரபாத்யாசாந்தஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம்ததா |

தா-ம்.—தந்ததாவதம், ஸீகாமம் முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரங் களிலும் அர்க்யபாத்ய ஆசாமங்களும், ஒரு விடுபுஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக் கொடுப்பவேண்டியது. கக௩.

நிபேத்ய ஸூஸீகேதக ஸ்ரீஸுஜலம் ஸூரஸீகம் || ௧௦௩ ||

ஸூபயே ந்ந்ரூரஜேந ஸூரே ரிஷ்டபுரூஷ்டே |

ஊஸ்ய ரஸம் பஸ்யாந்ரீக க்ருத்ய ஸூப்ய ஸீகே || ௧௦௪ ||

நிபூ ரூபயைத்ரூபம் நமஸு ஸாமஸீகம் |

நிவேஸ்யஸீகாநிதேத வைலாப்யஞ்சகபூர்வாகம் | கக௪.

ஸ்ரீபயோக்மந்த்ராத்நேத ஸூகிதைந் விஷ்டந்ருபகாசஸை ||

உத்வாரதநம்சந்ததாத்ஸைய த்ரூத்வாஸீகாப்யகஸாப்யஸீகம் || கக௫.

தீஸபர்நீபாஜயித்வாது தத்யாதாசமஹோதகம்]

தா-ம்.—பின்பு திருமஞ்சந வேதிகையில் எழுந்தருளப்பண்ணி
தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்தகம் நெல்லிக்காய் முதலானவைக
ளால் திருமேனியைச் சேர்த்தித்து, வாஸரை சேர்த்தஜலத்தினால் ப்ரீ
மந்நாராயணனுடைய ப்ரபாவத்தைச் சொல்லுகிற புருஷஸூக்தம்
முதலிய மந்த்ரங்களையும் த்வயத்தையு மனுஸந்தித்ஸுக் கொண்டு திரு
மஞ்சநம்செய்து கடைசியில் மங்களாரத்திலும் ஆசமனமும் ஸமர்ப்
பிக்கக்கூடவன்.

ககசுற.

வஸ்தரம்குபதரம்தத்வா தலதலராசமநீயகம் || ௧௧௫ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௬ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௭ ||

ககரு.

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௮ ||

தா-ம்.—அகத்தாம் திருப்பரியட்டம் ஸமர்ப்பித்து, ஆசமநீயம்
ஸமர்ப்பித்து, உபவிதம் ஸமர்ப்பித்து, மதுபர்க்கண்டருளப்பண்ண
வேண்டும்.

ககருறி.

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௧௯ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௦ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௧ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௨ ||

ககசு.

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௩ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௪ ||

தா-ம்.—திருவாராவம், பரிமளம்சேர்த்த சந்தகம், பரிமளமு
டைய அகேகவிதமான புஷ்பமாலங்கள், தூபம், தீபம், இவைகளை
ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாதம், பாகஸம், திருப்பலியாகம் முதலானவை
களையும், பழம் அல்லவகாமிக்கோபம் அமுது திசெச்சமம் பண்ணவேண்
பது.

ககசு.

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௫ ||

தத்யாதாசமஹோதகம் தத்யாதாசமநீயகம் || ௧௨௬ ||

பரிணீயநமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வாஸ்துதிபிரேவச |

திஸைபர்நீராஜநம்க்ருத்வா ஸாமநோஞ்ஜலிகார்சயேத் || ககஅ.

தா-ம்.—பின்பு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பிதந்தாமுதலிய ஸ்தோத்ரங்களை அர்த்தாறுஸ்தாரத்துடன் அறு ஸந்தித்து மங்களாரத்தி ஸமர்ப்பித்து, இரண்டுஸ்தகளிலும் புஷ்டங் களை ஏடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககஅ.

संयुक्तैः पञ्चरात्रं मन्त्रैः ।

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரேண சமய காந்தனம் ஹரி || ௧௦௬ ||

ஸர்வாக்ருர்வீதோபசாராக் மந்த்ராத்நேகதேசிக |

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரேண பி ஸம்யகாராதநம்ஹரே || ககக

தா-ம்.—பகவதாராதத்தில் திருமந்த்ரத்தினுலாவது, த்வயத் தினுலாவது ஸமஸ்தோபசாரங்களை யும் ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன். ககக.

वपुत्रिकामुष्पयां पूजयेद् द्विषः ।

அமுயா யப்ய ஹவஸ்யந்நயவீ ஸ்ரீலீபிவா || ௧௦௭ ||

அப்யை ஸ்நஸா ஹ்யத்ய ஹம் சமய ஸ்யாதிமான் ।

ஏவம்த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத்விதிவத்தரிம் |

அர்ச்சாயாயத்யபாவஸஸ்யாத்ந்ருதயேஸ்தண் டிலேபிவா || ௧௦௮.

அர்ச்சயேக்மநஸாத்யாத்வா ஹரிம்ஸம்யக்ஸமாதிமாந் |

தா-ம் — இவ்விதமாய் உதயம், மத்யாஹ்நம், ஸாயங்காலம் இம் மூன்றுகாலங்களிலும் அர்ச்சாவிக்ரஹத்தில் ஸ்ரீமந்காராயணனை ஆ ராதிக்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக்ரஹமில்லாவிடில் மகஸஸில் த்யாகம் செய்யக்கடவன். அல்லது, புல்முதலியானவையில்லாத ப்ரதேசத்தில் வி க்ரஹத்தை யெழுதி அதில்பகவானை த்யாகம் செய்யக்கட வன். ௧௦௮

अष्टोत्तरशतं वा शतमष्टोत्तरं वा ।

அஸ்துவிந்த்ஷதஸ்யை மந்ருத்யுமஸ்த்ரஸி ।

அஷ்டோத்தரஸஸம்ஸாரவா சதமஷ்டோத்தரத்துவா || ௧௦௯.

அஷ்டாவிம்சத்திருத்தேவாவா மந்த்ராத்நமநுஸ்மரத் |

தாம்.—திருவாராதனம் செய்கபின் ஆயிரத்தெட்டுத்தரமாவது
நூற்றெட்டுத் தரமாவது, இருபத்தெட்டுத் தரமாவது, தவாரமத்தரத்
தைஜமம்செய்யக்கடவன். சுரு. ௩. ௩.

ద్వయూత్ప రణో మన్త్రో సాస్తి సర్వ ప్రదో వృణామి ॥ ౧౨౨ ॥

యస్యోచ్చారణమత్రేణ సర్వస్థితి మవాఘ్నయాత్ ॥ ౧.౨౩॥

ద్వయార్థరహితం విప్రం దూరతః పరివర్జయేత్ ।

தவயாத்மரதரோமந்த்ரோ காஸ்திஸர்வம்ரதோக்ருஷம்|| ௧௨௨||

யாஸ்யோச்சாரணமாத்தேண ஸர்வஸித்திமவாப்துயாத்!

தவயார்த்தரஸூரிதம்விஃரம் தூரதயபரிவார்ஜயேத்|| ௩௩ 7௩..

தா-ம்.—அபேகாதிதங்களைக் கொடுக்கிற மகத்தரங்களில் தவயமே
 ச்ரேஷ்டமான மகத்தரம். இதை அர்த்ததருணத்தாக நினைக்கிற
 வன்னமோழியும் எல்லாமேகாரதங்களையும் பூர்த்திபண்ணிவைத்து
 இதைக்காட்டி அபிமயர்த்தமகத்தரம் விவரமாகும். பாரதமுமான் இதை
 முக்கியமாய் அர்த்தத்துடன் ஜோக்கக்கடவான். அப்படி ஜாமகெய்ய
 விடில் அவனுடன் கூடவுட்கார்த்தல், பேசுதல், முதலானவை கொடு
 யக் கூடாது.

ಇದೇ ಪರಾಕರ ಪ್ರಭಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇದ್ದುಕೊಂಡು ರಹಸ್ಯ

విస్తృతనిత్యా రూపనమస్క సంసా ముచ్యతే? క్షయః,

சுரு-வரு அத்தியாயம் நன்றி நலு

எ - ள் னு , நு த் து ன ி 7 ன ி ன் .

[illegible]

శ్రీమంతుల శివరావు.

సాక్షిగా పాఠములను నమోదు చేయించుటకు ప్రభుత్వము నిర్ణయించినది.

[illegible]

ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುವಂತೆ

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் உத்தரவு: 1954-55-ம் ஆண்டு

[illegible]

காக ஊஞ்சலை நாலுபக்கத்திலும் நாலுகால்கள் நிறுத்தி பக்கங்களில் நான்கு சங்கிலிகள் கட்டித் தொங்கவிட்டு ஸூவர்ணம், வெள்ளி, ரத்னம், முத்து, புஷ்பம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட மாலைகளினால் லலங்கரித்து, உயர்ந்த வஸ்திரங்கள் விரித்து அழகியதாக எற்படுத்தவேண்டும். கதி.

ஸ்ரீமேஷு வதுரோ வேதாந் சமூவாஹ்ய ப்ரஹ்மயேத் || ௧ ||

இதிஹாஸபுராணாநிவேதாந் காநிததாத்விஜா: |

தாமாந்யாவாஹ்யேத்தஸ்யாம் சிபிகாயாம்த்விஜோத்தமா: || ௨ ||

தத்தஸ்தாத்ஸவநேதயம் நாகராஜமதோபரி |

பாதேஷுசதுரோமந்த்ராத் ஸாவித்ரீத், தத்விஜேததா || ௩ ||

ப்ரணவஞ்சபதாநாயாம் சத்ரோஷுஷ்யாஹ்ருதீஸ்ததா |

தோரணேஷுஷுஷ்யாஹ்ருதீஸ்ததா | ததாநயசா || ௪ ||

இத்யேவம்வாஹ்யமயிம்வித்யாம் டோலாயாம்பூஜயேத் || ௫ ||

லக்ஷ்மயாஸஹசயாநம்வை தஸ்யாம்தேவம்ப்ரஹ்மயேத் || ௬ ||

ஸ்தம்பேஷுசதுரோவேதாத் ஸமாவாஹ்யப்ரஹ்மயேத் || ௭ ||

இதிஹாஸபுராணாநிவேதாந் காநிததாத்விஜா: |

தாமாந்யாவாஹ்யேத்தஸ்யாம் சிபிகாயாம்த்விஜோத்தமா: || ௮ ||

தத்தஸ்தாத்ஸவநேதயம் நாகராஜமதோபரி |

பாதேஷுசதுரோமந்த்ராத் ஸாவித்ரீத், தத்விஜேததா || ௯ ||

ப்ரணவஞ்சபதாநாயாம் சத்ரோஷுஷ்யாஹ்ருதீஸ்ததா |

தோரணேஷுஷுஷ்யாஹ்ருதீஸ்ததா | ததாநயசா || ௧௦ ||

இத்யேவம்வாஹ்யமயிம்வித்யாம் டோலாயாம்பூஜயேத் || ௧௧ ||

லக்ஷ்மயாஸஹசயாநம்வை தஸ்யாம்தேவம்ப்ரஹ்மயேத் || ௧௨ ||

தா-ம்.—அந்த ஊஞ்சலில் நான்குபக்கங்களில் நான்குவேதங்கடையும், ஸ்ரீராமாணம்முதலிய இதிஹாஸங்கள், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்கள், மீராமணமுதலிய சாஸ்தாங்கள், வ்யாகரணம்முதலிய வேதாங்கங்கள், இவைகளை நான்கு சங்கிலிகளினால் ஆவாஹநம்செய்து ஊஞ்சலுக்குக்கீழ் கருத்மாவையும், காலு கம்பங்

களுக்கும் நடுவில் ஆதிசேஷனையும், நாலு கால்களில் நாலு வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களையும், த்வஜத்தில் ஸாவீதரியையும், மேல்கற்றும் கட்டியிருக்கிற டக்கயங்களில் ப்ரணவத்தையும், குடைகளில் வ்யாஹ்ருதிகளையும், தேரணங்களிலும் விசிறிகளிலும் ஸமஸ்ததேவதைகளையும், ஆவாஹநம்செய்து, இப்படி வித்யாஸ்வரூபமாய், மங்களகரமான தேவதையை ஊஞ்சலிலாராதித்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன் சயனிக்ந்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்தாராயணனை ஆராதனம் செய்யக்கடவன்,

சு.

గణైః పుష్పైశ్చ వివిధైః ఫలైశ్చత్రైశ్చ స్పృశాయైః ।

ஸுபைரீபைஷ் தாமூலై ர்யநாசுக்ஷி ச பூஜயைத் || 2||

சந்தைபுஷ்பபஞ்சலிவிதைர் பலைர்பக்ஷயைஸ்ஸபாயணை |

ஞானபர்திலபஞ்சதாம்பூலைர்யதாசக்திசபூஜயேத் || ௪.

தா-ம்.--ஊஞ்சலில் எழுந்தருளப்பண்ணினபின்னு சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், பாயணம், திருப்பணியாரம், பழம், தாம்பூலம், இவைகளினாலாராதனம் செய்யவேண்டும்.

௪.

హుమ్మంతే సాలవృక్షాన్తైశ్చ గీతవాదిత్రనந்தనైః ।

பூஜாம் க்யூத்ய யநாசுக்ஷி ஸஞ்ஜக்ஷீலாம் ஸ்ரஹீலயைத் || ௩||

சாமரைஸ்தாலவ்ருந்தாத்நையர் கீதவாதித்ரந்தனநை |

பூஜாம்ருத்வாயதாசக்தி ஸஞ்சாட்டிடோலாம்ப்ரடோலயேத் || ௩.

தா-ம்.--சாமரம் திருவாலவட்டங்களை விசுதல், காரம் செய்தல், வினைமுதலியவைகளைக் கேட்டபித்தல், நர்த்தனம் செய்தல், இவைகளினால் தனசங்கிக்குத் தகுந்தபடி ஆராதனம் செய்து அந்த தரம் ஊஞ்சலைச் சயிப்பிக்கவேண்டியது,

௩.

सैवैश्च पुष्पैश्चैः त्रैफलाभिः पंचाङ्गैश्च नृप नृप ।

ஸைவீஷ் சபூஷைஷ் த்ரெஃபலாஷ் பஞ்சாங்கைஷ் நூபை || ௪||

காபலாஷ் ச்ரபஜைஷ் சபூஷ் ஸீலாஸ ஹீலயைத் |

ஸீயம் ஸ்ரபஜூதாம் ச்ரஹீ ரீஷ் ஹீலாம் விசேஷதஃ || ௧0||

வேதைபஞ்சதாபித்திரதபம் வேதாங்கைஸ்ததந்தரம் |

ஸைவீஷ் சபூஷைஷ் த்ரெஃபலாஷ் | பூஜைர்ஸவக்ஷணாலாச்சுலை || ௩

காபயித்வாப்ரபந்தைஸ்சசைநீர் டோலாஞ்சடோலயேத்|
ஸ்ரியம்ஸ்வலங்க்ருதாம் தத்ரரோப்ய டோலாம்விசேஷதஃ || ௧௦.

தா-ம்.—ஊஞ்சலாடும்போது முதலில் காந்தி வேதங்களையும், அந்தரம் வேதாங்கங்களை யும், உபநிஷத்துக்களையும், ஸாத்தவிக்ரானங்களை யும், த்வியப்ரபந்தங்களை யும் காரம்செய்வித்து மெள்ளமெள்ள ஊஞ்சலைச் சலிப்பிக்கவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை அவஸ்யமாய் எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டும். க௦.

ஹீலா மஹாஸ்யவீநிஷ்டா ப்ரப்யாஸ மநா பிஹ |

மாஸா சம்வத்யுரா வா ஸ்யா நியமித்யேஷ விசேஷதஃ || ௧௧||

டோலாமேஹாத்ஸவோநித்யம் ப்ரஹிமாஸமதாநிவா|
மாஸம்ஸம்வதஸாம் வாஸ்யாநிமிதித்தேஷ-விசேஷதஃ || ௧௧.

தா-ம்.—டோலோத்ஸவம் திகந்தோறும் செய்யவேண்டியது. அதற்குச் சக்தியில்லாவிடில் மாஸத்துக்கொருதாராவது வருஷத்தி லொருதராவது செய்யவேண்டும். விசேஷத்திங்கனில் மந்தாசக்தி டோலோத்ஸவம் அவஸ்யம் செய்யவேண்டும். க௦.

புஷ்யநாபிமதா ஹீலா விஷ்டேவஸ்ய சாஸ்திரம் |

புஷ்யநாபிமதா ஹீலா ஸ்யாநிமிதித்தேஷ விசேஷதஃ || ௧௨||

அத்யந்தாபிமதா டோலா விஷ்டேஷதேவஸ்யசாஸ்திரம் |
புஷ்யநாபிமதா ஹீலா ஸ்யாநிமிதித்தேஷ விசேஷதஃ || ௧௨.

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்கு டோலோத்ஸவம் பிடிவமிஷ்ட மாயிருக்கும். ஆகையால் புஷ்யநாபி, பாரவாணம், பாத்தரபதம், ஆஸ்வயுஜம், இந்த நாலு மாஸங்களிலும் ப்ரதிவருஷம் டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். க௦.

விசேஷஸஹய்யாயா ஹீலாயா விஷ்டேஷதஃ |

புஷ்யநாபிமதா ஹீலா ஸ்யாநிமிதித்தேஷ விசேஷதஃ || ௧௩||

புஷ்யநாபிமதா ஹீலா ஸ்யாநிமிதித்தேஷ விசேஷதஃ |

நிவேஸ்யபசய்யாயா டோலாயாம்விதிவத்யுதா|
ருக்கரஸஸாமகாரஸ்ச யஜுஃபாடையப்ரபந்தஃ || ௧௪.
புஷ்யநாயாமேஹாத்ஸவோநித்யம் டோலாஸ்யாமவிதிவத்யுதா|

தா-ம்.—டோலோதஸவத்தின் பஹிமஸயயந்த புருஷன் ம்ருதுவான திருப்பள்ளியாயுடை. ப ஹந்தஸிஸ் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி காமமாக நுகர்வது ஸாமீபிதகங்களினாலும், தீவய ப்ரபந்தங்களினாலும், மனதாக்கின் பாயம் பகவதநுகர்வதற்கு ஸாதகமாயிருக்கிற ஸ்ரீதாத்ரங்கனினாலும் ஸ்ரீதாத்ரம் செய்யக் கடவன்.

கரு.

தர்யநா டீவ டீலாயாம் த்ரியுநாந்ய ஸ்ரீஸா || ௧௪||

நர்ப்பவநிவிந்நுநா நர யாநி பரம் பவம் |

தர்சநாதேவடோலாயாம் த்ரயிநாதஸ்யசாரங்கணா: || ௧௪. ||
ஸர்வபந்தவிநிமுக்கா நராயாகதிபரம்பரதம் |

தா-ம்.—ஸகல வேதத்தின் ஸாரார்த்தமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை வேஸித்தவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷத்தையடைவார்கள்.

கரு.

டீலாயாம் தர்யநம் விந்நுநாந்ய ஸ்ரீஸா || ௧௫||

பாயமேதாஸுதா ந்யுஷ்டா நர்ப்பகாமஸுபநம் |

டோலாயாம் தர்சநம் விந்நுநாந்ய ஸ்ரீமந்நாராயணம் || ௧௫. ||
ஹயமேதாந்யுதாந்யுஷ்டாம் ஸர்வகாமபலபரதம் |

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோலோதஸவத்தை வேஸித்தவனுக்கு ப்ரஹ்மஹத்தியமுதவிய பெரிய பாயம்கூடும் கிண்கும். பதிவுபர மஸம்மீதத்திந்நுஷ்டாஸா ப்ரணயத்தகந்தாந். இது அகி கபுஷ்டாந்யுஷ்டாந்யுஷ்டா. இந்நித்தவையெல்லாம் விந்நிக்கும். கரு.

டீலாயாம் தர்யநம் விந்நுநாந்ய ஸ்ரீஸா || ௧௬. ||
நர்ப்பகாமஸுபநம் நர்ப்பகாமஸுபநம் || ௧௬. ||

டோலாயாம் தர்யநம் த்ரயிநாதஸ்யசாரங்கணா: || ௧௬. ||
ஸ்ரீமந்நாராயணம் ஸர்வகாமபலபரதம் |

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! எவனெருநான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஒருக்காலாகிலும் டோலோதஸவத்தைச் செய்கிறானோ? அவன் தன் குலத்திற்குப் பந்தங்களாய் மோக்ஷத்தையடைவான் தீர்ஸோகங்களி யிருக்கிற எல்லாபயம் மோக்ஷத்தையடைவதற்குத் தானும்மோக்ஷத்தையடைகிறான்.

கரு.

புனரே வாஸுதேவஸ்ய ராஹஸ்ய விசேஷத: || ௧௨||

மஹோத்தமம் ப்ரகூரீத டோலாயாம் விநிவீத்ய தோ ||

ஜம்மரேக்ஷவாஸுதேவஸ்ய ராகவஸ்யவிசேஷத: || ௧௩||

மஹோத்தமம் ப்ரகூரீத டோலாயாம் விநிவீத்யதௌ ||

தா-ம்.—ஸ்ரீஜயந்தி, ஸ்ரீராமநவமி, இந்த உத்ஸவங்களில் கண்ணன், சக்ரவர்த்தித்திருமகன், இவர்களுக்கு டோலோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். ௧௪௭

ஊத்ய நே யோஹாரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௧௫||

ந மஹோத்தமம் ப்ரகூரீத டோலாயம் விநிவீத்யதௌ ||

உத்ஸவையோஹாரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௧௬||

மஹோத்தமம் ப்ரகூரீத டோலாயம் விநிவீத்யதௌ ||

தா-ம்.—ஒருவன் பக்தியுடையவனாய் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய தீர்த்தங்களுக்குச் சென்று டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தாலானால் அவனுடைய ஸமஸ்த பாபங்களும் நசிக்கும். இதில் ஸம்சயமில்லை. ௧௮௭

ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௧௭||

ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ ||

தா-ம்.—டோலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன் ஸகல மஹோத்தமங்களையும் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௧௮||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ ||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௧௯||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ ||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ ||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ || ௨௦||

யத்ர யத்ர ஸ்ரீராமரேக்ஷே டோலாயம் ப்ரகூரீத்யதௌ ||

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு எந்தெந்த விடங்களில் டோலோத்ஸவம் நடக்கிறதோ? அங்கெல்லாம் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் முதலிய தேவர்கள் விமலங்களிலேறிவந்து பக்தியுடன் ஸாமகாரம் பண்ணி ஸ்துதிசெய்கிறார்கள்.

தா-ம்.—பராசரபகவான்சொல்லுகிறார்.—ருஷிகளே! பகவானுக்கு நித்யமாகச் செய்யவேண்டும் திருவாராதகங்கரமத்தைப் பரக்கச் சொன்னேன். இனி, விசேஷத்திநங்களில் செய்யவேண்டிய திருவாராதகங்கரமத்தைச் சொல்லப் புகிறேன் கேளுங்கள். இவ்வண்ணமே வலிஷ்டர் முத்திய ருஷிகளும் முற்காலத்து லுப்பேதிகத்திந்கிறார்கள்.

ఉపోష్యై కాదశీం సమ్యక్ గ్యానశ్శ్చ ముచునోదయే।

ధాత్రీస్నానం నగః కృత్వా పూజయే ద్దధుఃసూదనమ్॥ ౨॥

உ. பொருஷையகாதிரிஸ்ஸயாக் த்வாதர்ப்பாபாநுஜேஹதயோ|
தா திரிஸ்நாகங்காநக் நுத்வாபுஜ்யேயம்மதுஸந்திகம்||

தா-ம்.—ஏகாதிரியன்றைக்கு ஸ்டீன்ஸாம் ருஜிமாமலாவாணம்செய்து த்வாதரி யான்றதைக்கு விடியற்காலத்தில் தலைக்கு கொடுக்காய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்காநம் செய்து பின்னர் புரீடிகாராமணனுக்குத்திருவாராதகம் செய்யவேண்டும்.

కోమలే సుప్రసిస్తై) గృహ్యమర్చరిసంఘము తె.

అర్చయేత్ సుప్త ౧౮-త్వీన త్వష్టా త్వరతాం వాచిమ్॥ 3॥

கோமலைஸ் தாலஸ் (தலைவர்) ஹ்ருத்யாபலஜ்ஜரிஸ்மா/வாத்

அர்ச்சயோக்மகத்ராத்தேநகத்வஷ்டேடாத்தரஸதம்ஸ்மரிம||

தா-ம்.---அத்திருவாராதலத்தில், அழகியபாடியிருக்கிற சுதிர்தனை யுடைய மருதுவான் திருந்துழாயினிதழ்க்கைக்கொண்டு தவயாமல் தர த்தினால் பரிமல்பாராயணனுக்கு ஷர்ச்சனை செய்யவேண்டியது. கூ.

మధ్యాజ్యగుడసంయుక్తం పాయసాన్నంసమర్పయేత్ |

తేనె వ జునఁచుచుం దగ్గో మ న్నోచివ ను భ కింబున్ || ౪ ||

மதவாஜ்யாளுடனம்புத்தம் பாயஸாங்கம்ஸமர்யயேத்

தேவகவஜ-ஹ-யாதக்-கௌ மந்த்ரேணைவதுபக்திமாம்|| ௪.

தா-ம்... பின்பு, தேன், பால், வெல்லம் சேர்த்துச் செய்தப் பஸாதத்தை யபூதுசெய்யப்பண்ணி, அந்த பஸாதத்துக்கு லேவோதவியமந்தரத்தைச் சொல்லி வெகுபுக்தியுடன் தன் சந்திக்குத் தக்கபடி அக்கியில் ஹோமம் செய்யவேண்டியது.

బ్రహ్మవా నోజయే త్సార్వం స్యయం భుజ్జీత వై తనః॥

పురాణశ్రవణం కృత్వా యావదస్త్వమయం రవేః॥ ౫॥

ராத்ரீ மஹாத்மயம் கருணா தீபவாசுதேவஸ்ய ||

சப்ய: ப்ரஸன்னோ ஸ்ரீமதேவா: ||

௨||

தநா நமஸ்குபி ஸ்ரீமதேவா: ||

தநா நமஸ்குபி ஸ்ரீமதேவா: ||

௨||

வைஷ்ணவ வாக்ஸீபாஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம்புஞ்ஜீதவைததே ||

புராணஸ்ரவணம் க்ருத்வா யாவதஸ்தமயம் ரவே ||

௩.

ராத்திரௌமேஹாத்மயம் குர்யாத் தீதவாதிக்ரமிஸ்வநே ||

ஸத்யேப்ரஸங்கோபகவாக் ப்ரீணுதிபுருஷோத்தம ||

௪.

ததாநகாஷ்யதிரஸீதேசா யஜ்ஞதாநவ்ரதாதி ||

தவாதிக்ரமிஸ்வநே ப்ரீணுதிபுருஷோத்தம ||

௫.

தா-ம்.—பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யமுதுசெய்யப்பண்ணி வைத்து அகன்பின் அச்சேஷத்தையுடைய தான்புஜிக்கக்கூடவன், அநந்தர ம், ஸூரியனைஸ்தமிக்குமளவு முறங்காமலிருந்து புராணம் வாசிக்கு மிடத்திற்குச் சென்று புராணத்தைகளைக்கேட்டிருந்து, அன்றிராத் திரி வீணை மத்தளம் முதலிய மங்கள் வாத்தங்களை முழக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பரிமாசு செய்தவன். இப்படிசெய்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெகு நேரத்தில் அவனிடத்திலுள்ளபுரிவன். யஜ்ஞம், தாநம், வ்ரதம் முதலிய எதைச் செய்தாலும் அதெல்லாம் தவாதிகையில் கீழ்ச்சொன்னபடி செய்திருவாராதற்குத்தப்போல் ஸ்ரீ பதிக்குப் பரிமாசுகூடா.

௬.

ஸுலக்ஷணம் தநா நமஸ்குபி ஸ்ரீமதேவா: ||

மஹாத்மயம் கருணா தீபவாசுதேவஸ்ய ||

௭||

தநா நமஸ்குபி ஸ்ரீமதேவா: ||

தநா நமஸ்குபி ஸ்ரீமதேவா: ||

மத்தவாரேதஸ்யாஸ்தேவ ருதேகஸிபுஜாத் ||

௮.

அஸ்வமேதஸ்யாஸ்தேவ ருதேகஸிபுஜாத் ||

தா-ம்.—நிருத்தமுமாயும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யு மாராதித்தா லும், ருதேகஸிபுஜாத் செய்ததில் அதுவும் சனிக்கிழமைமீயாடு கூடிய நாளில் மஹாத்மயத்தில் ஸாயங்காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராதனை செய்தாலும் அஸ்வமேதங்களின் பலத்தையடைக்கக் கூட வன், இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமிடில் நிச்சயம்.

அ.ப.

ஓதஜ்ஜஸ்தே ரவா நித்யம் ப்ரஹ்மணே ஸ்நாநம் உபரேதே || ௬ ||

தத்வாந்யை ஜகந்நாநம் ஸுபதீபநிவேந்யதே ||

அர்ப்பயித்யாந்யதம் ப்ரஹ்மணே ஸ்நாநம் உபரேதே || ௭ ||

கோதண்டஸ்தேதரவெளரித்யம் ப்ரஹ்மணே ஸ்நாநம் உபரேதே || ௮ ||

தத்வாந்யை ஜகந்நாநம் ஸுபதீபநிவேந்யதே ||

அர்ச்சயித்வாச்யதம்பக்த்யா நப்யயோநம்மபாஹ்யேதே || ௯ ||

தா-ம்.—மார்க்குரிமாஸத்திஸ் விடியற்காலத்தி னெழுக்திருந்து ஸ்காநம்செய்து ஸ்ரீமக்ஷாராயணனுக்கு பங்கியுடன் தூபதீபங்கள் ஸமர்ப்பித்து வைவேத்யம் கண்டருளப்பெண்வளி நினைக்கீதரமம் திருவாராதநம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்துவன் திருமாரி ஸம்ஸாரத்திற் பிறக்கமாட்டான்.

க0.

ஸந்யம் ஸ்நாந்ய விஹஸேந தபாஸாஸ்யஸுஸீதயே ||

பூஜயே ஸ்நாநபிஷ்டயே ரவாநி நிவேதயேதே || ௧௦ ||

அர்ப்பயித்ய விஹஸேந ஸர்வக்ராமாஃ ஸமஸ்துதே ||

தபஸ்யேவோதிதே தாஸா ஸ்நாந்ய ஸந்யம் விஹஸேதே || ௧௧ ||

மாநவீகஸுஷு ரித்ய மர்ப்யயே ஸ்நாநம் பூஜயே ||

க்யஸரம் குஷமுதாந்யம் சரக்ராமாஃ நிவேதயேதே || ௧௨ ||

திலேஷ்ய மஹஸ்யஸுஷு ரித்ய மர்ப்யயே ஸ்நாநம் பூஜயே ||

பரிஷுஷ்யே ஜகநாந த்ரீயா ஸஹ ஜநாநம் || ௧௩ ||

நத்யாம்ஸ்காத்வாவிதாநேக தபாஸாஸ்யஸுஸீதயே ||

பூஜயே மாதவிபுஷ்பை பூஜயாநிசிவீதயேதே || ௧௪ ||

அர்ச்சயித்வாவிதாநேக ஸர்வாக்காமாஸம்ஸந்திதே ||

தபஸ்யேவோதிதே தபாஸா ஸ்காத்வாநத்யாம்விதாநதே || ௧௫ ||

மாதவிசுஸம்ஸந்தித்யம் மர்ச்சயே மாதவயாநதே ||

க்ருஸாம்குடமுத்காநம் சர்க்காநம் நிவேதயேதே || ௧௬ ||

திலேஸ்சமஸ்துஸம்யுக்தவாத் பூஜயாமாத்வேதயேதே ||

பரிஷுஷ்யே ஜகநத்யாம்ஸ்காத்வாநத்யாம்விதாநதே || ௧௭ ||

தா-ம்.—மாகமாஸத்தில் விடியற்காலத்திலும் பால்குநமாஸத்தில்திடந்தபின்பும் ஆறுகளிற் சென்று ஸ்நானம் செய்து குறுக்கத்தி புஷ்பத்தைத் திருமாலையிடடி. ஸ்ரீ மந்தாராயணனுக்கு நிகந்தோறும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதம் செய்யக்கடவன். பின்பு அப்பம் முதலிய திருப்பலியாரங்களும, என்னுண்டை, பொங்கல், சர்க்கரைப்பொங்கல் முதலிய ப்ராஸாதங்களும் அமுது செய்யப்பண்ணி, அநந்தம் என்றும் தேனும் கலந்து புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்யக்கடவன். இப்படிசெய்தால் அவனுக்கு ஸமஸ்தமான மஹோதங்களும் நிகழவேறும். அவன்மேல் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி யும் ஸ்ரீமந்தாராயணனும் அநுக்ரஹம் செய்வார்கள். கசு.

மாசி பௌரீ ஸக்ஷக்ஷே நவமூஷ்ய புநர்வஸா !

தஸ்யம் ஜாஸீ ஜகந்நதஃ காசு ஸ்ரீ ராணம் த்விஷா||௧௩||

தஸ்ய மஹேச்ய விதிவ த்ஸு த்ஸு சம்பாஜயே ஸ்ரீமம் ।

ராமம் கமலபத்ராசம் காஸ்யநந்தநம் ||

பௌரீ ருக்ஷஸூக்தே ஸ்ய புஜாஜகரணாதிபிஃ ௧௪||

பௌரீ ஸூக்தே த்ஸு த்ஸு த்ஸு க்ஷீத ம்ஷதம் || ௧௫||

மாமஸிசுதரேசுக்ஷபகேஷ நவமயாந்நசபுரவஸௌ |
தஸ்யாமஜாதோஜகந்தாத காகுதஸ்தோராவணம்த்விஷா||௧௬||

தஸ்யாமுபோஷ்யவிதிவத் ஸ்நாத்வாஸம்பூஜயேத்தரிம் |
ராமம் கமலபத்ராசம் கௌஸல்யாநந்தவர்த்தகம் || கசு.

ஸநவேத்யைர்பக்ஷ்யபோஜ்யைஸ்ச பூஜாஜகரணாதிபிஃ |
ஜகதரேஹோலாமஸ்ச தானைஸ்ச தத்ரகுர்வீதமங்களம் || கள.

தா-ம்.— - ஸாத்ரமானம் சுக்ஷபகேஷம் நவமிகுடிய புநர்வஸா நக்ஷத்ரத்தில் கௌஸலேரின் கர்ப்பத்தில் ஸர்வேஸ்வரன் ஸ்ரீராமனாய் வந்தவாதரித்தார். பின்புநேகமான இராவணன் முதலிய இராசுஸர் களைக்கொன்றார். அன்னையதினத்தில் அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு தூபநி பங்கள முதலிய உபசாரங்களும், ப்ராஸாதம் திருப்பலியாரம் முதலிய நைவேத்யங்களும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராதம் ஸமர்ப்பித்துத் தானுபாஸமாசிரித்து ஸ்ரீராம மந்த்ரத்தை ஜபம்செய்து பின்பந்த மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் பண்ணி தாங்களைச் செய்து உறங் காமல் விடிக்திருந்து ஸ்ரீராமனுக்கு உதஸவம் செய்யக்கடவன்கள்.

ஸிவாஸரம் ப்ரகூர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் |

பூர்ணே மஹோத்ஸவோமயே குர்வீதாவப்ருதம்சபம் || ௧௮ ||

வெள்ளவாக் ஹோஜயே ச்ஞகூய தக்ஷிணாபி ரர்யயேத் |

தர்சிவாஸரம்ப்ரகூர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதிகம் |

பூர்ணே மஹோத்ஸவோமயே குர்வீதாவப்ருதம்சபம் || ௧௮ ||

வைஷ்ணவாந்ரபோஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாபி ரர்ச்சயேத் |

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன ஜபஹோமங்கனையும் உத்ஸவத்தையும் மூன்று நாள் நடத்திப்பின்பு அவப்ருதம் என்கிற மங்களஸநாநம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதம்செய்து தண்சக்திக்குத் தகுந்தபடி தக்ஷிணை கொடுத்துத்ருப்தியலாடவிக்கவேண்டியது. ௧௮௨.

நஹோமசே நஹஸ்யே ச்ஞகூயத்யுமாயம் த்நேவ ச || ௧௯ ||

புஷ்டர சம்யுக்தா புஷ்டா சாஜய ந்தி கீர்த்தா |

ஊஷ்ய த்நாஸம் த்நேவீசம் புஷ்டா ஜாக்ரதாபி || ௨௦ ||

கூடாந்ரகம்சக்யஸர மபூஷாநி நிவேதயேத் |

பூஷ்யகூய த்நஹஸம் பூஷ்யத்யுமாயம் கூர்வீத வெள்ளவாக் || ௨௧ ||

வெள்ளவாக் ஹோஜயே ச்ஞகூய தக்ஷிணாபி ரர்ச்சயேத் |

விஷ்ணுஞ்சால ஜக்யதம் ஹோஜயே விநிவேதயேத் ||

நபோமாலேஸநபஸ்யேச க்ருஷ்ணாஷ்டமயாம்தஸ்தவச ||

ப்ரஹ்மர்க்ஷஸம்யுக்தாபுண்யா ஸாஜயத்தி கீர்த்தி ||

உபோஷ்யதஸ்பாம்தேதேவச பூஷ்யோஜாக்ரதாபி || ௨௦ ||

குடார்த்ரகம்சக்யஸர மபூஷாநி நிவேதயேத் |

ப்ராதிக்ருயாதவப்ருதம் ஜஹோமம் குர்வீதஸவஷ்ணவம் || ௨௧ ||

வைஷ்ணவாந்ரபோஜயேச்சக்த்யா தக்ஷிணாபி ரர்ச்சயேத் |

விஷ்ணுஞ்சாலங்க்ருதம் பக்த்யா டோலாயம்விநிவேதயேத் || ௨௨ ||

தா-ம்.—ஸ்ராவணமாஸத்திலாவது பாத்ரபதமாஸத்திலாவது ஸூர்யன் ஸிம்ஹராசியில் ப்ரவேசித்திருக்கும்போது (ஆவணிமாஸத்தில) க்ருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீ ரோஹிணிகூடிய தினத்திற்கு ஸ்ரீ ஜயந்தியென்றுபெயர், அத்தினத்தில் உபவாஸம்செய்து ராத்ரி விழித்தி

ருந்து சுக்கு வெல்லம், எள்ளுருண்டை- அப்பம் முதலிய திருப்பண்ணி யாரங்களை க்ருஷ்ணனுவதரித்த ஸ்ரீமத் நாராயணனுக்கு அமுது செய்யப்பண்ணி மூலநாள் விடிந்தபின் அவப்ருதமென்கிற மங்களம் நாமம் செய்து ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு விஷயமான மந்த்ரங்களினால் ஹேமா மம் பண்ணி, பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதகம் செய்து தன்சக்திக்குத்தகுந்தபடி தகவினைகொடுத்துத் த்ருப்தியடைவித்து, ஸாயங்காலம் கண்ணனுக்குத் திருவாபரணம் புஷ்பம் முதலியவை ஸ மாப்பித்து ஊஞ்சலிலெழுந்தருளப்பண்ணி உத்சவம் செய்யக்கட வன்.

உ.உ.

ద్వాదశ్యం వైష్ణవేన సభ్యే స్నాన సూచరீత్ |

సద్యం తీର୍థే తటాకేవా పూజయే ద్విధిసமுரிమ్ || ౨౩||

వాసుனம் పూజయే ஸ்பூத்ய வத்யஸ்வம் விவேகயேத் |

ஸீஸை வ ஜனாயா டக்ஷ வైஷ்வா ஷீசயே த்ருஃ || ௨௪||

த்வாதச்யாம்வைஷ்ணவர்க்கு துபஸ்யேஸ்நாநமாசரேத்|

நத்யாம்தீர்த்தே ததடாகேவா பூஜயேத்விதிவத்தரிம்|| ௨௩.

வாமநம்பூஜயேச்சக்த்யா தத்யங்கம்சநிவேதயேத்|

தேவைவஜாஹுயாதக்ஷொவைஷ்ணவாந்ஸோஜயேத்ததஃ||௨௪.

தா-ம்.—பாதாபதமாஸத்தில் சுக்ஸ்பக்ஷத்திலு திருவோண நக்ஷ த்ரத்தோடுகொடிய த்வாதசியன்றைக்கு (வாமநத்வாதசியன்றைக்கு) ஆறுகளிலாவது புண்யபுஷ்கரிணிகளிலாவது ஸநாகம்செய்து வாம நனுக்குத் திருவாராதகம் செய்து தத்ஸோதகம் அமுதுசெய்யப்பண் ணிப் பின்பத்தப்ராஸாதத்தினால் ஹேமமும்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுக்குத் ததீயாராதகம் செய்யவேண்டியது.

௨௪.

ద్వాదश्यां कृष्णवर्त्ते तु तप्तोष्मापि विधानम् |

ஸ்ரீசரூபம் ஸாரி சந்ய ஸூபயே ஸூபயே த்ருஃ||௨௫||

த்ருஃ ஸந்யஸ்தம் க்ருஷ்ய பூஷணம் ஸூபயேத்ஸுதஃ |

சுபஸோமாயகம் த்ருஃ ஸந்யஸ்தம் விதஃ|| ௨௬||

த்வாதச்யாம்க்ருஷ்ணவேஷத்து தஸோமாயவிதிதாமதஃ|

க்ரோடருபம்ஹரிம்ஸம்யத் பூஜயேத்புருஷோத்தமம்|| ௨௫.

தத்ராப்யவப்ருதம்க்ருத்வா ப்ராஸம்ஸூபஸோஜயேத்புதஃ|

ஜபேஹாமாபுகம்தத்ரஹமகந்தபலதம்விதஃ|| ௨௬.

தா-ம்.—மாமசாமஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்வாதசியன் றைக்கு ஸ்ரீவரா
ஹநயநாருக்கு உத்ஸவம்செய்து அவப்ருதஸ்நாநம்செய்து பின்பு ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்களுககுத் ததீயாராதநம் செய்யவேண்டியது. அந்நா
ளில் ஜபம்ஹோமம் முகதியைவ எனசெய்தாலும் அவை அளவில்
ஸாதபவத்தைக் கொடுக்கும்.

௨௬.

வైஷ்ணவ்யம் பௌஷ்ட்யம் சூ ப்ரஹ்மே விமுக்தி ஸஹ
ஹாஸ்யம் நரஃ க்யுத்ய க்யுத்ய க்யுத்ய க்யுத்ய ॥ ௨௭॥
ரக்ஷை ஸ்ரீமஹேஸ்வரேய மரபுயே ந்ருபுயே
தத்யுத்யம் ஸாயஸம் ஸீதம் ஸூத்ய க்யுத்ய ॥ ௨௮॥
விஷ்ணு வௌ்ணவ க்யுத்ய க்யுத்ய க்யுத்ய க்யுத்ய ॥
ஸாஸ்யவாரி கீம் ஸூத்யம் லபதே நாத்ரஸம்சய ॥ ௨௯॥

வைசாக்யாம்பெளர்ணமாய்ஸ்யாந்து பார்பாதேஹிமலேஸதி
தரகீர்ஸநாநம்நரகீருத்வா க்ருதக்ருத்யோபவேத்தத ॥ ௨௭.
ரக்தைஸ்ஸரோருஹர்தேவ மர்ச்சயேந்மதுஸூதகம்
தத்யுத்யம்பாயஸம்ஸீதம் ஹ்ருத்யைஸ்குத்யுத்யஸம் ॥ ௨௮.
விஷ்ணுவைஷ்ணவாந் பக்த்யா போஜயேத்யோதாத்விஜ ॥
ஸாஹஸ்ரவாரி கீம்பூஜாம் லபதே நாத்ரஸம்சய ॥ ௨௯.

தா-ம்.—வைசாகமாமஸம் பெளர்ணமியன் றைக்கு விடியற்காலத
தில் நெல்லிக்காய் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய்து செந்தாமரைப் பூக்களை
க்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்து, திருக்கன்ன
லமுது, தத்யோதநம், ருசியுள்ள மாம்பழங்கள், இவைகளை ஸம்ருத்
தியாக அமுது செய்யப்பண்ணிப் பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை பக்தியு
டனமுதுசெய்விக்கக்கடவன். இந்நாளிலிவ்விதமாக பகவானையும்
பாகவதர்களையும் மாராதித்தால் ஆயிரம் வருஷமாகச் செய்தவாராத
நத்தின்பலத்தையடைந்து ஸமஸ்தமான யஜ்ஞயாகாதிகளையும் செய்
தவனாகக் கடவன். இதில்ஸம்சயமில்லை.

௩௦.

ஸ்யுநீ ஸ்ரீமநீ ஸ்ரீமநீ ஸ்ரீமநீ ஸ்ரீமநீ ஸ்ரீமநீ ॥

சயநேபோதகேஸைவ ப்ருஹதுத்ஸவமாசரேத்

தா-ம்.—சயநேகாதசி (ஆஷாடசுக்லேகாதசி) யிலும் போதக ஏ
காதசி (கார்த்திகசுக்லேகாதசி) யிலும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குப்பெரிய
உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்.

௩௧.

புத்த்யம் புத்திமாஸம் வா புத்திமக்ஷ மஹாபி வா || 30||

ஊத்யம் விதிநா குரய துரராஜோதிவ்யுத்யை ||

புத்த்யத்தம் ப்ரஹ்மஸம்வாப்ரஹ்மபக்ஷமதாபிவா|| ௩௦.

உத்யவம்விதிநாசுர்யாத் புரராஜத்ராதிவ்யுத்யை||

தா-ம்.--வருஷமாஸ பக்ஷங்களில் செய்யவேண்டிய உத்யவத் ததத் தவறாமற் செய்யக்கடவன். ௩௦.

ஐதி ப்ரவராசரஸ்துதா புத்திரஹ்நீ விதிஷ்ட பரம ஧்ருஷாஸ்த்ரீ

நைமித்தீத்யவல்லநநாம

அப்யமோஹ்யாய:

அ-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அ-வது அத்யாயம்.

மஹித்யத்யவவரணநம்.

ப்ரவராசர ஊதவ.

மஹோத்யவ விதிவ்யுத்யை வாஸுதீவஸ்ய சாஷ்டிகாஸி ||

நவராத்திரம் நவராத்திரம் பக்ஷராத்திர மஹாபிவா || ௩1||

புத்திராத்திரம் வா புத்திராத்திரம் யுத்யாஸ்த்ரீ திவ்யோத்தமாய: ||

மஹித்யத்யவவரணநம்வ்யுத்யை வாஸுதீவஸ்யசாஷ்டிகாஸி ||

நவராத்திரம்நவராத்திரம் பக்ஷராத்திரமதாபிவா|| ௩1.

தாராத்திரம்வர்ப்ரஹ்மத்யத்யாசக்தித்திவிஜோத்தமாய: ||

தா-ம், --புத்திராசரபகவான் சொல்லுகிறார். --ருஷிகளே: ப்ரீமக் காராயண ஸங்கு ப்ரஹ்மோத்யவமென்கிறமஹித்யத்யவம் செய்யவேண்டும் விதியையச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ப்ரஹ்மோத்யவமென்பது--ஒன்பது நாள்வது, எழுநாள்வது, ஐந்துநாள்வது, மூன்றுநாள்வது தன்சக்திம்குருணமாகச்செய்வதாம். ௩௧.

அப்யமோஹ்யாய: ருஷி மஹாபிவா || ௩2||

ஸுப்யராஜத்யுத்யை வாஸுதீவஸ்ய சாஷ்டிகாஸி ||

ஸுப்யராஜத்யுத்யை வாஸுதீவஸ்ய சாஷ்டிகாஸி வா || 32 ||

அதென சுபேஷ்நிகர்த்தவ்ய மங்குரார்ப்பணமாகராத்தி || ௨..
 ஸ்வர்ணராஜததாம்ராதி பாஸிகாஸுப்ரகஸ்பயேத் ||
 ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வந்த சராவேஷ்வவாரணேஷுமவா || ௩..
 தா-ம்.—உத்ஸவத்திற்கு முதலநாள் சுபாலக்ஷத்தில், பொன்னி
 னுலாவது, வெள்ளியினுலாவது, செம்பினுலாவது, அல்லது மண்ணி
 னுலாவது செய்யப்பட்ட பாஸிகையிலாவது, பிளவில்லாத மடக்கிலா
 வது மண்கிறைத்து அநில, ஸ்வஸ்திவாசநமென்கிற மந்த்ரத்தைச்
 சொல்லி அங்குரார்ப்பணம் (நவதாயங்களைக் கலந்து தெளித்தல்)
 செய்யவேண்டும். ௩..

புரீத ஸ்நாது விஹஸேன பூஜஸே நவ்யஸே யுதஃ |
 கந்தை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௪||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௫||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௬||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௭||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௮||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௯||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௧௦||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௧௧||
 புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௧௨||

பராதஸ்ஸொத்வாவிதானே புஜயேதயுகம்பயுகம் ||
 கந்தை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௧..
 பரதயுருசம்வைஷ்ணவைஸ்ஸ மிக்ஷை புஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௨..
 பரதயாத்கேசவாதயஸ்ச நாமபிரணவாக்ஷிணை || ௩..
 மந்த்ரத்தவையெபுஷ்பாணி தத்யாதஷ்டேடாத் தாமசாகம் ||
 ருத்விஜோவாயேதபஸ்சாதபஞ்சகாலபராயணம் || ௪..
 விப்ரகர்த்தவாதசஸங்க்ரகாக் விபரகர்த்தநிதஸ்ஸுதே ||
 சத்வாஸ்சதுரோவீதாக் ததஸி மிக்ஷை புஷ்பை புஷ்பை || ௫..
 சதுரமந்த்ராமஸ்சத்வாரோ ஜபேதபுஷ்பை புஷ்பை புஷ்பை || ௬..

தா-ம்.—உத்ஸவத்தன்று விநாயகர்த்தில் விதிபடி ஸ்
 மாகம் செய்து, பகவதஸ்வங்கிதாதிதென்று, சந்தை, புஷ்பம், தாமச,
 தீபங்களேஸமர்ப்பித்து, பலவிதமான பரஸாதங்களை அமுதுசெய்யப்

பண்ணிப் பின்பு, புருஷஸூக்தத்தின் பதினாறுக்குக்களையும் ப்ரணவத்தோடு சேர்த்த கேசவன் முதலிய பண்ணிரண்டு திருநாமங்க ளையும் சொல்லி புஷ்பங்களினு லர்ச்சனைசெய்து அநந்தரம் த்வயம ந்த்ரத்தினுல் நூற்றெட்டு அர்ச்சனைசெய்யவேண்டியது. பின்பு, ஸ ம்ப்ரதாயார்த்தங்களைச் செவ்வையாயறிந்த பண்ணிரண்டு ப்ரீஸுவஷ்ண வர்களைருத்விக்குகளாக வரிக்கவேண்டியது; அவர்களில் நால்வர் நான்குவேதங்களையும், நால்வர் நான்கு ஸூக்தங்களையும், மற்ற நா ல்வர் நான்கு மந்த்ரங்களையும் ஜபிக்கக்கடவர்கள். ௭௭.

ஹோமஸூக்தம் மாஸாப்ய ஜஹயா த்வாயஸம் ததே || ௭ ||

மஹாப்ய கௌஸாயுக் த் மஹாலக்ஷ ஸாயுதே |

ப்ரஸ்யஸம் வெஷ்வெஸ்யுதே ப்ரஸவாத்வேரஸ்ய || ௭ ||

ததாப்ரீத்யுபகாசாப்யா மஹாப்யா சபுஷ்புஷ்பக் |

சதுர்பி ரெஷ்வெ ர்யுதே ரஸ்யுதே சதம் புஷ்பக் || ௭ ||

வெஷ்வா ஸ்வகாயுத்ய ஸுத்ய தேஷம் ஸமாசரேத் |

தேஹாமண்டபமாஸாத்ய ஜஹயாபாத்தபாயஸம்ததே || ௭ ||

மத்வாஜ்யாகுடஸம்யுக்த மக்ஞௌஸகூணஸம்யுக்தே |

ப்ரத்ய்ருசமவைஷ்ணவைஸூக்தை ப்ரணவாத்வயரதத்திரிதே || ௭ ||

ததாப்ரீ ப்ரகாசாப்யாம் மந்த்ராப்யாசப்ருதக்ப்ருதக் |

சதுர்பிரெஷ்வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை ரஷ்டோத்தரசதம்ப்ருதக் || ௭ ||

வைஷ்ணவாயுசுவகாயுதர்யா ஹுத்வாசேஷம்ஸமாசரேத் |

தா-ம்.—பின்பு யாகசாலைக்குவந்து பாவினாற்செய்தப்ரஸாதத்

தில் தேன் நெய் வெல்லங்களைக்கலந்து அந்தப்ரஸாதத்தை விதிப்ர

காரமாகப் ப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிற அக்ஷியில் புருஷஸூக்த

ப்ரீ ஸூக்த ப்ருஸூக்த நாராயணஸூக்த விஷ்ணுஸூக்தங்களின்

ருக்குக்களினுல் ஸுவ்வொருதாமும், திருமந்த்ரத்தினுலும் திருத்வாத

சாக்ஷியினுலும் ஷ்டாட்சுரியினுலும் த்வயத்தினுலும் தனித்தனியே

நூற்றெட்டுத்தாமும், விஷ்ணுகாயத்தியினுலும் ப்ரணவம் முன்னாக

தேஹாமம்செய்து அதன்பின்செய்ய வேண்டிய பாவினாராதகம் முத

லியவைகளைச் செய்யக்கடவன். ௭௭.

ஹோமஸூக்தம் மாஸாப்ய ஜஹயா த்வாயஸம் ததே || ௭ ||

மஹாப்ய கௌஸாயுக் த் மஹாலக்ஷ ஸாயுதே |

ப்ரஸ்யஸம் வெஷ்வெஸ்யுதே ப்ரஸவாத்வேரஸ்ய || ௭ ||

ஸ்வலக்யூத் ஸ்மாயுக்ஞம் நானாந்ந விபூஷிதம் ।

தஸ்மிந்ஸுபாஸநே ரஸ்யே மூதுஷ் ஷ்ணுபரிஷ்டே ॥ ௧௩॥

விவேச்ய தீவ மூதுஷ்யே ருபவாஹே ஸ்மயுக்ஞே ।

ததஸ்ஸயந்தநமாஸாத்ய சதார்பிஸ்தோரணையுதம்॥ ௧௪,

சத்ரத்வஜபதாநாத்யை ஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்।

ஹயைர்லக்ஷணஸம்யுக்தை ஸ்ஸர்வதாமவிபூஷிதை:॥ ௧௫.

ஸ்வலங்க்ருததஸ்ஸமாயுக்தம் நானாரத்நவிபூஷிதம்।

தஸ்மிந்சபாஸகேரமயே ம்ருதுஸ்லக்ஷணபரிச்சயே॥ ௧௬.

நிவேர்யதேவமர்க்யாத்யை நுபசாரைஸ்ஸமர்க்சயேத்।

தா-ம்.—பிறகு, நான்கு வாசல்களிடிலும், குறைய-கொடியுடையதும் முதலிய வைகள் கட்டியும், பலவிதமான ரத்நங்குகளினாலுத்தும், கடிவாளம் முதலியவைகளிடிலே சேணம் முதலிய வையங்களினாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற உத்தமலக்ஷணங்களையுடைய நான்கு குருதிநாகள் கட்டியுமிருக்கிற திருத்தேரின் பேரில் ம்ருதுவாய் இணைத்தழகியதாயிருக்கிற ஆஸைமிட்டு அங்கு ஸ்ரீமந்தாராயணனை யொழுத்தருளப்பண்ணி அரங்கம் பாத்யம் முதலிய பாசாரங்குகளினாலாராதகம் செய்யங்கடவன்.

அஜேதீநிம் ஸமஹ்ரஹ் புரத: பதாநீஸ்வரம் ॥ ௧௮॥

ஹ்ருதஸ்தீநாந்ரஜாநம் புஜயே ஹ்ருதஸ்தீநம் ॥

பரித ஷ்ணுபரிஷ்டாதி ஹேதி ரஹ்ரஹ்ரம் ॥ ௧௯॥

அங்கேகே விம்ஸமப்யர்ச்ய புரதபதவிஸர்வரம்॥ ௨௦,

ப்ருஷ்டதேவநாகரஜாநம் பூஜயேச்சக்திஸம்யுதம்।

பரிதஸ்ஸங்கசகராதி ஹேதி ரப்யர்ச்சயேத்தத:॥ ௨௧.

தா-ம்.—பின்பு, த்ரீமந்தாராயணனுடைய மடிமேல் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியையும், முன்னே கருடனையும், பின்னே திருவந்தாழ்வானையும், சுற்றும் சங்கம் சந்தம் முதலிய நிவ்யாயுதங்களையும் ஆராதிக்கங்கடவன்.

ஹ்ருதஸ்தீநம் ஸ்ரீரஸ்யே ஹ்ருதஸ்தீநம் ॥

ரஹ்ரஹ்ரம் ஹ்ருதஸ்தீநம் ॥ ௨௨॥

நேலிஹ்ரம் புரதஸ்தீநம் ॥

சாமரேஷு ச ஸ்நாஸி விமலாப்யஸ்த் துதி: || ௧௨ ||

ஹயேஷு ச துரோமஸ்து ௧ ஹுக் ௨ வயஸ்தி ||

விமலேசா தததேச சஸ்யசாச்ய சமர்ப்யதே || ௧௩ ||

சர்வயோக்யேஷு வேதாஸ்ய சாவித்ரி வர்ப்யதே தநா ||

வீசம் ச்யஸ்தம் மஹ்யர்ப்ய தஸ்திவ் தேவம் சமர்ப்யதே || ௧௪ ||

சண்டாதிதாம் ஸ்தேதாரணேஷுத்வஜேஷுகுமுதாதிதாம் |

ரதசக்ரேஷுவேதாம்ஸ்ச ததங்காநிசகடபரே || கௌ

ஸேதிஹாஸபுராணாநி ஸர்வதபரிபூஜயேத் |

சரமரேஷுசசந்தாம்ஸி விமலாத்யஷ்டசந்திபி: || கௌ.

ஹயேஷுசதுரோமந்த்ராத் தாருகம்சைவயந்தரி |

விமலேசாதபத்ரேச சந்த்ரஸூரியெளஸமர்ச்சயேத் || கஅ.

ஸர்வயோக்யத்ரேஷுவேதாம்ஸ்ச ஸாவித்ரிமந்தர்ப்பணேததா |

ஏவம்ஸ்யந்தநமப்யர்ச்சய தஸ்திந்தேவம்ஸமர்ச்சயேத் || கக.

தா-ம்.—அத்திருத்தேதரில் நான் குவாசுல்களிலும் சண்டன் முதல்

விய எட்டுத்வாரபரலர்களையும், கொடிகளில் குமுதன் முதலியசனா

திபர்களையும், நான்கு சக்ரங்களில் நான்கு வேதங்களையும், ஏர்க்கா

ளில் சிக்ஷாமுதலிய வேதங்கங்கனையும், சுற்றும் ஸ்ரீராமாயணம் மு

தலிய இதிஹாஸங்களையும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்

களையும், சரமரங்களில் காயத்ரி முதலிய சந்தஸ்ஸங்கனையும், குதினா

களில் திருவஷ்டாக்கரம் முதலியநான்ருமந்த்ரங்களையும், ஸாரதிரில்

தாருகளையும். குடையில் சந்த்ரஸூரியர்களையும், கடிவாளங்களில்

வேதங்களையும் கண்ணடியில் ஸாவித்ரிமந்த்ரத்தையும், ஆவாஹநம்

செய்து அவைகருங்காராதகம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்பத்திருத்தேரி

லெழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீமந்தாராயணனுக்குத் திருவாராதகம் ஸமர்

ப்பிக்கவேண்டியது. க.க.

யுதிஸ்ய ச்ஞாநேஷு ச பவதேஷு ச பவதேஷு ||

ஹயேஷு ச துரோமஸ்து ௧ ஹுக் ௨ வயஸ்தி || ௧௦ ||

புஷ்யஸ்தி ருந்ரஸ்ய ருநிதி: பரி ருயேத் ||

சர்வத: புரமாரேஷு சோதனம் சேவனம் ஜயே || ௧௧ ||

சர்வத: ச்ஞாநேஷு ச பவதேஷு ச பவதேஷு ||

ருத்விக்கணஸ்சதுர்வேதாந்'ப்ரபடன்பரிதோவ்ரஜேத்|
வாத்யகோஷம்ந்ருத்தகீதேபுரத: காரயேத்ததா|| ௨௦.
புண்யஸ்தோத்ராரம்மேகாரமயைர் வந்திபிபரிஜீர்த்தயேத்|
ஸர்வத:புரமார்க்கேஷ-சோதகம்ஸேசநம்ஜலை: || ௨௧.
தோரணைஸ்சபதாகாத்யை ரலங்காரம்சபாவஹும:|

தா-ம்.—ந்ருத்தேதரைச்சுற்றி ந்ருத்விக்குக்கள் வேதங்களைப் பாரா
யணம் செய்துகொண்டு கூடப்போகவேண்டியது. முன்னேபோரீ மு
தலிய மங்களவாத்யங்கள் முழங்கவேண்டியது. பாடவேண்டியது.
தேவதாளிகள் நர்த்தகம்செய்யவேண்டியது. ஸ்துதிபாடகர்கள் ம
னமிசையும்படி விருதுகளைச் சொல்லிஸ்தோத்ரம் செய்யவேண்டிய
து. வீதிகளைச் சுத்தப்படுத்தி ஜலம்தெளிக்கவேண்டியது வானிகளில்
தோரணங்களும் கொடிகளும் கட்டவேண்டியது. ௨௧௭-

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௨௨||

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௨௨||

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௨௩||

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௨௪||

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௨௫||

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய வீத்யாஸஸம்மாரணேகருதே || ௨௬||

உச்சிஷ்டகேசபஸ்மாஸ்தி ஸ்ப்ருஷ்வாநஸநாநமாசரேத்|

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டிகவித்யாதே || ௨௭||

உத்ஸவேவாஸுதேவஸ்ய யஸ்ஸநாதிஸ்ப்ரச்சங்கயா|

ஸ்வர்க்குத்யா:பிதரஸ்தஸ்ய பதந்திரகேசகருதே || ௨௮||

தா-ம்.—ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய உத்ஸவத்தில் விதிப்படி சுத்
தம்செய்தபின்னு எச்சில் மயிர் சாம்பல் எலும்புமுதலிய அசுத்தபதா
ர்த்தங்களைத் தீண்டினாலும் ஸ்நானம்செய்யக்கூடாது. பகவானுடை
ய உத்ஸவத்திலைவகளைத் தீண்டினால் தோஷம் கிளையாது. எவ்ஹே
ருவனவைகளைத் தீண்டி அதினால் தோஷமுண்டென்று நினைந்து
ஸ்நானம்செய்கிறானே! அவனுடையபித்ருக்கள் தேவலோகத்திலிரு
ந்து உடனே நகத்தில் விழுவார்கள். ௨௯.

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௩௦||

ஊத்யே வாஸுதேவஸ்ய வீஹ்ய ஸ்மாரணே ஸ்ரீ || ௩௧||

தஸ்ய சூர்ய ப்ரயத்னேன ஷக்நோ சீவேத வైஸ்யஸஃ ।

உதஸ்யம்வாஸுதேவஸ்ய யோகஸேவேததூர்மதிஃ|

யுககோடிஸஹஸ்ரம்ஸபச்யதேநரகாக்கிரா||

உரு.

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்னேந பக்த்யாஸேவேதவைவ்ஷணவஃ|

தா-ம்.—பெருமான் திருவீதி புறப்பாடாரும்போதுளவனொருவன் தூர்ப்புகத்தியினால் கூடச்செல்லாமலிருக்கிறானோ! அவனநேகம் கோடியுகங்களில் நரகத்தில் விழுந்த தீயினால் வெந்துகொண்டிருப்பன்; ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் வெகுபக்தியுடன் மற்றக்காரியங்களை விட்டுப் புறப்பாட்டும் கூடச்செல்லக்கடவன்.

உரு. ௨.

ஹரித்ராடீஃ சுగந்தாంஷ் ஸ்ரகீரந் கஸுமாஹ் தா ॥ ௨௨॥

அலக்ஷ்மீதாஸு ரம்யாஸு ரஹ்யாஸு விமலாஸு ஸ ।

வாசித்ரந் ருத்ரேந்த்ரஃ பரிபீய ஜநார்தனம் ॥

௨௩॥

வசுமதி ரீதிவாதித்ரே வஸ ரம்ய நிவேதயேத் ।

தீபை ரீராஜனம் க்யூத்யா தத்யா தஸ்யாபூஜனம் ॥ ௨௪॥

ஹரித்ராடீஃஸுதந்தாம்ஸச ப்ரகிரந்தஸுமகாஶ்ரதாந்||

௨௫.

அலக்ஷ்மீதாஸுரம்யாஸு ரத்யாஸுவிமலாஸுச|

வாசித்ரநர்த்தக்யாகரகாகை: பரிணீயஜநார்த்தகம்||

௨௬.

பஹுவிர்ஜீதவாசித்நார தேவம்ரம்யேநிவேசயேத்|

தீபாப்ரீராஜநம்ந்ருத்வா தத்யாதர்த்யாதிபூஜநம்||

௨௭.

தா-ம்.—மஞ்சள்பொடி புஷ்பம்முதலிய பரிமள வஸ்துக்களையும் அக்ஷயாதமுதலிய மங்களகரமான வஸ்துக்களையும் சுத்தமாய்ப்பெருக்கி நீர்தொளிர்த்திருக்கிற வீதிகளிலுங்காரமாகஇறைத்து அவ்வீதிகளில் மங்களவாத்யம்முதல்த் தூ பாட்டுப்பாடி, நர்த்தகம்செய்துகொண்டு ஸ்ரீமங்கராயணனுக்குப் புறப்பாடுசெய்தித் துப்பின்பொரு மண்டபத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி மங்களவாத்யம்முதல்கி மங்கள ஆரத்தி ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்திக்காப்பு செய்யவேண்டியது.

அபிஷேகம் சத: கர்யா த்நத்யேஷ் வஸ்தீ: ।

ஸர்வேஷ்ய ஸுக்ஷ்வஸ்ய ர்ஹஸ்யம் நிவேதயேத் ॥

௨௮॥

ஸுபாஸநீ நிவேத்ய ஹ பூஜயே துபகார்த்தஃ|

ஸர்வேஷ்ய ரீவந்தி ர்ஹஸ்ய: ஸந்ஷேஷ் ஸுஜீவ்யை: ॥

௩௦॥

ஹுத்ஸநம் தஹ ராத்ரோ கர்வீத ஸுஹாஸஹம் || 38 ||

வம் ப்ரதிபிநம் கர்யா வ்யவதீக்ஷா ஸமாபநம் |

அஸ்தி சாஸஹுதம் கர்யா த்யூஷ்யதீயே மநோஹரே || 39 ||

ப்ரபதே திஷ்டுஸூக்தாநி சாஸமாநீ ர்யுசேஷத: |

விஜிஸ்தே ப்ரவீஷதே ஸ்நாநம் ஸ்நாதவ்யம் தத்ர ஹுத: || 40 ||

தர்வயித்யா பித்யா தீவாந் ஸர்வாந்மாநாந் ஸமஸுதே |

ஸோபிதஸூர்திதா த்யுசாஸ்திரோஹோஹோஹிவா || 41 ||

தத்ர ஸ்நாத்யா விஹாஸேந மூர்ச்சயே நாத்ரஸந்தய: |

பத்தேதாத்ஸவம் ததாராத்ரோள குர்விதஸுஸாஸபாவஹம் || ௩௪.

ஏவம்பரதிநம் குர்யாத் யாவத்திக்ஷாஸமாபநம் |

அந்தேசாவப்ருதம் குர்யாத் புண்யதோயேமநோஹரே || ௩௫.

ப்ரபதேத்விஷ்ணுஸூக்தாநி சாஸமாநீர்யுசேஷத: |

விஜிஸ்தே ப்ரவீஷதே ஸ்நாநம் ஸ்நாதவ்யம் தத்ர ஹுத: ||

தர்ப்பயித்வாபித்த்ரந்தேவாந் ஸர்வாந்மாநாந்ஸமாஸுதே || ௩௬.

கோடிஜம்மர்ப்ரிதாத்ரபாத் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா || ௩௭.

தத்ர ஸ்நாத்வாவிதாநேந முச்யதேதநாத்ரஸம்சய: |

தாம்.—அவ்விதமாகவே ஆழ்வா ராசார்யர்களுக்கும் ராத்ரியில் பத்தேதாத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. இவ்விதமாகத் தான் ஸங்கம் பித்த (௩ - ௫ - ௭ - ௯) நாள்வரையில் தித்தேதாறு முத்ஸவம்செய்து கடைகிநாளில் புஷ்கரிலிளி ஆறுமுதலிய புண்யதீர்த்தத்தில் பகவந்த்மா ஹாத்ரபாதிபாதகங்களாயிருக்கிறபுருஷஸூக்தம்முதலியவைகளை யும் பவமாநஸூக்தங்களையும் சொல்லி அவப்ருதமென்கிற மங்களஸ் நாதம் (தீர்த்தவாரி) செய்தித்துப் பின்பந்ததீர்த்தத்தில் பாகவதர்க ளோடுகூடத் தான் ஸநாமசெய்யவேண்டியது. அத்தீர்த்தத்தில் தேவபித்ரநதர்ப்பலாங்களைச் செய்தால் ஸமஸ்தமேரோதங்களுமும் ஸையங்கடவன். அங்கேஜம்மங்களில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செ ய்தபாபங்களுள்ளாம் அத்தீர்த்தத்தில் ஸநாமசெய்தால் நீங்கிவிடும இயில் ஸம்சயமில்லை.

௩௮, ௩௯.

தே: ப்ரபீஷ்யாஸநம் பிநம் ஸுலஸிகாஸுஸு: || 3௮ ||

ஹுதயித்யா விஹாஸேந வேஹிஷதம் பதேத் |

தே: ப்ரவீஷ்யதே ஸ்நாநம் ஸ்நாதவ்யம் தத்ர ஹுத: || 3௯ ||

தத:ப்ரவேஸ்யாயதநம் தேவம்துளஸிகாஸுமைய: || ௩௮.

பூஜயித்வாவிதானேந வேதோபநிஷதம்படேத்|

வைஷ்ணவாந்போஜயேத்பக்த்யா சாஸிஷோவாசநம்சரே || ௩௯||

தா-ம்.—தீர்த்தவாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்கோயிலுக்
கெழுந்தருளப்பண்ணி துளஸிகளினாலும் புஷ்பங்களினாலும் அர்ச்ச
னைசெய்து வேதங்களிற்கடையான உபநிஷத்துக்களைப்பாராயண
ம் (சாத்துமுறை) செய்யவேண்டியது. பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுந்
க்குத்ததியாராதனம்செய்து ஆசீர்வசனம் (அநந்தாஹம்) சொல்லவே
ண்டியது. ௩௯.

வீனம் மஹோத்ஸவம் குரூயத் பூஜிதமாஸம் யதாவிதி |

புஷ்பம்வஸ்தரம் வாபி நிஜச் சந்த்யநஸாரத: || ௪௦||

ஏவம்மஹோதஸவம்குர்யாத் ப்ரதிமாஸமயதாவிதி|

ப்ரதிஸம்வத்ஸரம்வாபி நிஜசந்த்யநஸாரத: || ௪௦.

தா-ம்.—இவ்விதமான மஹோதஸவமென்கிற ப்ரஹ்மோதஸவக்
தை மாதத்திற்கொருதரமாவது அதற்குச் சக்தியில்லையாகில் வருஷ
த்திற் கொருதரமாவது செய்யவேண்டும். ௪௦.

ஏயஸே ஸோதஸே விஷ்ணு ரஸநாஹு விநீசுத: |

புஷ்பம் மஹோத்ஸவம் குரூயத் பூஜிதமாஸம் யதாவிதி || ௪௧||

சயநேபோதநேவிஷ்ணோர் வஸந்தாதௌவிசேஷத: ||

ப்ரத்யப்தமுதஸவம்குர்யாத் சாஸ்த்ரமார்க்கேணவைஷ்ணவ: || ௪௧.

தா-ம்.—சயந ஏகாதசியிலும் போதநஏகாதசியிலும் வஸந்தருது
விலும் சாஸ்த்ரத்திற்கொல்லியவிதிப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு வரு
ஷந்தோறு முத்ஸவம் செய்யவேண்டியது. ௪௧.

ஷஷ்டாப்தவிதானேந ததாஸவகாநஸேநவா |

ஸ்மருத்யுக்தேநாதவாகுர்யாத் க்ரியாலோபம்நகராயேத் || ௪௨||

பஞ்சராத்ரவிதானேந ததாஸவகாநஸேநவா|

ஸ்மருத்யுக்தேநாதவாகுர்யாத் க்ரியாலோபம்நகராயேத் || ௪௨.

தா-ம்.—ஸாஷ்டாத் பகவானருளிச்செய்த பஞ்சராத்ர சாஸ்த்ர
த்தின்விதிப்படியாவது, விகநஸ மஹாமுனிவர் சொன்னவைகாநஸ
சாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது, தர்மசாஸ்த்ரத்தின் விதிப்படியாவது
கீழ்ச்சொன்ன நித்யஸகலித்திக மஹோதஸவங்களை விடாமற் செய்ய
வேண்டியது. ௪௨.

வசம் సంపూజయే దేవం యావజ్జీవం ద్విజోత్తమాః ।

నిత్యేనైవిత్తికోక్తేన యథావిధ్యుక్తమార్గతః ॥

౪౩॥

ஏவம்ஸம்பூஜயேத்தேவம் யாவஜ்ஜீவம் த்விஜோத்தமாః ।

నిత్యసైవిత్తికోక్తేన యథావిత్తియుక్తమార్గతః ॥ శా. ౪౩.

தா-ம்.—ருஷிகளே ! நித்யஸைமித்திகவிதிகளில் சொல்லியபடி தான் பிழைத்திருக்கும்ளவும் ஸீமந்தராயணனைப் பூஜிக்க வேண்டி யது.

శ్రౌతస్థానాగమోక్తానాం కుర్యా దత్యుత్తమాః క్రియాః ।

ఉపదిష్టం యథాజ్ఞానం తస్మై కుర్వీత శాస్త్రతః ॥

౪౪॥

ஸ்ரௌதஸ்மார்த்தாக மோக்தரநாம் குர்யாதத்யுத்தமாః க்ரியாః ।

உபதிஷ்டம் யதாஜ்ஞாநம் தந்த்ரம் குர்வீத சாஸ்த்ரதః ॥ ౪౪.

தா-ம்.—ருஷிகளே ! வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்த்ரங்களிலும் பாஞ்சராத்ரத்திலும் சொல்லப்பட்ட ஸாத்விககர்மங்களைச் செய்து அவைகளில் சொல்லியபடி ஜீவாத்மபரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையறிந்து அந்தப் பரமாத்மாவின் இடத்தில் பக்தி செய்யக்கடவன்.

ఇతి శ్రీపరశరస్య உతా పుத்ரஹ்ணே விஷ்ணுபரம ஧்ருதாஸ்தி)

విష్ణுமహాత్మ్య விகிபரணம் నామ సవమోఽధ్యాయః.

க-வது அந்நாயம் முற்றிற்று.

க - வது அந்நாயம்.

பாகவதாராதநவிகி.

శ్రీపరశరఉవాచ.

తదీయాంధనం పుణ్యం వక్ష్యామి మునిసత్తమాః ।

యవస్వేషణమాత్రేణ సర్వబధ్నా ద్వి ముచ్యతే ॥

౧॥

నాతః పరతరం పుణ్యం త్రిషులోకోషు విద్యతే ।

సర్వకామప్రదం స్యానా మత్యస్త ప్రీతిదం హరేః ॥

౨॥

తస్మా త్పరతరం శ్రేయో నాస్తి సత్యం బ్రహ్మి వః ।

ததீயாராதநம் புண்யம் வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா: |
யதக்வேஷணமாத்திரேண ஸர்வபந்தாத்விமுச்சயதே | க.
நாத: பாதரம்புண்யம் த்ரிஷு-லோகேஷு-வித்யதே |
ஸர்வகாமப்ரதம்ஞ்ஞா மத்யந்தப்ரிதிதமஹிரே: || ௨.
தஸ்மாத்தபாதரம் ச்ரீரயோ நான்ஸ்திலத்த்யம்ப்ரவிநிஸி |

ஸ்ரீபாசரபகவான் சொல்லுகிறீர்.

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! இனித்ததீயாராதந்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அதைக்கூட்டிலும் புண்யமுண்டு. இதையாராய்த்தவன் திருப்பிஸம்ஸாரத்தை யடைவான். இதைக் காட்டிலும் உத்தமமான கர்மம் மூன் லுலகங்களிலும் கிடைப்பான. அதெப்படியென்றால்—இது நிகேத்தைதயெல்லாம் கொடுத்தும், ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவும் த்ருப்தியடைவர். ஆகையால் இதைக்காட்டி, விமுயர்த்த தொன்றுமில்லை. நானுங்களுக்குண்பமஸயச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

௨, ௩.

ਭੁக்ਤੁ: புஜநமாம் ஸ்ரீம் ஜ்ஞானபுத்ரம் மூர்திநிஸ்தமா: || 3||

ਸਾਚਾਨੰਦਾ: புஜா விஷ் ஸ்ரீ கவதே: விஷ்: |

நக்யபூகநமாராதநம் ச்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா: || ௪||

பக்தபூஜகமாஹாதர்மம் ச்ருணுத்வம் முநிஸத்தமா: || ௫.

ஸாஹஸ்ரவார்ஷிக்பூஜா விஷ்ணுரபகவதே: தத்விநா: |
ஸக்ருத்தரபகவதார்ச்சயா: கலாமகாந்ததேஷாடயி: || ௬.

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளே ! பாகவதாராதந்தின் மஹாதர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஆசிரம் வாழ்வதாகச் செய்த பகவதாராதமும் ஒருக்கால்செய்த பாகவதாராதந்தின் பதினாறிலொருபாக் கோடும் ஸமாமகமாகாட்டான. (பகவதாராதந்தைக்காட்டிலும் பாகவதாராதநம் மிகவும் சிறந்தது.)

நக்ய ஜ்ஞானபுத்ரம் தீம் மூக்யம் பாதநா மதி |

விசம் ஸ்ரீ கவதா விஷ் ஸாவிஷ் ஸ்ரீ க்ருணு புரம் || ௭||

ததீயபுஜாபூஜிந த தீய பக்யாவி நிபேதம் |

ஸக்ருத்தஸம்பூஜகமதேஷாம் முக்திகம் பாதிநாமதி |
ஏவம்பகவதாவிப்ரா ஹரிஷீஹந்தம் ச்ரீஸயபுரா || ௮.

ததீயபூஜாஹ்ருஷ்டேக தத்விவாக்ஷ்யாமிசிஸ்சிதம் |

தா-ம்.—பாகவதர்களை யொருகூரல் பூஜித்தால் அவன் எவ்வளவு பாடுபாடினும் ஸமஸ்தபாபங்களில் நின்றுமீங்கி மோகத்தையடை யக்கடவன். குறிகளை ! முன்பொருக்கூரல் பகவான், பாகவதாராத நத்தினுல்த்ருப்தியடைந்து அப்போதுஸ்மிறாலக்ஷமியைப்பார்த்தொ ருவார்த்தையைய ஸித்தாந்தமாகச் சொன்னார். அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள். ௫,௨.

सुश्रूणाम् च्छुश्रूणम् सुश्रूक्ष्णम् त्वं वन्दन्म् ॥ ௨॥

सुश्रूणम् च्छुश्रूणम् सुश्रूक्ष्णम् त्वं वन्दन्म् ।

மத்ப்ரணமாச் சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுவந்கநம் || ௨.௩

மந்ஸகவேத்யாச்சதகுணம் மத்பக்தஸ்யதுபோஜநம் |

தா-ம்.—எனக்குநமஸ்காரம்செய்வது ஸகவேத்யம் ஸமர்ப்பிப்ப தைக்கூட்டிலும் என்பக்தனுக்கு நமஸ்காரம்செய்வதும் போஜநம் செய்கிறபதும் நூறுமடங்கு அதிகம் என்று பகவான் சொல்லியிருக் கிறாராகையால் பாகவதாராதநம் மிகவும் சிறந்தது. ௨,௩.

यथा त्वत्पुत्रि चैव शौ मयि भगवत्पुत्रात् ॥ ௨॥

तथा न त्वत्पुत्रिर्लौ विद्वत् पुत्र्यनादयः ।

யதா துவ்யபுத்ரிதேவேசோ மஹாபாகவதாச்சகநாத் || ௨.௪

ததாந துவ்யபுத்ரிசோ விதிவதஸ்வாச்சகநாதயி |

தா-ம்.—பாகவதர்களை யாராதிப்பதினால் ஸ்ரீமகாராயணன் த்ருப்தியடைவதுபோல் தன்னையாராதித்ததினாலு மவ்வளவுத்ருப்திய டையமடைவான். ௨,௪.

यान् सृष्ट्वान् मयि भूगः कृपया पादयोः ॥ ௩॥

तौ विद्वान् नयान् सृष्ट्वान् कृपया भगवत्पदयोः ।

யாந்ஸ்யஸ்திமஹாபாகா க்ருபயாபாபிநோயிச || ௩.

தேவிகத்தாபரயாத்ரோவ ஸாஸ்யதம் பகவத்பதம் |

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரையருள்புரிந்து பார்க்கிறார்களோ? அவர்கள் பாடுகளாடினும் இவர்கள்உடா க்ஷத்தினால் பரிசுத்தர்களாய் அழிவின்றாத ஸ்வைவருண்டதாத யடைவார்கள். ௩,௧.

மஹாபாகவதஸகஷணம்.

सुश्रूणम् च्छुश्रूणम् सुश्रूक्ष्णम् त्वं वन्दन्म् ॥ ௪॥

सुश्रूणम् च्छुश्रूणम् सुश्रूक्ष्णम् त्वं वन्दन्म् ।

அர்த்தபஞ்சகதத்வஜ்ஞா பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதாஃ|| ௧௦.
ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபாகவதாஸ்ஸம்ருதாஃ|

தா-ம்.—மஹாபாகவதர்கள் யாரென்றால், ஸ்வ(ஜீவ) ஸ்வரூபம்
பர (பரமாத்ம) ஸ்வரூபம், உபாய (சித்தோபாயமான ஈஸ்வர) ஸ்வ
ரூபம், விரோதி (தன்னைத்தான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள முயலுபவன், பிற
ர்க்கடிமைப்பட்டிருக்கைமுதலியவைகளின்) ஸ்வரூபம், பல (பிராப்
யமான கைங்கர்யத்தின்) ஸ்வரூபம், இவ்வகளை யதார்த்தமாயறிந்த
தும், தாபம், (ஸமாஸ்ரயணம்), புண்ட்ரம் (பகவத்பாதாக்ருதியாக
திருமண காப்பையணிதல்), நாமம் (பகவானுடையவும் பாகவதர்க
ளுடையவும் திருநாமத்தைத் தானிட்டிக்கொள்ளல்), மந்த்ரம் (திரு
மந்த்ரத்வய சரமஸ்லோகங்களை ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தாற்பெ
றுதல்), யாகம் (பகவத்பாசவதாராதம்), ஆகிய இந்தபஞ்சஸம்ஸ்கா
ரங்களையடைந்தும், அந்ந்யார்ஹஸேஷத்தவம் (பிறர்க்கடிய னன்றிக்
கே ஈஸ்வரனுக்கடிமைப்பட்டிருத்தல்), அந்ந்யசரணத்தவம் (பிறரை
த்தஞ்சமாக நினையாதே ஈஸ்வரனைத்தஞ்சமாக நினைத்திருத்தல்), அ
ந்ந்யபோக்யத்தவம் (தன்னைப்பிறருகந்தருபவிக்கையன்றிக்கே ஈஸ்வ
ரனுகந்தருபவிக்கும் படியிருக்கை), ஆகிய மூன்று ஆகாரங்களினால்
நிறைந்து மிருக்கிறவர்கள் மஹாபாகவதர்களென்று பெரியோர்கள்
சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

௧௧.

மஹாபாகவதாஸ்த்ர வஸந்தி விமலாஸ்ஸாபாஃ|| ௧௦||

தத்தஸ்தலம் மங்களம்பிரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபாதம்சு||

மஹாபாகவதாயத்ர வஸந்தி விமலாஸ்ஸாபாஃ|| ௧௦.

தத்தஸ்தலம் மங்களம்பிரோக்தம் யதாவிஷ்ணுபாதம்சு||

தா-ம்.—காமம்க்ரோதம் முதலியதேவதாஷங்கனில்லாமல்ஸத்வகு
ணத்தையே ப்ரதானமாகவுடைய மஹாபாகவதர்க ளெவ்விடத்தில்
வாஸம்செய்கிறார்களோ? அவ்விடம் ஸ்ரீவைகுண்டம்போல் மங்கள
கரமாயிருக்கும்.

௧௦,௧.

ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாதநாளியின்மஹிமை.

யஸ்ய மூர்த்தி ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாதநாளியின்மஹிமை|| ௧௦||

யஸ்ய மூர்த்தி ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாதநாளியின்மஹிமை|| ௧௦||

யஸ்ய மூர்த்தி ஸ்ரீமஹாபாகவதர் ஸ்ரீபாதநாளியின்மஹிமை|| ௧௦.

கங்காதிஸர்வதீர்த்தாதிதாவத்திஷ்டந்த்யஸம்சயம்|

தா-ம்.—எவனுடைய சிரஸ்ஸில் எதுவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததுளியிருக்கிறதோ? அந்தசிரஸ்ஸில் எதுவரையில் கங்கைமுதலிய ஸகலபுண்யதீர்த்தங்களும் வாஸம்செய்யும். இதில் ஸம்சயமின்லை.

கக, ௨.

ஸ்ரீபாததீர்த்தமஷிமை.

ப്രായశ്ച ുഖദം గుహ్యం మహాపాతகீనా మபి || ௧௨||

వైష్ణవాఙ్గీ జలా పుష్కం భక్త్యా సం ప్రాశ్యதే యది ।

ப்ராயஸ்சித்தமிதம் குஹ்யம் மஹாபாதகீநா மபி || ௧௨.

வைஷ்ணவாங்கீஜலம் புஷ்யம் பக்த்யாஸம்ப்ராப்யதேயதி |

தா-ம்.—ப்ரஹ்மஹத்தைய, ஸாராபாநம் முதலிய மஹாபாபங்களைச் செய்திருத்தபோதிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை பந்தியுடன் ஸ்ஹீகரித்தால் அப்பாபங்களுக்கிடையே ப்ராயஸ்சித்தமாகும், (ஸம்ஸ்தபாபங்களும் நீங்கும்). இதுபரமரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் வெளியிடக்கூடாது.

௧௨, ௨.

தளிகைப் ப்ரஸாததீர்தின் மஷிமை.

కోటిజనారితంపాపం జ్ఞానతోఽజ్ఞానతోఽపివా || ௧3||

సద్యః ప్రాశ్యతే నృణాం వైష్ణవోఽఘృష్టభోజనాత్ ।

கோடிஜன்மாந்திதம்பாபம் ஜ்ஞானதோஜ்ஞானதோபிவா || ௧௩.

ஸத்ய ப்ரணாயதேந்ரணம் வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்.

தா-ம்.—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களமுதுசெய்து மிருத்த தளிகைப் ப்ரஸாதத்தை ஸ்ஹீகரித்தால் அநேக ஜன்மங்களி லறிந்து மறியாமலும் செய்த ஸகலபாபங்களும் சிகரத்தில் நசித்துப்போம்.

௧௩, ௨.

మహాభాగవతా యే తే వైష్ణవా ద్విజస త్తమాః || ௧4||

అస్మై త్యవైష్ణవాః ప్రోక్తా రజసా తమసావృతాః ।

மஹாபாகவதாயேதே வைஷ்ணவாத்விஜஸத்தமா || ௧௪.

அஸ்யேத்வைஷ்ணவா ப்ரோக்தா ரஜஸாதமஸாவ்ருதா |

தா-ம்.—கீழ்ச்சொன்ன மஹாபாகவதஸூக்தணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோ? அவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேவிட்டவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக மாட்டார்கள்.

௧௪, ௨.

நாசு: பரதரம் தீர்தம் பிஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ || ௧௫||

தேனம் பாசஜலம் ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

காதுபாரதரம் தீர்தம் வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாச்சபாதம் || கரு.

தேனாம்பாத ஜலம்சுத்தம் கங்காமபிபுராதிதிலி

தா-ம். --ஸ்ரீ வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாம்பாத தீர்த்தத்தையுங் காட்
டினும் மேன்மையான தீர்த்தம் விஷ்வாஜீ. ஏனென்றால், எல்லாத்
தீர்த்தங்களிலும் கோதாவரி கங்கை பெரிய தீர்த்தமென்பதும். அக்
கோதாவரி கங்கையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாம்பாத தீர்த்தத்தி
னால் பரிசுத்தமாகிறது. கரு.

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ || ௧௬||

பிஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || கரு.

வைஷ்ணவாங்கிரிஜலாம்பாத தீர்த்தத்தையுங் காட்

தா-ம். --அதென்படியென்றால், கோதாவரிநதியைச் சக்ரவர
்த்தித்திருமகன், நீஸநாகத்துக்கு யோக்யதை யற்றுப் போகக்கூடவா
யென்று சாதிக்கப் பின்பு, அந்நதியானது விஷ்ணுபந்தியாயியுடைய ம
ஹாபாகவதையான ஒருநுத்கீ ஸ்நாநம்செய்த புண்ணுதீர்த்தத்தோடு
சேர்ந்து அச்சாபத்தையுங் போகக்கொண்டு எல்லோரும் தன்னிட
த்தில் ஸ்நாநம்செய்ய யோக்யதை பெற்றது. கரு.

ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || ௧௭||

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

தேனம் பாசஜலம் ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || ௧௮||

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

பிஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || ௧௯||

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

புரஸூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || ௨௦||

பிஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ ।

சாபாந்நா ரக்ஷாநாந்நா விஷ்வாஜீ) ஜலா சூபாநீ) ஸுதம் ரக்ஷாமை புநாதி மீ || ௨௧||

శబరీస్నానపు ధ్యేయ సద్భక్తా శ్రువహారిణా ।

ముకా గోదావరీగట్టే మమ శావా ద్యుపాసనమ్ ॥ ౨౨॥

ఇత్యుక్త్వా ధనుషాశ్రమ్య శబ్దాన్యనేచితం జలమ్ ।

కౌతమ్య సద్గుణం చక్రే లోకానాం హితకామ్యయా ॥ ౨౩॥

తతఃప్రభృతి లోకేఽపి గౌతమీ శుద్ధతాం గతా ।

తీర్థానా మగ్ర్యతాలోకే వెష్టవ్యా సీరసజమాత్ ॥ ౨౪॥

తనాను వెషవాఃపూజ్యాః పావయన్తి జగత్త్రయమ్ ।

తేహంపాదో దకం శ్రేష్ఠవీర్ణభూతం న సంశయః॥ ౨౫॥

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது பி. நெடுஞ்சாமிநாதன் மதுரைத் துறைமுகத்தில் கைது செய்யப்பட்டு, பின்னர் காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

கச்சாகத்தாவக்தும் கொதமீதமஸாவ்ருதா|

தேவசப்தாததாசுங்கா ராகவேணமஹாத்மநாமி கவு.

நதம்ஸ்ஸிசுதர்புக் கே ஸ்ஞராக்வாபிமமராகதீம்

அகப்பாட்டுக்கி லுள்ளுள்ளதென்றும் தந்தை தப்பாபுலித் துறியிற் புகுந்

சென்னை, 17.05.2017

[illegible]

புரஸகரு, தயமுதந்நாரவாந ராகவம சரணாகதா | உய.

கருநாநுஷ்டபுடா தீனா னுஷ்டா வாகுநத்தம்|

கிருபாயாப்ராஹ்மீதீவீசா வெளதமீம் சரணம்கதம் || உ.க.

எப்போதாவது நான் ஸ்கூலில் இருந்து வந்தால் என்னை?

முந்தரக்காதாவர் கங்கை மமசரபாதபவிரிஷ்யஸி|| ௨௨.

இ. கருத்தவாத நுஷ்டம் நுஷ்டம் சபர்யாவே விதம் ஜனம்

கௌதமியாஸங்கதாசுக்ரீர லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா || உ.ந.

தகதுப்பாத்தகதுபுறாடுகென்றித் தெளசுரீ தக்தகதுப்பாத்தகது

தகராறுகள் பற்றி காலிவாடிக் வைத்தியர் அன்புடன் ஆலோசனை வழங்கி வருவதாகத் தெரிகிறது.

தமிழகப் பண்டாரங்களைப் பற்றிப் படிப்பதற்குப் பின்புலம்

தஸுமாததுக விஷணுவாபூதியாஃ மரவயந்தேசுத்ததரயமா
 திவ்வாய்நாதி பதவம் கீழ்க் இக்கமன்தவலி

உதயாம்பாளத்திலுள்ள சிவரத்தினத்தம்புதலம்சபை ௨௫.

தர்மம். — அங்குதையை விவரித்துச் சொல்லுகிறது. — ஸீதாபிரா

யும இராவணனை மீத்துத் தொண்டு போன பின் சகரவர்த்தித் திரு

வந்துபார்த்து சிராட்டிவையக்காளுமல், கோதாவரியே! ஜாக்

வரிஸ்ஸை; இராகச்சுதனவனாவது எடுத்துக்கொண்டுமே பாணனா;

றுபெங்களேயாவது டோயிருக்கிருளா சொல்லென்று கேட்க

ரவரி, சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குப் பம்பாய் ஸ்தாபிராட்டியை;

இராவணன் கொடுத்துக்கொண்டுபோன ஸங்கதியைச் சொல்லவில்லை. பின்பு இராகவன், புத்தியில்லாத கோதாவரியே! ஸீலதயின் ஸங்கதியை யுறித்தும் நீயெனக்குச்சொல்லவில்லை யாகையால் இது முதல் ஜனங்களுக்கு ஸநாகம் செய்ய யோக்யமாதயற்றவளாய்ப் போகக்கடவாய் என்று சாபங்கொடுத்தார். பின்பு கோதாவரி ருஷிகளை மூன் னிட்டுக்கொண்டுபோய் இராகவனைச் சரணமடைந்து கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தாள். பின்பு சரணமடைந்த கோதாவரியின் விஷயத்தில் இராகவனருள்புரிந்து, கோதாவரியே! சபரி நீராடின தீர்த்தத்தோடு நீசேர்ந்தால் உனக்கு என்னுடைய சாபம் விட்டுப்போகுமென்று சொல்லி தன் வீலைவின்றுலரியிருந்தேறி சபரி நீராடின தீர்த்தத்தை கோதாவரியோடு சேர்த்துவிட்டார். அதுமுதல் கோதாவரி எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமாய் விளங்குகிறாள். ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாருக்கும் பூஜயர்களாயிருந்து மூன்றுலகங்களையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரேஷ்டமான தீர்த்தமென்பதில் ஒருஸம்சயமும் கிடையாது. ௨௫.

இஸ்ரீகோட்டியோர்த்தகோடிச தீர்த்தா எம்புவகதரயே |

வைஷ்ணவாங்கிரஜிலேபுண்யே கோடிபாகேகநோஸமா : ௨௬ ||

திஸ்ரீகோட்டியோர்த்தகோடிச தீர்த்தா எம்புவகதரயே |

வைஷ்ணவாங்கிரஜிலேபுண்யே கோடிபாகேகநோஸமா : ௨௬.

தர-ம.—மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களும ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தின் கோடிபாகத்தில் ஒருபாகத்தோடு ஸமரங்களாகமாட்டா. ௨௭.

ஸக்யஸ்ரீ பூமிதீ புஷ்ய மஹாநகரத் தீர்த்தம் |

அக்ஷரீதி பிதரஃ பரிஷிஸ்தா ஸஸஞ்சய : ௨௮ ||

ஸக்ருத்ஸம்பூஜிதேபுண்யே மஹாபாகவகேதக்ருதேஹி |

ஆகல்பகோடிபிதரஃ பரிஷிஸ்தா ஸஸஞ்சய : ௨௭.

தர-ம.—ஒருக்கால் ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன் க்ருஹத்திலுள்ள தீர்தால் அநேககல்பகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருத்தியடைவார்கள் இதில் ஸம்சயமில்லை. ௨௭.

ஸக்யஸ்ரீ பூமிதீ புஷ்ய மஹாநகரத் தீர்த்தம் |

அக்ஷரீதி பிதரஃ பரிஷிஸ்தா ஸஸஞ்சய : ௨௮ ||

ఉత్తమి. వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి విశ్లేషణరారాతదేకలమ్ |

సంక్రంతావశ్శ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.

తా. మ. — అయిది అయిది వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.
 తా. మ. — అయిది అయిది వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.
 తా. మ. — అయిది అయిది వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.

తస్మాత్ సర్వ ప్రయత్నేన వైష్ణవా నర్మయే ద్భువః 1

తస్మాత్ సర్వ ప్రయత్నేన వైష్ణవా నర్మయే ద్భువః |

తా. మ. — అయిది అయిది వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.
 తా. మ. — అయిది అయిది వర్షశ్రుణ్మహస్రాణి లబధేతదాతరణిశయః || ౨౭౭.

వైష్ణవా నాగతాశ్రుత్వా భుజ్జానోపిహి వైష్ణవః || ౨౭౭

ద్రుతముతాయ హర్షేణ ప్రత్యుద్గచ్ఛే త్వరాన్వితః |

శిరస్యజ్వలి మాథాయ గచ్ఛే చ్యావత్తు దర్శనమ్ || 30 ||

దృష్ట్యా సర్వో మహాభాగాన్ ప్రణమే ద్దణ్డవ ద్భువి |

నిక్షిప్య చరణౌ మూర్ధ్ని ప్రణమే చ్చ పునఃపునః | 3౧ ||

ప్రవేశయిత్వా స్వగృహం పాదా ప్రక్షాళయే త్వయమ్ |

ఆచాంతా నాసనే శ్లఙ్ఘే రమ్యే సమ్య జ్ఞి వేశయేత్ || 3౨ ||

కౌశేయం విష్కరం దత్వా పాద్యాఘ్నదీక్ష సమర్పయేత్ |

గర్లదస్వరయక్తాభిః ప్రియవాగ్భి సమర్పయేత్ || 33 ||

నా నాప్రక్షాళయే త్వాత్రే పవిత్రే గర్లవారిణా |

అర్ఘ్య మూచమనం దత్వా గర్లపుష్పే సమర్పయేత్ || 3౪ ||

మధుపర్యం తతో దత్వా శాస్త్ర మార్గేణ వైష్ణవః |

ఆచాంతానాం పూజయే ద్భక్త్యా స్వర్ణవస్త్రాదిభూషణైః || 3౫ ||

సర్వైశ్చ వివిధైర్భక్త్యై స్తామూర్తీన సమాహితః |

తద్విధం ప్రాశయే ద్విద్యానాం పుత్రదారసుహృజ్జనైః || 3౬ ||

భోజయే దన్న పానాన్వై శ్శక్త్యై భక్తి సమన్వితః |

కాయాయిత్యా సుశయ్యాయాం పాదా సంహాపయేచ్ఛస్తైః || 3౭ ||

ప్రస్థితేషు గృహే షేషు చానీమూస్త మనువ్రజేత్ |

ప్రణమ్యాభ విస్మయంతై నిష్క్రీ త త్ర క్షణం శుచా || 3౮ ||

அவந்நனம் ஞபேத்யாவ த்வதேவம் நிர்ஹயேத் |

ஹ்யயவம் நமஸ்யுத்ய நிபுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || 3௩||

நாஸ்தீயா ட்வெஸ்யுத்ய ஸ்ய நிபுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் |

மநஸ்யுத்ய ஸ்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௪௦||

வசம் ஸம்பூஜயே நிபுத்ய யாவந்நனம் ந ஸம்சயே |

மநஸ்யுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௪௦||

ஸவஷ்ணவாநாககாங்குருத்வா புத்ரஜாதே கோபிஷ்ணவஷ்ணவா || ௩௯,
கருகமுதத்தாயிமர்ஷிஷண ப்ரக்யுத்கச்சேதத்தவராங்கித ||

கிரஸ்யுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

தருஷ்ட்வாஸக்யேயாநஹாபாகா ப்ரணமேத்கணடவத்புவி ||

நிக்ஷிப்யசாநொளமுர்க்கி ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

ப்ரமேத்யுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

ஆசாந்தாகாஸே ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

தௌஸேயாநவிக்ஷிப்யாநஹாபாகா ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

கருகமுதத்தாயிமர்ஷிஷண ப்ரக்யுத்கச்சேதத்தவராங்கித || ௩௯.

பாநெளப்ரக்யுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

அர்ஹ்யமாசமநாந்தக்யா கருகமுதத்தாயிமர்ஷிஷண ப்ரக்யுத்கச்சேதத்தவராங்கித || ௩௯.

மதுபாங்குமந்தேதாதத்தவா சாஸ்த்ரமார்ஷிஷண ப்ரக்யுத்கச்சேதத்தவராங்கித || ௩௯.

ஆசாந்தாகாஸே ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

புஷ்ணவாஸக்யேயாநஹாபாகா ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

தத்திர்த்தம்ப்ரக்யுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

தௌஸேயாநவிக்ஷிப்யாநஹாபாகா ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

சாயுத்யாஸக்யேயாநஹாபாகா ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

ப்ரஸ்திதேதௌகருகமுதத்தாயிமர்ஷிஷண ப்ரக்யுத்கச்சேதத்தவராங்கித || ௩௯.

ப்ரணமேத்குபுநடி || ௩௯.

அதர்சகம்பபிவத்யவாதத் தாவதேவம் நிர்ஹயேத் ||

பூப எவமஸந்தருத்ய நிபுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௩௯.

நாஸ்தீயா ட்வெஸ்யுத்ய ஸ்ய நிபுத்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் ||

மநஸ்யுத்ய ஸ்ய ஸ்யகூஹம் விசேத் || ௪௦.

வசம் ஸம்பூஜயே நிபுத்ய யாவந்நனம் ந ஸம்சயே ||

மஹாபாகவத்குபுநடி || ௩௯.

தர-ம்.—ஸ்ரீஸவஷ்ணவாநாககாங்குருத்வா புத்ரஜாதே கோபிஷ்ணவஷ்ணவா || ௩௯.

ஸ்ரீஸவஷ்ணவாநாககாங்குருத்வா புத்ரஜாதே கோபிஷ்ணவஷ்ணவா || ௩௯.

டால் தான் எல்லாக்காரியங்களையும் விட்டு ஈழத்திற்கு வந்தான். தோஷத்துடன் சித்திரமாய் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கொண்டு போகக்கூட வன், போம்பேறு அவர் தன் கண்ணுக்குக் காணாமலாயிற்று. தலைமேல் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டுபோய் அம்மஹாபாகவதர்களைப்பார்த்த வுடனே தாயில்விழ்ந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துப்பின்பு ஸமீபத்திற்கென்று அடிக்கடி அவர்கள் திருவடிகளைத் தன் கிரவில்தைத்துக்கொண்டு தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவர்களைத்தன் அகத்துக்கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து தானே அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி அவர்களிடம் சமநம் செய்தபின் மறுதலாய் ஸுந்தரமான ஓராஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி அரக்கபாத்யாசமரீயங்களை ஸமர்ப்பித்துப்பின்பு அவர்களைவேலித்தஆகத்ததினால் தழுதழுத்த குரலுடன் அவர்களுடைய கைகளைத்த விசாரித்துப் பிறகு ஓர் பாத்தரத்திலவர்கள் திருவடிகளைப் பரிமளம்சேர்த்த ஜலத்தால் விட்டுவிளக்கி அரக்கம் ஆசமநம் சந்தகம் புஷ்பம் இவைகளை ஸமர்ப்பித்துப் பின்பு மதுபர்க்கமும் ஆசமரீயமும் ஸமர்ப்பித்துப் பல விதமான பறங்கள் பகஷ்யங்களை யமுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்துத் தாம்பூலம் திருப்பரியாட்டம் பூஷணம் ஸுவர்ணம் முதலியவைகளை யும் ஸமர்ப்பித்துப்பின்பு பதார்த்தத்திற்குத் தன்பத்துக்களோடு கூட ஸமீகரிக்கக்கூடவன். பிறகுந்த ஸீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தீர்த்தப்ராஸாத முதலியவைகளை பத்தியுடனமுதுசெய்யப்பண்ணிவைத்து மென்மையான பள்ளியில்சயநம்செய்வித்துத் திருவடிகளை மெள்ளப்பிடிக்கக்கூடவன். அந்தஸீவைஷ்ணவர்கள் புறப்பட்டுப்போனால் தானவர்களுடன் அய்யுரெல்லாவரைக்கும்சென்று அங்குதெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவர்களிடத்திலுதுஷ்ணுபெற்று இவர்கள் விட்டுப்போகிறார்களே என்று துக்கத்துடன் அங்கே சந்துநின்று அவர்கள்மறையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து மறைந்தபின் அத்திகைகோக்கித் தெண்டனிட்டுத் திரும்பி, தன்னகத்திற்குவந்து அவர்கள் பிரிவுமொருமல் அவர்களுையே அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் அந்த ஸமயம் போஜனம் செய்யாம விருக்கக்கூடவன். இவ்விதமாகவே தான் பிறைத்திருக்கும் வரையில் மஹாபாகவதர்களை பத்தியுடனாரதிக்கக்கூடவன். அதினால் ஸீமந்தராயணனிவரிடத்திலிருந்துப்பிரிவன்.

ఇదం రహస్యం పరమం నైవా భ్యేయం మహర్షి భిః।

భవతాత్రేయ మయాప్రాస మేత దైవ్యవ ము తమమ్ ॥ ౪౭ ॥

இதம்ரஹஸ்யம்ப்ரமம் நைவாக்யேயம்மஹர்ஷிபிஃ|

பவதாம்வைமயாப்ரோக்த மேதத்வைஷ்ணவமுத்தமம்|| சஉ.

தா-ம்.—ஸர்வோத்தமமான இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மமானது பரமரஹஸ்யம்; ஒருவர்க்கும் சொல்லக்கூடாது. இதைநாணுங்களுக்கே குச்சொன்னேன். மற்றருஷிகள் சொல்லார்கள். சஉ..

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரீஷ்ட ஹரிஸம்ஸ்யணம் |

நாஸ்ய ஸ்ருனிவரத்ரீஷ்ட ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநா || ௪3||

நாஸ்யம்முநிவாஸ்யரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்ந்ருணம்|

நாஸ்யம்முநிவாஸ்யரேஷ்டா ஹரிஸம்ஸ்யணம்விநா|| சந..

தா-ம்.—வாரீர் மஹர்ஷிகளே! ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாஸ்யஸ்தி கையே மதுஷ்யப்ரஸத்தியடைகைக்கு ஹேது;வேறென்று ஹேதுவாக மாட்டாது. மஹர்ஷிகளே! வேறென்று ஸத்திக்கு ஹேதுவாக மாட்டாது. (கேட்கிறவர்களுக்குத் தன்வார்த்தையில் த்ருடமாக நம்பிக்கைக்காசவும் இதுவே உண்மையென் றவர்களுக்கறிவிக்கைக்காகவும் இரண்டுகரம் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்தார்.) சந..

வீசம் பராசரேஷ்டம் சாஸ்த்ரம்ஸ்யணம் மஹர்ஷிபிஃ |

ஸர்வம் வாஃஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் || ௪௪||

ஏவம்பராசரேஷ்டம் சாஸ்த்ரம்ஸ்யணம் மஹர்ஷிபிஃ|

ஸர்வவாஸ்யம்ஸ்யம் ப்ரபந்நாஸ்தேஜநார்த்ததம்|| சச.

தா-ம்.—இவ்விதமாய் ஸ்ரீபராசரபகவானருளிச்செய்த தர்மசாஸ்த்ரத்தை ருஷிகள் கேட்டு அவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திசெய்தார்கள். சச.

பகவம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதேந ஸாதாஸ்யஸகிநோவயம் |

க்ருதார்த்தாஸ்யமுநிஸ்யரேஷ்ட ஸாக்ஷாத் தர்மஸ்த்வமேவந || சநி.

தா-ம்.—இனிமஹர்ஷிகள் உபகாஸம்ருதியினால் ஸ்ரீபராசரபகவானைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.—ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய அனுகரஹத்தினால் நாங்கள் கிலேபெற்றோம், பரமஸுகந்த யண்டந்தோம். இனி எங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய க்ருத்யமொன்றுமில்லை. எங்களுக்கு தேவரீரே தர்மஸ்வரூப மாகையால் தேவரீர் எங்குங்கரயமே எங்களுக்குச் செய்யத்தக்கது. சநி.

வீதி ப்ரமம்சாஸ்த்ரம் சாஸ்த்ரம் மோக்யஸ்யபிஃ |

ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் ஸ்யம் || ௪௫||

தீப மீத ஸ்ருதிசேஷ ஹரியம் ஸ்ருதிபூதம் |

எதத்திபரமம் சாஸ்திரம் ஸ்ராவ்யம் மோக்ஷமபிஸம்பிதி |
ஸத்யம்ஸத்யம் புநஸஸத்யம் ஸம்ஸாரோத் தாரணம்ந்ருணம் || சக
தீர்த்தமேதந்முநிஸ்ரோஷ்ட ஹரிநரபம் த்வயோத்தந்ருதம் |

தா-ம்.—தேவரீரருளின இந்த பரமதர்ம சாஸ்திரமானது முழு
க்ஷாங்களுக்கு அவஸ்யம் கேட்கக்கடவதாயிருக்கிறது. வாரீர்ஸ்வா
மியே! ஜனங்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்தி வைக்கும்படியான
ஸ்ரீமந்தாராயணாகுமி இந்த தீர்த்தத்தை தேவரீரேப் பராகாசிப்பித்தரு
ளிறு. இது உண்மைதான் உண்மைதான் உண்மைதான். சகல.

தீப மீத ஸ்ருதிசேஷ ஹரியம் ஸ்ருதிபூதம் || ௪௨ ||

ஸாஸ்திர ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ||

தவமேவபகவாந் ப்ரஹ்மம் ஸாக்ஷாத்பாகவதோத்தமம் || சா.
காஸ்த்யயாத்பவரோகநம் த்வதஸமாஸ்ரயணுத்பரம் |

தா-ம்.—ஸ்வாமியே! எங்களுக்குப் பூஜ்யரான தேவரீர்தான்
ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மபாகவதோத்தமர். தேவரீரையாஸ்ரயித்தால் இஸ்வ
ம்ஸாரமாகிற பெருநோய்தீரும். இந்நோய்க்கு வேறு மருந்துகி
டையாது

தீப மீத ஸ்ருதிசேஷ ஹரியம் ஸ்ருதிபூதம் || ௪௩ ||

ஸாஸ்திர ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ||

சக்திஸூத்ருமிதிஸ்துவா நமஸ்க்ருத்யம்ஹர்ஷய || சா.
ஸ்வக்ருஹாஸிபுநர்கத்வா யதீதாத்தம்ஹரிமர்ச்சய ||

தா-ம்.—மஹர்ஷிகளிய்விதமாக ஸ்ரீபராசரபகவானை ஸ்துதித்து
நமஸ்காரம்செய்து பின்பு தாங்களிருக்குமிடம் சென்று ஸ்ரீபராசர
பகவான் சொல்லியபடி ஸ்ரீமந்தாராயணனை யாராதித்தார்கள். சஅறு.

தீப மீத ஸ்ருதிசேஷ ஹரியம் ஸ்ருதிபூதம் || ௪௪ ||

ஸாஸ்திர ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ஸ்ருதிபூதம் ||

அந்யசாரணபூதவா கலௌஸம்பூஜ்யகேசவம் || சக.
பவபந்தவிநிர்முக்தாஸ் ஸர்வேஹரிபதம்யய ||

தா-ம்.—அந்த ருஷிகள் ஸ்ரீமந்தாராயணனை நமக்குத்தஞ்ச
மென்றெண்ணி அந்த ஸ்ரீமந்தாராயணனைச் செய்வையாயாராதித்து
இக்கலியுகத்தில் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டுநீங்கிஸ்ரீவைகுண்டத்தையடை
ந்தார்கள்.

வீர சூரேசரம் சூரேசுர சூரேசுரம் நமஸ்கரம் || ௫௦ ||

விஷ்டம் பரமமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம் ।

சூரேசுரம் பரமமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம் || ௫௦ ||

ஏதப்பாரசுரமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம் ||

விஷ்டம் பரமமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம் ||

மந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம் || ௫௦ ||

தா-ம்.—ஸத்வகுணம் தலையெடுத்தோடு அருளிச்செய்ததா
லகயால் சூத்ரஸத்வமாயும், மூருவரைத்தாழ்வுமாயாகச் சொல்லக்கரு
திச் சொல்லிற்றல்லாமையால் ஈர்ஷ்யை அஸூயையுமுதலிய தோஷ
ங்களற்றதாயும், புலஸ்த்ய வலிஷ்டமஹர்ஷிகருடைய வரம்புஸாதத்
தினால் ஸகலதத்வார்த்தங்களைப்பற்றித் தெளிந்தமனமுடைய ஸூப
ராசரபகவான் ஜநங்களின் கண்மனக்காகச் சொல்லிற்றாகையால் வக்
த்ருவைலக்ஷணயத்தால்வந்தமேன்மையையுடையதாயும், மேலாகேஷா
பயோகியான பரமதர்மஸாதச் சொல்லிற்றாகையால் விஷ்டமவலிஷ்ட
ணயத்தால்வந்த மேன்மையையுடையதாயும், பரமணங்குகளில் ம
ரோஷ்டதமமான வெதத்துக்கு விவிராதமின்றிக்க அருள்சொத்துரு
க்கிய தர்மஸாதச்சொல்லிற்றாகையால் பரமவீரகமாயிருக்கிற
ஸூபராசரபகவான் அருளிச்செய்த இந்தபாரசுரஸத்வமந்திர
வான் பரமவீரகத்தாயாகக் கருடையில் ஸூயவகுணம் தலையெடுத்தோடு
கடவான்.

௫௦.

வீர சூரேசுர சூத்ரம் பரமவீரகம்

பரமவீரகம் பரமவீரகம்

பரமவீரகம் பரமவீரகம்

மேலாகேஷா

ஸூபராசரஸத்வமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம்

விஷ்டம் பரமமந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம்

மந்திர சூத்ரம் பரமவீரகம்

௫௦

